mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR ● SAYI 13 ● OCAK 2018

- İstanbul'u Anlatıyoruz
- Bir Kavak ve İnsanlar
- Mutluluk
- Özgürlük Üzerine

"Eğitimde fark, IRMAK"

IRMAK OKULLARI

DEFNE SEL 5C

"Eğitimde fark, IRMAK"

IRMAK OKULLARI

İÇİNDEKİLER

Sayı : 13
Yayın Tarihi: Ocak 2018

İmtiyaz Sahibi
Irmak Okulları Adına
Nazan FETTAHOĞLU
Kurumlar Koordinatörü
Metin YOLERİ
Ortaokul Lise Müdürü

Yayın Kurulu
Bilge CABACI YILMAZ
Gamze KALE

Editör
Selah WOLF

Kapak Tasarım
Sedef ULUĞ

Dergi Tasarım
Fatih KAYA
Bilge CABACI YILMAZ

Redaksiyon
Bilge CABACI YILMAZ
Gamze KALE
TÜRKÇE-EDEBİYAT BÖLÜMÜ

İçindekiler 1
Okul Müdürümüzden 2
Editörden 3
Adım Cumhuriyet 4
Genç Kalemler Cumhuriyeti Yazıyor 5-8
İstanbul'u Anlatıyoruz 9-16
Atatürk 17-19
Çoraplar Üzerine Bir Deneme 20
Öykü Tamamlama: Bir Kavak ve İnsanlar 21-27
Aziz Nesin'e Mektuplar 28-34
Yemek Yapalım 35-37
Dostluk 38
Benim Öğretmenim 39
Bir Öykü: Bir Ölüm 40
Dünyanın En Değişik Dört Bitkisi 41
Okunması Gereken Üç Çizgi Roman 42
Enzo Ferrari 43
Nasa 44
Mutluluk 45-49
Kitaplar 50
Bir Rüzgâr Alıp Götürdü 51
Rüzgâr ve Korku 52
Pele 53
Russell Westbrook 54
Düşünceler 55-56
Şiirler: Kediler, Yılbaşı, Kitaplar, Gökkuşağı 57
Bir Efsane 58
Falaka Öyküsünden Sonra 59-61
Dünyanın En gelişmiş Üç Oyuncu Bilgisayarları 62
Youtube 63
Gezip Görülmesi Gereken Beş Yer 64
Özgürlük Üzerine 65-67
Cumhuriyet 68-72
Anadolu Ajansı 73
Tübitak 74
Bilim-Kurgu Tarihi 75
2018 Astrology 76-77
Best Games in Xboxand PS 78
Dream Apps 79
Story 80-82
The Kadesh Peace Treaty 83
What Would Happen If We Knew When We Would Die? 84-85
Modern Diller 86-88

Okul Müdürümüzden

Sevgili Öğrencilerim,

Derslerle, sınavlarla, ödevlerle, etkinliklerle dolu yoğun ve yorucu bir dönemi daha geride bıraktınız. Önünüzde gönlünüzce eğlenip dinlenebileceğiniz iki haftalık bir tatil var. Bu iki haftalık süreyi çok iyi değerlendireceğinizi ve ikinci döneme çok daha enerjik bir şekilde başlayacağınızı umuyorum. Tatilinizi gönlünüzce geçirebilmeniz için sizleri ödevlerle yormak istemedik. Ama eminim ki siz bütün bir tatil boyunca; pencereden dışarda yağan karı seyrederken, çayınızı ya da kahvenizi yudumlarken, bir şehirden bir başka şehre yolculuk ederken ya da uyumak üzere yatağınıza uzanırken mutlaka bir şeyler okuyor olacaksınız.

İşte bu anlarınızda, şu anda 13. sayısını elinizde tuttuğunuz Mavi dergimizin de sizlere eşlik edeceğini umuyorum. Mavi dergimizin daha önceki sayıları gibi bu sayısı da yine sizlerin emeği ve ürünleriyle hazırlandı. İnanıyorum ki, sizin ve arkadaşlarınızın, belki de yazarlığa ilk adımınız olan bu yazıları, sizler de benim gibi büyük bir keyifle ve eğlenerek okuyacaksınız.

Hepinize sağlıklı, keyifli ve eğlenceli bir tatil diliyorum.

Sevgilerimle,

EDİTÖRDEN

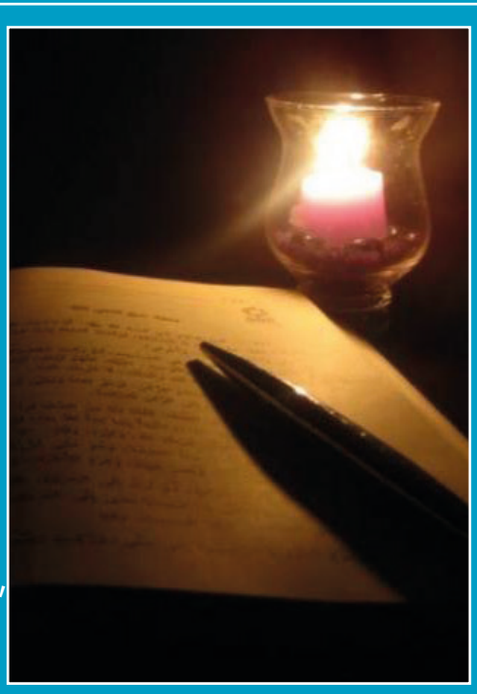

Sevgili Okurlar,

Geçtiğimiz altı yılın her döneminde olduğu gibi bu dönemin sonunda da yeni bir Mavi dergisiyle karşınıza çıkıyoruz. Mavi dergisi, Ocak 2012'de yayın hayatına başladı. İlk dergiden bu dergiye kadar tüm sayılarda hepimizin sözü, emeği ve düşüncesi geçti. Bu dönem de diğer dönemlerdeki gibi, dergimizi hazırlama sürecinde çok çalıştık, çabaladık; kimi zaman sevindik, eğlendik, kimi zaman heyecanlandık. Öğretmenlerimizin desteğiyle elimizden geleni yaptık ve bu dönemde size en güzel dergiyi sunmaya çalıştık.

Kulüp öğrencilerinin sizler için hazırladığı birbirinden eğlenceli sayfalarda bazen bir sporcunun biyografisini okurken mücadele ve kararlılık üzerine düşüneceksiniz, usta aşçılarımızın elinden çıkmış yemek tarifleriyle tatilinize bir tat katmak için annenizle, babanızla ya da bir arkadaşınızla mutfakta eğlenceli vakitler geçireceksiniz belki gezilip görülmesi gereken yerlerle ilgili önerileri "Yapılacaklar" listesine ekleyeceksiniz. Türkçe derslerinde okuduğunuz öykülerden yola çıkarak düşünce dünyanızda açılan pencerelerde yazılmış yeni öyküler okuyacaksınız: "Bir Kavağın Altında" birbirinden farklı birçok hikâyeye tanıklık edeceksiniz. Bütün zekâların rüyası olan şiirlerle dilin ahengini hissedecek, lirik anlatımlarla duygulanacaksınız.

Bernard Shaw "Kendisi ve çağı hakkında yazan insan, tüm insanlar ve çağlar hakkında yazmış olur." diyor. Sizler de yazdığınız özgün denemelerle dilinizin altında ve kaleminizin ucunda gizli olanları ortaya çıkardınız.

Bu yıl da büyük bir coşkuyla kutladığımız cumhuriyetin 94. yılı etkinlikleri kapsamında "Cumhuriyet" kavramı üzerine düşündünüz ve çok güzel yazılar yazdınız. "Genç Kalemler"e bir kez daha buradan teşekkür ediyorum.

Bizler, sizler için keyifle tartıştık, düşündük, ürettik, yazdık bazen zorlandık ama elimizden geleni yapmaya çalıştık. Bizden desteğini esirgemeyen tüm yöneticilerimize, öğretmenlerimize, yazılarını bizimle paylaşan tüm arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

Keyifli okumalar…

Selah WOLF 6A

ADIM CUMHURİYET

29 Ekim 1923'te çok kötü koşullarda yokluk içinde nice canlar vererek vatanımızı işgal eden düşmanları yurdumuzdan atmak bence Türk'ün büyük gurur günüdür. Millet olarak el ele verip tutsaklığa boyun eğmedik. "Ya istiklal Ya ölüm!" diyerek çok savaşlar yaptık, çok canlar verdik. Atamız o yorgun milletimizi ayağa kaldırıp bugünlere gelmemize sebep olan ender insanlardan biridir. Yaşamı zaferlerle dolu büyük bir komutan, tüm dünyayı etkileyen bir lider, ulu önder… Atam, sana neler borçluyuz bir bilsen. Sana göre gençler, çocuklar aydınlık demekti. Çünkü biliyordun ki gelecek ancak bizlerin elindeydi. Bana sorarsanız "Cumhuriyet ne anlama geliyor?" diye. Cumhuriyet benim için okuyup yazmak, insanca yaşamak, düşünmek ama en önemlisi bastığım toprak ve ay yıldızlı bayrak demek. Cumhuriyet demek eğilmez başımıza takılan taç demek. Cumhuriyet demek ilim demek ahlak demek. Cumhuriyet demek yenilmez yıkılmaz Türk milleti demek.

Başar SADIKOĞLU 8B

Genç Kalemler Cumhuriyet'i Yazıyor

5. SINIF BİRİNCİSİ

CUMHURİYET IŞIĞI

Ey Cumhuriyet, sen bir kuşsun,
Kanatlarınla bizi savaşın ateşinden koruyan,
Sen aynı zamanda bir balıksın, barış nehrinde yüzen,
Sen kıyamet ateşinden doğan bir ışıksın.

Ocağım sönse de, kanım dökülse de,
Seni koruyacağım Cumhuriyet.
Savaşta binalarla umudumuz da yıkıldı,
Sen yeni bir umut oldun Cumhuriyet.

Karanlığı aydınlattın bizim için Cumhuriyet,
O medeni dedikleri canavarlar,
Tüm yurdu karanlığa boğdu,
Sen gelene kadar Cumhuriyet.

Deniz MERGEN

Genç Kalemler Cumhuriyet'i Yazıyor

6. SINIF BİRİNCİSİ

SEN RAHAT UYU ATA'M

Cesaret kanımızda var,
Yüreğimizden tüm düşmanlar korkar.
Tüm varlığımızla, canımızla,
Hürriyet sevdamızla
Umudumuz hiç sönmez.
Sen rahat uyu Ata'm.
İlkelerinle çıktığımız bu yolda,
Her zaman dalgalanacak şanlı bayrağımızla,
Bastığımız her toprakta
Senin emeğin var biliyoruz.
Sen rahat uyu Ata'm.

Vezirlik, padişahlık bitti.
En sonunda Cumhuriyet geldi.
Cumhuriyet, inkılapçılık ilkelerin,
Özgürlüğü sen getirdin.
Halkçılık, laiklik ilkelerin,
Eşitliği sen getirdin.
Milliyetçilik, devletçilik ilkelerin,
Eğitimi sen getirdin.

En güzel gün, 29 Ekim bugün,
Cumhuriyet'tir Cumhuriyet!
Sen rahat uyu Ata'm.
Sen rahat uyu Mustafa Kemal Paşa'm.

Cansın Meylin TEMEL

Genç Kalemler Cumhuriyet'i Yazıyor

7. SINIF BİRİNCİSİ

Bugün Cumhuriyet'in 94. yıldönümü. Herkes sevinçli, bayraklar okul camlarını donatıyor. Sahilde dolaştığımda, engin denize dikiyorum gözlerimi. Karşıma çıkıyor, Sakarya, Conk Bayırı…

Gözlerimin önüne bin bir asker geliyor. Hepsi gözümün içine bakıyor. Kumralı, esmeri, hepsi karşımda bana göz dikmişler. Sanki bana bir şey söylemeye çalışıyorlar ama pek anlamıyorum. Bana sesleniyorlar Akdeniz'den, İzmir'den, Çanakkale'den…

Bana, "Cumhuriyet'e sahip çık!" diyorlar!

Ey! Mehmet Teğmen, Süleyman Çavuş, Seyit Onbaşı…

Toprakta olsa bile bedenleriniz, üstlerinize yansısa bile şanlı ay yıldız, hepiniz birer kuş gibi hafifsiniz şimdi, artık ağır tüfekler, siperler bize emanet!

Böyle sesleniyoruz onlara, minnet duygularımızı dile getiriyoruz, peki hiç düşündük mü, Mehmet Teğmen, Süleyman Çavuş veya Seyit Onbaşı olmasaydı ne olurdu?

Peki, 80 milyon Türk halkı, hiç hayal ettik mi? Eğer "O" olmasaydı, biz şimdi ne yapıyor olurduk?

Ali NİKRAVAN

Genç Kalemler Cumhuriyet'i Yazıyor

8. SINIF BİRİNCİSİ

NASIL ANLATAYIM Kİ?

"Cumhuriyet"…
Bir kelimeden daha fazlası…
Kurulması için onlarca yiğidi toprağa verdiğimiz kavram…

Öğretmenim benden bir yazı istedi cumhuriyet hakkında.

Ben öğretmenime, Atatürk'ün, kaplumbağa kadar hantal Bandırma vapuruyla hırçın Karadeniz'i aştığını, karaya çıktığında kimse fark etmese de Cumhuriyet'in temelinin atıldığını, ufuklara bakan mavi bir gözün derin düşüncelerle boğuştuğunu nasıl anlatayım? O kadar büyük bir temel ki bu, Türk toprağında vatanı için ölümü göze almış erlerin yüreklerinde büyümüş bir vatan sevgisi… Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli… Gözümü kırpmadan canımı verebileceğim Türkiye'min temeli. Benim Türkiye'min, senin Türkiye'nin, bizim Türkiye'mizin… O kadar güçlü bir temel ki bu, cehalete karşı dimdik duruyor ayakta. Bize emanet edilmiş ve aklımızda, yüreğimizde yükselttiğimiz temel… Bizim öğrendiğimiz savaşlarda top vardı, tüfek vardı, siper vardı. Oysa şimdi, en büyük düşmanımız cehalete karşı savaşıyoruz. Bizim askerimiz artık erler değil; kalemimiz, kitabımız, fikirlerimiz ve en önemlisi çalışma disiplinimiz. İyi de ben bunları nasıl anlatayım öğretmenime? İzmir'in dağlarında çiçekler açtı ya hani, onlar Cumhuriyet'in çiçekleriydi. Eğitimin, çalışmanın, inanmanın çiçekleriydi hiç solmayan. Sonuçta bizim cumhuriyete vereceğimiz en büyük armağan gençlerin eğitilmesidir. Çünkü Atatürk de gençlere seslenirken dememiş miydi: "Gençler, cumhuriyeti biz kurduk; onu yaşatacak ve yükseltecek olan sizlersiniz." Biz onun emanetine sahip çıkmak için cehaleti yıkacağız. Ancak bu şekilde ülkemiz ilerler. Biz bu mücadelede silahlarla değil, fikirlerimizle çarpışacağız çünkü kalem kılıçtan keskindir. Eğer biz Atatürk'ün emanet ettiği Cumhuriyet'e sahip çıkacaksak okumalı, düşünmeli ve daha çok düşünmeliyiz. İyi de ben bunları öğretmenime nasıl anlatayım? Özgürlüğü sevenlere ve koruyanlara ancak Cumhuriyet yakışır, o yüzden en güzel kelimedir bizim için Cumhuriyet. Çünkü Akif'in dediği gibi, biz ezelden beri hür yaşamış bir milletiz. Şimdi biz özgürlüğümüzü ve onu sağlayan Cumhuriyet'i korumak için, atalarımızın silahlarla kazandığı zaferi cehalete karşı kitaplarla kazanıp zaferimizi taçlandıracağız. Ben bunu beş defa mı söyledim, sen on defa söyleyeceksin çünkü bunu akıllara kazımamız lazım. İnanın, bu çok önemli. İyi güzel de ben bunu size nasıl anlatayım öğretmenim? Uğrunda ölmeyecek birini tanımıyorum ben Türkiye'm. Sen en çok çağdaş, okumuş ve düşünen insanlarla güzelsin. Türkiye'yi hep güzel ve güçlü kılmak için, Cumhuriyet'imizi korumak için daha çok okuyacağız, daha çok çalışacağız. Atatürk'ün dediği gibi: "Türk öğün, çalış, güven." Ne mutlu Türk'üm diyene!

Yiğit ERDOĞAN

İSTANBUL TARİHİ

Yaşadığım ve hayatımın geri kalanını da geçirmek istediğim şehrin tarihinden sizlere bahsetmek istiyorum:

İstanbul tarihi 300 bin yıl önceye kadar dayanır. Küçükçekmece gölü kenarında bulunan Yarımburgaz mağarasında yapılan kazılarda insan kültürüne ait ilk izlere rastlanmıştır. Bu dönemde gölün çevresinde Neolitik ve Kalkolitik insanların yaşadığı sanılmaktadır. Çeşitli dönemlerde yapılan kazılarda; Dudullu yakınlarında Alt Paleolitik Çağ'a, Ağaçlı yakınlarında ise, Orta Paleolitik Çağ ile Üst Paleolitik Çağ'a özgü aletlere rastlanmıştır.

M.Ö. 5000 yıllarından itibaren başta Kadıköy Fikirtepe olmak üzere Çatalca, Dudullu, Ümraniye, Pendik, Davutpaşa, Kilyos ve Ambarlı'da yoğun bir yerleşimin başladığı sanılmaktadır. Ama bugünkü İstanbul'un temelleri MÖ 7. yüzyılda atılmıştır. MS 4. yüzyılda İmparator Constantin tarafından yeniden inşa edilip başkent yapılmış, o günden sonra da yaklaşık 16 asır boyunca Roma, Bizans ve Osmanlı dönemlerinde başkentlik sıfatını sürdürmüştür. Aynı zamanda, İmparator Constantis ile birlikte Hristiyanlığın merkezlerinden biri olan İstanbul, 1453'te Osmanlılar tarafından fethedildikten sonra Müslümanların en önemli kentlerinden biri sayılmıştır.

AHMET AY 7A

GALATA KULESİ

Galata Kulesi, İstanbul'un Galata semtinde bulunan hem turistik hem de tarihi bir yapıttır.

Günümüzdeki hâline kadar bir sürü değişim geçirmiştir. İlk başta 528 yılında inşa edilmiştir. İnşa edilme nedeni ise, Bizans İmparatoru Anastasius bir fener kulesi olmasını istenmesidir.

Daha sonraki yıllarda, hasara uğramış olan kuleyi 13.yy 'da "İsa Kulesi" adıyla Cenevizliler yeniden yapmıştır.

Galata Kulesi tarih boyunca farklı amaçlarda kullanılmıştır.

17.yy 'da Hezarfen Ahmet Çelebi, Galata Kulesi'nden karşıya kadar uçmuştur. Uçmayı başaran Türk tarihindeki ilk insan Hezarfen Ahmet Çelebi'dir.

Kulenin yüksekliği 67 metre, çapı ise yaklaşık 10 metredir.

IŞIK ÖZGÜ UNUTMAZ 5B

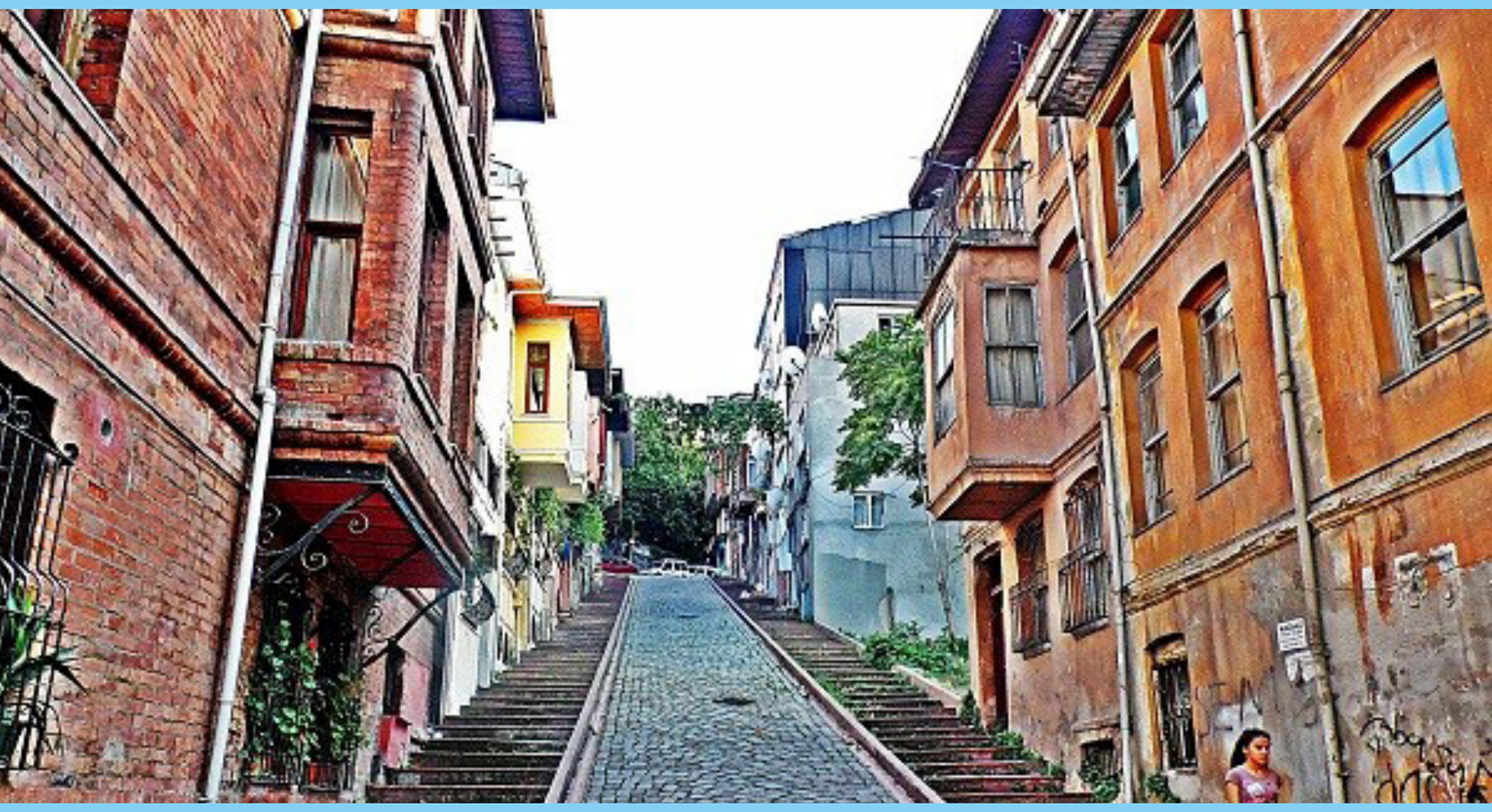

BALAT, FATİH

Balat İstanbul'un Fatih ilçesinde Haliç kıyısında Ayvansaray ile Fener arasında bir semttir. Balat adı, Rumca saray anlamına gelen "palation" kelimesinden gelmektedir, surlardaki Blaherna Sarayı'na yakınlığından ötürü semt bu adla tanınmıştır.

İstanbul tarihinde Balat'ın özel önemi, İspanya'dan gelen Yahudilerin buraya yerleştirilmesi ve yakın zamanlara kadar buranın başlıca Yahudi mahallesi olarak varlığını sürdürmesidir. Ayrıca Yahudilerin Balat çevresine yerleşmeleri Gürcistan Yahudilerini de bu bölgeye çekmiştir. İspanya'da Engizisyon'dan kaçan Sefardim kolundan Yahudiler, II. Bayezid'in davetiyle İstanbul'a gelmişlerdir. 15. yüzyıldan itibaren İstanbul'un Musevi toplumu Balat'ta ve Haliç'in karşısında Hasköy'de oturmuştur. Yahudi evlerinden günümüze kalan örnekler mahallenin içlerine doğru çoğalır. Bunlar genellikle üç katlı, dar ön yüzlü, ikinci ve üçüncü katlarında cumba gibi çıkmaları olan binalardır.

Eski Balat kapısından içeri girildiğinde sağ tarafta Yanbol Sinagogu, az ilerisinde de Makedonya'nın Ohri kasabasından gelen Yahudilerin yaptırdığı Ahrida Sinagog'u bulunur. Balat'ın en eski sinagogunun burada olduğu sanılmaktadır ancak bugünkü yapı 19. yüzyıl ortalarından kalmadır.

Balat Yahudileri, 1950'lerden itibaren İsrail'e göçmüşlerdir. Kalanlar da şehrin başka semtlerine taşındıklarından Balat'ta çok az sayıda Yahudi kalmıştır. Semtte ayrıca Ayios Strati Ortodoks Kilisesi bulunur. Semtteki başlıca cami Mimar Sinan'ın eseri olan Ferruh Kethüda Camii'dir. Caminin az ilerisinde ise aslen bir Rum Ortodoks kilisesi olan ama 1629'da Ermeni-Gregoryen toplumuna verilen Surp Hreşdegabet Kilisesi bulunur. Ayrıca İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor Kulübü'nün altyapısı burada bulunmaktadır

URAL KAYA SOY 7C

Bana Göre İstanbul'un 4 Büyük Sorunu

1.Trafik

İstanbul'daki en büyük sorun trafik, nereye gitsek karşımıza çıkıyor. Trafiği sorun hâline getiren ve bundan sürekli şikâyet eden de yine biz insanlarız aslında. Ne yapabiliriz? Belki toplu taşıma araçlarını daha çok tercih edebiliriz belki de kurallara uyma konusunda daha duyarlı olabiliriz.

2.Yeşil Alan

Bildiğiniz gibi İstanbul'da yeşillikler gitgide azalıyor. Onun yerine alışveriş merkezleri ve koca koca bizi birbirimizden uzaklaştıran binalar yapılıyor. Biz de çaresiz biraz nefes alabilmek için kendimizce çareler arıyoruz.

3.Şehir Planlama

Şehir planlama, şehir içinde alanın uzun vadede geliştirilmesi ve yönlendirilmesi anlamına gelir. Ancak İstanbul için bunu söylemek neredeyse imkânsız. Küçücük 1-2 katlı binaların yanlarında kocaman 40-50 katlı binalar var. Bu durum ne yazık ki hem şehrin manzarasını hem de bina düzenini bozuyor.

4.Çevre Kirliliği

İstanbul yavaş yavaş kirlenmeye başlıyor. Bunun sebebi ise biz insanların çöplerini çöp kutusu yerine yere veya başka yerlere atması. Çevreye ve çevremize gereken önemi vermek istememiz. Bunu engellemenin bir yolu var mı? Cezalar, daha ağır cezalar vermek bir yol olabilir belki.

Burak Metin 7A

İSTANBUL'UN EN İYİ 4 BURGERCİSİ

4- Virginia Angus- Nişantaşı

Virginia Angus, butik bir et restoranı. Buradaki et çeşitlerinin yanı sıra hamburgerinin de tadına bayılacaksınız.

3- Heisenberg- Karaköy

Heisenberg, Karaköy'de misafirlerini ağırlayan bir mekân. Buraya konuk olanlar, dünya mutfağından lezzetleri de tatma şansına sahip olabilirler.

2- Nusr'et – Kanyon AVM

Çoğunuzun da bildiği "Nusr-et" et tutkunlarının vazgeçilmez adresi. Burada yediğiniz hamburger de ağzınıza layık. Gittiğiniz tüm Nusr-et 'lerde bu hamburgeri bulabilirsiniz.

1-Baltazar- Karaköy

Baltazar, yakın zamanda Karaköy'de açılan mekânlardan biri. Et restoranı konsepti ile açılan bu mekân et çeşitleri ve hamburgerleri ile kısa zamanda gözümüzü doyurmayı başardı.

Mert Güngör 7A

KAAN'IN GÖZÜYLE İSTANBUL'DA GÖRÜLMESİ GEREKEN YERLER

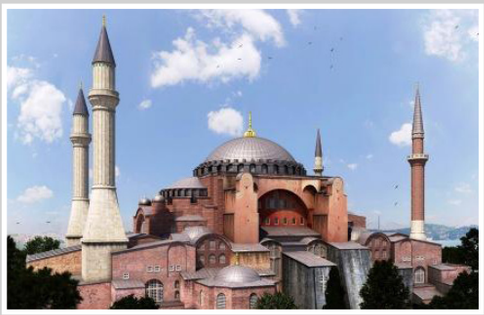

AYASOFYA

Önceden kilise olarak kullanılan Ayasofya'nın adı, Büyük Kilise'ydi. Beşinci yüzyıldan itibaren ise adı, Kutsal Bilgelik yani Ayasofya olarak değiştirilmiştir. Ayasofya Doğu Roma İmparatorluğu boyunca, hükümdarların taç giydiği başkentin en büyük kilisesidir.

SULTAN AHMET CAMİİ

On yedinci yüzyılın önemli eserinden biri olan Sultanahmet Camii, Mimar Sinan'ın yapı anlayışı içinde inşa edilmiş bir şaheserdir. Sinan'dan sonra Türk mimarlığının meşalesini ele alan Mimar Sedefkâr Mehmet Ağa'nın ellerinde yükselmiştir.

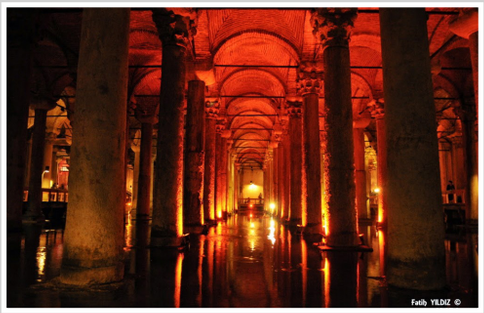

YEREBATAN SARNICI

İstanbul'un görkemli tarihsel yapılarından birisi de Ayasofya'nın güneybatısında bulunan Yerebatan Sarnıcı'dır. Sarnıç, uzunluğu 140 metre, genişliği 70 metre olan dikdörtgen biçiminde bir alanı kaplayan, dev bir yapıdır.

KIZ KULESİ

Kız Kulesi, MÖ 5.yy'da Yunanlar tarafından İstanbul Boğazı'nın Üsküdar Salacak sahiline yakın bir noktaya kurulmuştur. Üsküdar'da, Roma İmparatorluğu'ndan kalma tek mimari eserdir. Tarih boyunca farklı amaçlarla kullanılmış ve hakkında çokça rivayetler üretilmiştir. Kesinlikle görülmeye değer bir yapıdır.

Kaan Büyükuygur 7B

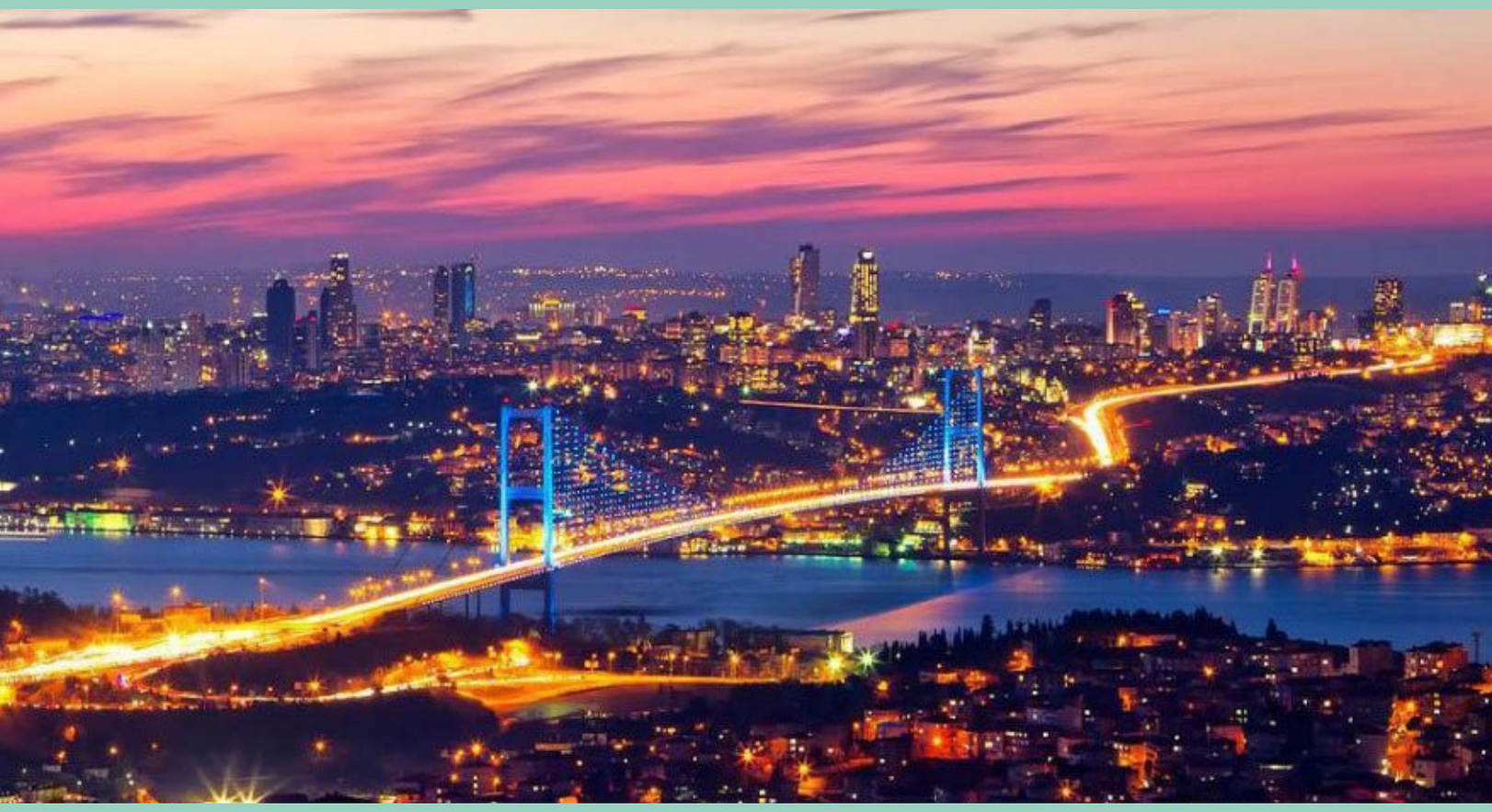

İSTANBUL'DA YAŞAM

İstanbul, Türkiye'de yer alan 81 ilin en gizemli ve macera dolu olanıdır. Ülkemizin en kalabalık şehri olmasının yanında ekonomik, tarihi ve kültürel açıdan da en önemli şehridir. Şu anki aktif nüfusu (2017) 14,8 milyondur. İstanbul, bu nicel verilerin yanında birçok ünlü yazar ve ressamın ilham kaynağı olması bakımından da önemlidir. Binlerce yıllık geçmişinden bu yana, gerek bu coğrafyada yaşayan gerekse adını duymuş tüm ülkelerin hedefi olmuştur. Varlığıyla adından sıkça söz ettiren çözümlenmesi beklenen birçok sorunu vardır. Bunların en önemlisi çarpık kentleşme ve trafiktir. Tüm olumsuzluklarına rağmen burada insanın kendine hitap edecek bir eğlence bulması oldukça kolaydır. Boş bir anınızda müzeleri ziyaret edebilirsiniz. Hangilerini mi?

Ayasofya, Topkapı, Rahmi Koç Müzesi, Kariye Müzesi, İstanbul Arkeoloji Müzesi, Sakıp Sabancı Müzesi, İstanbul Oyuncak Müzesi,…

Bir pazar gününü ailesi ile sahilde yürüyüş yaparak sakin geçirmek isteyenlere de İstanbul sahilleri ev sahipliği yapabilir.

Tarabya, İstinye, Yeniköy, Beykoz, Emirgan, Kanlıca, Bebek, Çengelköy, Caddebostan,…

Boş zamanlarınızı dolu dolu geçirmeniz için size seçenek bulanmanızda yardım eden İstanbul, binlerce iş imkânını sunan bir şehir aynı zamanda. Tüm iş imkânlarının yanında İstanbul'daki işsizlik oranı da %40. Bu durum da İstanbul'un cilvesi olsa gerek.

Serdar ÖMER CANBEYLİ 7B

İSTANBUL HAKKINDA 8 İLGİNÇ BİLGİ

1. İstanbul 1502 yılında dünyanın en kalabalık şehriydi.

2. Şehrin eski ismi Constantinople, Roma İmparatoru Constantine'den gelmektedir.

3. 1875 yılında yapılan Tünel, Dünya üzerinde en eski 3. metrodur.

4. Galata Kulesi geçmişte gözlem kulesi, hapishane ve rasathane olarak kullanılmıştır.

5. İstanbul'un yüzölçümü Belçika ile aynı, nüfusu da neredeyse eşittir.

6. İstanbul'un en yüksek noktası 538 metre yüksekliğe sahip olan Aydos tepesidir.

7. Dünyada iki kıtayı birbirine bağlayan tek kenttir.

8. İçerisindeki 3.000 adet dükkan ile Kapalı Çarşı en büyük üstü kapalı çarşı ünvanını elinde bulundurur.

Selah WOLF 6A

ATATÜRK İLKELERİ

Laiklik:

Laiklik dini başka siyaset gidişlerden ayırmaya denir ama sadece bundan ibaret değildir. Laiklik vicdan, ibadet ve din özgürlüğü de demektir.

Halkçılık:

Halkçılık ilkesi, ulusal egemenliği her şeyden üstün tutan bu ilkedir. Bu ilke halkın huzur içinde yaşamasını ister. Halkın kanun önünde eşit olmasını ister.

Devletçilik:

Bir ülkenin kalkınmasının, gelişmesinin devlet girişimiyle, devlet eliyle olabileceğini öne süren görüş.

Cumhuriyetçilik:

Bir ülkenin kalkınmasının, gelişmesinin devlet girişimiyle, devlet eliyle olabileceğini gösterir.

Milliyetçilik:

Milletini sevmek, onun geçmişine bağlılıkla, geleceği ve yükselmesi yolunda çalışmak temeline dayanan ve bir ulusun kendine güvenerek ilerlemesine denen ilkedir.

İnkılapçılık:

Devlet düzeninin ve toplum yapısının ileriye dönük bir şekilde yeniliklere ve değişime açık olmasıdır.

Kuzey ANDAÇ 7A

ATATÜRK

ATATÜRK

O, bir dev idi,
Gözleri mavi saçları sarı idi.
Askerî bir deha idi,
Cumhuriyet'i bu ülkeye hediye etti.
Çocukları çok sevdi,
23 Nisan'ı onlara hediye etti.
Fesi, şapka ile değiştirdi,
Laiklik ne güzel bir yenilikti.
Ülkesi için çalışıp halkını çok sevdi,
Cumhuriyet'i gençlere emanet etti.
En hakiki mürşit ilimdir, dedi.

Selim USLU 5C

ATA'MI ÖZLEDİM

Atatürk'e bakıyorum, yukarıda başım,
Sen yeter ki iste, ne istersen yaparım!
Kalbimde her zaman o şanlı bayrağım!

Kalbimdesin Ata'm,
Kalacaksın bu şekilde.
Sensiz hayatımı tamamlayamam,
Havayı soluduğum her saniye.

Her 10 Kasım'da çiçekler süsler Anıtkabir'i,
Seninle konuşmak istiyor, o küçük çocukların dilleri.
Sana dokunmak istiyor o minicik elleri,
Görüyor musun Ata'm, seni sevenleri?
Acaba ne hissediyor o küçük yürekleri?
Sen Gazi kahramansın,
Öylece kalacaksın.
Ülkemizi koruyarak,
İşte böyle yaşayacaksın.

Halâ yaşıyorsun aslında,
Buna karar verdim kararlılıkla.
Biz halâ Türkiye Cumhuriyeti'yiz,
Hiç değişmeyeceğiz.

Işık Özgü UNUTMAZ 5B

ATATÜRK

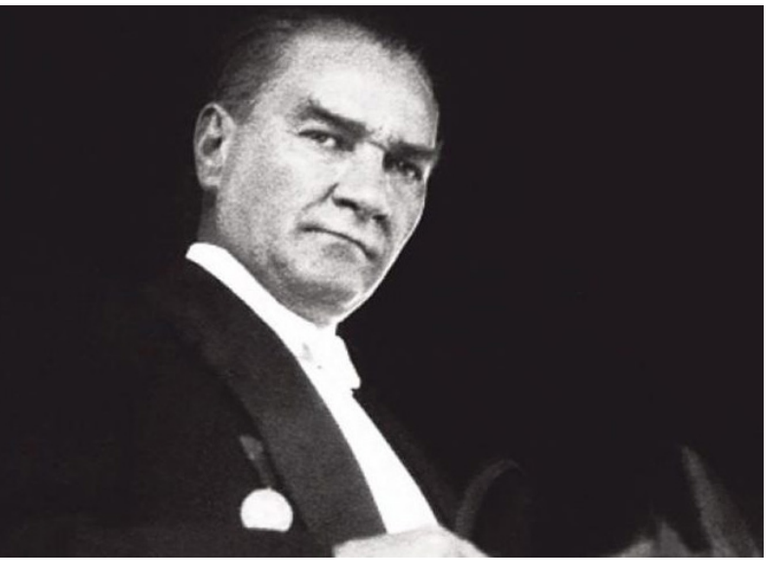

CUMHURİYET'İMİZ

Büyük savaşlar kazanıldı,
Mustafa Kemâl'in önderliğinde.
Cumhuriyet'in ilanı,
O ve diğer kan dökenler sayesinde.

Dere, ırmak denmedi,
Ne yerler geçildi,
Savaş bitmedi,
Bir türlü sonu gelmedi.

Kan gölü oldu her yer,
Öldürmeye çalıştılar bizi teker teker.
Can verdi askerler,
Ama küllerimizden doğduk birer birer.

Melek Nilsu GÜL 5C

CUMHURİYET VE ATATÜRK

Atatürk kararını verdi,
Cumhuriyet'i ilân edecekti,
Ona karşı çıkanlar oldu,
Ama Mustafa Kemâl demek,
Kararlılık demekti.

Cumhuriyet erdem demekti,
Özgürlük demekti,
Türk halkı dünyaya,
Göstermişti erdemini.

29 Ekim'de, ilan edildi Cumhuriyet,
Bayram olarak kutlarız, Cumhuriyet'in kuruluşunu,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa! Yaşa Cumhuriyet!

Onur ÖZKAYA 5C

ŞEHİTLERİMİZ

Onların hakkını ödeyemeyiz ama,
Yattıkları topraklarda rahat uyuyabilmeleri için,
Dua edebiliriz.
Umarım hepsinin mekânı cennet olmuştur,
Rahat uyusunlar onlar.
Ant içeriz ki onların izinden gideceğiz.
Vatanımız için gerekirse,
Canımızı fedâ edeceğiz.

Nehir MARDUÇ 5C

ÇORAPLAR

Çoraptan çoraba birbirinden değişik çağrışımlar yaratan bir sözcük işte: İnsan...

Bizim yolculuğumuz çoğu zaman ya bir fabrikada ya da sevimli bir yaşlının şiş tutan, benekli ellerinin arasındaki yün ipliklerde başlar. Fabrikalarda, şekillerimizin benzediği ama renklerimizin, desenlerimizin ve düşüncelerimizin birbirinden çok farklı olduğu kardeşlerimizle birlikte kocaman makinelerle oradan oraya sürükleniriz. En son hepimiz insanlar tarafından giyilmeye hazır hale geldiğimizde paketlenir, bir kamyonun arkasında sallantılı bir yolculuğun ardından satılacağımız yere geliriz. Burası bazen hak ettiğimizden çok daha ucuza satıldığımız pazarlar olur. Pazarcıların, "Gel ablam gel! En ucuzu burada!" diye bağırışları arasında hepimiz farklı evlere yola çıkarız. Bazen zenginlerin semtinde bulunan pahalı mağazalardaki raflarda buluruz kendimizi. Süslü kadınların, kibirli erkeklerin inceleyen gözleri üstümüzden hiç eksilmez. Orada da sonunda bizi alıp evine götüren biri çıkar mutlaka. Bazı nadir zamanlarda bir mağazada unutulmuş bir köşede kalırız yıllarca. Pisleniriz, üzerimizde tozlar birikir. Biri bizi bulduğunda yapabileceği tek şey çöpe atmak olur. Bizi alıp evine götüren insanların da her zaman farklı özellikleri olur. Eğer bir insanın ördüğü bir çorapsak genellikle kötü bir sonumuz olmaz. Örülen çorap torunlardan birine hediye edilir, torun da onu özenerek kullanır ya da önemli hatıralar kutusunda saklar. Bir sonraki kuşağa aktarılan bir el emeği oluruz. Bu zamanlarda ne mutlu bize. Ama bir müşteri bizi satın aldığında ne olacağını bilemeyiz. Ben hep şöyle derim, "Bir insanın ne yapacağı, kasadan geçerken nasıl baktığıyla belli olur." Çünkü o zaman bizi aldığı için mutlu mu, umursamaz mı olduğunu anlarız. Bizi alabilecek bir sürü kişi vardır. Okula yeni başlayan bir çocuk... Sadece deliksiz çorabı kalmadığında gelen bir adam... İlk iş görüşmesine gidecek bir üniversiteli... Bütün aileye çorap almaya gelen bir baba... Oyun oynarken en sevdiği çorabı yırtılmış bir çocuk... Çorabı kaçmış bir kadın…

Kim bizi alırsa alsın, çoraplar olarak bahtiyar oluruz. Tek amacımız ayaklarınızı sarıp soğuktan korumak, size güzellik katmaktır. Ama tabii ki bizi kokuşmuş ayaklarınıza giymeye çalışırsanız çok da mutlu olmayız.

Güneş ÖZEN 8B

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

"Kavağın altına" demişti. "Beni o sahildeki kavağın altına gömün." Kavak zaten kulübesinin uzağında değildi. Sahile bakan dik yamacın üstünde, dağ çilekleriyle böğürtlenlerin sarmaş dolaş oldukları vahşi bir kırlığın ortasında idi. İhtiyar, elinde tespihi, her akşam onun altında oturur, denizin kumu tatlı tatlı yalayışını seyrederdi. Rüzgârın eşliğinde bir şarkı mırıldanırdı. Yüzükoyun bir şekilde kırlara uzanır, kırların hışırtısını dinlerdi. Kendini burada huzurlu, mutlu ve rahat hissederdi. Onun için tek huzurlu yer burasıydı. Şehrin izdihamından ve hareketliliğinden kaçabildiği tek yerdi burası. Zamanla yarışmak zorunda değildi ya da bir yerlere yetişmek. Burada istediği kadar kalıp doğanın güzelliklerini izleyebilirdi. Doğanın güzelliklerinin değerini bilen ender kişilerden biriydi. Yıldızların gökyüzündeki dansını, dalgaların birbirleriyle olan kavgalarını, ateşböceklerinin karanlığı bir kıvılcım gibi aydınlatmasını izlemek ona mutluluk verirdi. İnsan eli değmemiş bu yer onun için çok değerliydi. Kumluğun arkasındaki o büyük denizle kaç derdini paylaşmış, ona kaç sır vermişti? Paylaştığı her şey sonsuza kadar onunla kalacaktı. Öldüğünde de şehrin bu uğultusundan ve izdihamından uzak bir yerde gömülmeyi istemişti. Çünkü belki mezarından da şehrin uğultusunu dinlemek yerine çimlerin hışırtısını, dalgaların kavgalarını, yıldızların dansının sesini duyabilirdi.

Beyza BAKIRCIOĞLU 8A

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

"Kavağın altına" demişti. "Beni o sahildeki kavağın altına gömün." Kavak zaten kulübesinin uzağında değildi. Sahile bakan dik yamacın üstünde, dağ çilekleriyle böğürtlenlerin sarmaş dolaş oldukları vahşi bir kırlığın ortasında idi. İhtiyar, elinde tespihi, her akşam onun altında oturur, denizin kumu tatlı tatlı yalayışını seyrederdi. Bunları seyrederken aklı gençliğine gider, yüzünde bir gülümseme olurdu. Bir gün yanına oturdum. Kısa ama beni çok etkileyen bir konuşma geçti aramızda. Bu konuşmayı hayatım boyunca unutamam, hâlâ noktası ve virgülüne kadar hatırlıyorum. Adam bana dönüp "Seni hep yukarıdaki yolda avare avare dolaşırken görüyorum. Niye bir işle uğraşmıyorsun?" diye sormuştu. Ben de ona "Hayatları boyunca hep bir yerlere gelmek için uğraşanlar, o andan çok bulunduğu andan sonrasını düşünenler, hayatını yaşayamadan ölüyorlar." demiştim. Adam söylediklerime şaşırmıştı bana şöyle cevap vermişti: "Hakikaten böyle mi düşünüyorsun?" Ben de kendimden emin bir şekilde başımı sallamıştım. Adam "O zaman bu hayatta sen beyhude yaşıyorsun." Ben hafiften sinirlenerek "Kesinlikle katılmıyorum. Ben bu hayata yaşamak için geldim. Derslerle debelenip iyi bir yerlere gelmek için canımı dişime takarak çalışıp sonra da yaşlandığımı fark edip dört duvar bir evde yaşamak için gelmedim! Ben dünyayı gezeceğim ve özgür hareket edeceğim. Ben hayatı yaşayacağım, kendim yarattığım bir cehennemi değil!" demiştim. Adam gülümsemiş ve gözlerini derin mavilikte gezdirmişti. Sonunda: "Sen farkında değilsin ama bu özgür ruhun bedelini çok ağır ödeyeceksin demişti." O an ne demek istediğini hiç anlamamıştım: "Pardon?" dedim. Kendimi bunu anlayamadığım için aptal gibi hissediyordum. Güldü ve "Henüz bedel ödemeye hazır değilsen 'özgürlük' kelimesini lügatinden çıkar." Hiç böyle düşünmemiş olmama rağmen kendimin ne kadar bağımsızlığa düşkün biri olduğumu düşünerek "Umurumda değil, ben hayallerimden ve özgürlüğümden ne olursa olsun vazgeçmem." dedim. Adam bilgece "Özgür olup hayatını yaşayacağını sanıyorsun ama ölüm senin gibi insanların -bu saçma ve gaddar hayattan böyle umut dolu bir ışık yakalayınca- yaşamasına izin vermiyor, bu tarz insanlar erken yaşta aramızdan ayrılıyor. Yani aslında hayatın içinde özgür olamaya çalışırken ölümün ellerinde tutsaksın." demişti. Bu lafın üzerine verecek bir cevap bulamayarak sonsuz gibi görünen denizi izlemiştim.

Nazlı YAMAN 8C

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

"Kavağın altına" demişti. "Beni o sahildeki kavağın altına gömün." Kavak zaten kulübesinin uzağında değildi. Sahile bakan dik yamacın üstünde, dağ çilekleriyle böğürtlenlerin sarmaş dolaş oldukları vahşi bir kırlığın ortasında idi. İhtiyar, elinde tespihi, her akşam onun altında oturur, denizin kumu tatlı tatlı yalayışını seyrederdi. O sahil kulübesine nasıl gelmişti, kimse bilmiyordu. Uzun bir süre önce yaşlı adam ansızın ortaya çıkmış, kimselere tek söz etmeden sahil kenarında bulunan yaşlı kavağın altındaki eski, küçük kulübeye yerleşmişti. İnsanlar çok ender görürlerdi onu. Birkaç haftada bir köye iner, kendisine soru soran insanları bir mırıldanmayla geçiştirir, daha sonrasında alışverişini yapıp evine geri dönerdi. Oldukça yaşlı, saçları dökülmüş, hafiften kamburu çıkmış, buruk gülüşlü bir adamdı. Kolunda bulunan yara izleri ve "1068" numara baskısı onu daha tuhaf ve ürpertici yapıyordu. Yaşlı adamın bu tuhaf yaşam tarzı ve ürkütücü görünüşü köyde çeşitli söylentilere sebep oluyordu. Birçok insan bu yaşlı adamdan korkar, ondan uzak dururlardı. Yaşlılar bile, çocukları bu adamın hikâyeleri ile korkuturdu. Herkesin uzak durup korktuğu bu adamın ürpertici geçmişini kimseler bilmezdi. Daha 20'li yaşlarında bir gençken annesi, babası ve kardeşi ile Almanya'da, yaşlı bir kavağın altındaki bir evde yaşıyorlardı. Çocukluğu bu kavağın etrafında oynayarak geçmişti. Durumları pek iyi olmasa da mutluydular. Her şey babasının işinden kovulması ile başlamıştı. Daha sonrasında herkes tarafında dışlanmaya başlamışlar, itilir kakılır olmuşlardı. Sonra bir gün onlarca büyük kamyon mahallelerine girmişti. Birçok tanıdıklarıyla birlikte genç adam ve ailesini de o kamyonlara tıkmış, nereye gittiklerini bilmeden yola çıkmışlardı. Genç adam daha ne olduğunu bile anlayamadan kokan, pis çizgili üniformaların içinde, saçları kesilmiş, "hazır ol"da bekliyordu. Annesi, kardeşi ve babasını bir yere götürürlerken görmüştü. Ne yapacağını bilememiş, onları göreceğini ummuştu. Daha sonradan öğrenmişti, nasıl bir yer olduğunu buranın. Çalışma kampı deniyordu bu yerlere. İşe yaramayacak durumda olan insanları devasa fırınlara benzeyen bacalı odalara götürüyor, yakıyorlardı. Bu yüzden çalışmaktan elleri parçalanana kadar çalışmak zorundaydılar. Yemek ve su, sınırlı ve yetersizdi. Küçük yataklara birkaç kişi sığmak zorundaydılar. Nefes alınacak ortam verilmiyordu. Genç adam, etrafından yok olan insanları izlemişti teker teker. Gözlerinde duygudan eser kalmamıştı. Bir gün, yemek yerken ne kadar zorlandığını, ayakta dururken bacaklarının ne kadar çok titrediğini fark etmişti. Korktuğu başına gelmişti işte. Salgın hastalığa yakalanmıştı. Askerler öğrenirse onu yakmaya götüreceklerdi, bu yüzden saklamaya çalışmıştı. Bir süreliğine saklamayı

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

becermişti, fakat bir gün çalışırken başı dönmeye başlamıştı. Daha ne olduğunu anlayamadan kendini yerde, zar zor nefes alırken bulmuştu. Kendisine doğru bir asker yaklaşmış, onu bir iki tekmeleyip diğer askerleri çağırmıştı. O gece, onu bir dolu insan ile bir odaya sokmuşlardı. Genç adam bu odaları tanıdı. Bu oda etrafta konuşulan, devasa fırınlara benzeyen odalardandı. Genç adam bunları düşünürken etraflarını bir gazın sardığını hissetmişti. Biliyordu, ölecekti. Bu düşüncelerle yere kendini bıraktı ve gözlerini yavaşça kapadı. Uyandığında gördüğü ilk şey bembeyaz hastane odasının duvarlarıydı. Kollarına serum bağlanmış, saçları uzamıştı. Oldukça zayıflamıştı. Ölüp ölmediği konusunda kararsız kalmış, kafası karışmıştı. Nasıl ölmediğini anlayamıyordu. Bu düşünceler içerisindeyken uzun boylu bir hemşire odanın kapısını açmıştı. Ona bilmediği bir dilde bir şeyler anlatmış, heyecanla bağırmaya başlamıştı. Daha sonra dışarıya çıkmış, yanında uzun boylu bir adam ve yaşlıca bir kadın ile geri dönmüştü. Uzun boylu adam yaşlı kadına bir şeyler söylemişti. Bunun üzerine kadın genç adama Rus askerleri tarafında kurtarıldığını, etkisi altında kaldığı gazlar yüzünden yedi yıl boyunca komada kaldığını anlatmıştı. Genç adam ne diyeceğini bilememiş, donup kalmıştı. Daha sonrasında neler olduğunu sindirmeye başlamıştı. Hastanede kaldığı süre boyunca ona tekrar yürüyebilmesi ve sağlığına kavuşabilmesi için çeşitli tedaviler uygulanmıştı. Kampta bulunduğu süre boyunca yalnızca fiziksel değil, psikolojik olarak da çok etkilenmişti. Konuşmamayı tercih ediyor, hatta konuşmakta adeta zorlanıyordu. Bir buçuk yıl kadar sonra adam eski sağlığına kavuşmuştu. Bu bir buçuk yıl içinde ne yapacağına karar vermişti. Huzurlu olabileceği ve hayatının geri kalanını mutlu bir şekilde sürdürebileceği bir yer bulacaktı. Bu sırada da kampta olduğu sürelerden arkadaşlarının ailelerini ve yaşıyorlarsa kendilerini ziyaret edecekti. Hep gidip gezmek istediği yerlere gidecekti. Öyle de yapmıştı. on yıl kadar bir süre boyunca dünyada istediği yerlerin çoğuna gitmiş, arkadaşlarını ziyaret etmişti. O duygusuz gözleri yine mutlu mutlu bakmaya başlamış, yüzüne renk gelmişti. Ellili yaşlarına ulaştığında artık bir yere yerleşmeye karar vermişti. Sonunda istediği gibi ona eski mutlu hayatını hatırlatan, yaşlı bir kavak ağacı bulmuştu. Aşağısındaki küçük ve terk edilmiş eve yerleşmişti. Bu kavak yıllar içinde onun en yakın dostu, sırdaşı olmuştu. Son isteği, ona çok şey hatırlatıp dostu olan bu ağacın altına, hep arzuladığı mutluluğuyla birlikte gömülmek istiyordu.

Ayşe ÇETİNKAYA 8A

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

"Kavağın altına" demişti. "Beni o sahildeki kavağın altına gömün." Kavak zaten kulübesinin uzağında değildi. Sahile bakan dik yamacın üstünde, dağ çilekleriyle böğürtlenlerin sarmaş dolaş oldukları vahşi bir kırlığın ortasında idi. İhtiyar, elinde tespihi, her akşam onun altında oturur, denizin kumu tatlı tatlı yalayışını seyrederdi. O manzarayı izleyince kendisini istemsizce tebessüm ederken bulurdu. Kimse adamın neden her akşam, o manzarayı izlediğini bilmezdi. Aslında bunun bir nedeni vardı. Nedeninin ne olduğunu az çok tahmin edersiniz herhalde. Evet, o manzarayı hipnoz olmuşçasına izlemesinin nedeni bir kızdı. İsmi gözlerinin renginden gelmişti. Gözleri engin denizleri andırdığından, ailesi kızın ismini Deniz koymuştu. Deniz ile birbirlerini küçüklükten beri tanıyorlardı. Şimdi, sizleri ihtiyar adamın zihninde bir yolculuğa çıkarmak istiyorum. Henüz daha on dört yaşındalardı bu yüzden adama "ihtiyar adam" demek saçma olacağından ismiyle hitap etmek istiyorum. Ali, odasında babasının mukavva olarak kullandığı parşömenlere yazı yazıyordu. Yazı yazmayı seviyordu Ali. Yazmak, onun için adeta nefes almak gibiydi. Yazıyordu yazmasına ama beyhude. Yazdıklarını birine göstermediği sürece ne gibi bir anlamı, değeri vardı? Belki de korkuyordu olumsuz eleştirilerden ya da daha kötüsü yazdıklarının küçümseneceğinden. Tam parşömeni çekmecesine kaldıracakken arkasından gelen bir düşme sesi işitti. Korkudan, ani bir hareketle arkasını döndü. Karşısında katıla katıla gülen Deniz'i gördüğünde şaşırmadı. Ali'nin aksine, Deniz'in şen şakrak, çılgın ve muzip bir kişiliği vardı. "Ne zaman büyüyüp avare avare takılmaktan vazgeçeceksin?" diye dalga geçercesine sordu Ali. "Yaptığım şeyler en azından seninkinden daha eğlenceli." diyerek kestane saçlarını savurdu Deniz. "Hem sen neler yazıyordun orada?" Ali'nin cevap vermesine kalmadan Deniz masadan parşömeni kaptı. Ali parşömeni geri almaya niyetlendi ama nafile. Deniz daha hızlı ve çevik olmanın verdiği avantajla parşömeni kaptırmadı. Deniz parşömeni okurken Ali kendini Deniz'i izlemekten alıkoyamadı. Mavilerini, bilmiş ve ukala bir tavırla parşömende gezdirirken beğendiğini belirten mimikler kullanıyor, Ali'nin karman çorman yazısını okuyamadığında gözlerini kısıyordu. Okuması bittiğinde, şaşkın bir şekilde bir parşömene bir de Ali'ye bakıyordu. Mavilerini hayran olmuşçasına açmıştı. "Gerçekten bunu sen mi yazdın? dedi." "Evet, niye şaşırdın ki?" diye cevapladı Ali. Ali'nin bu kadar özgüvenli cevap vermesine aldırmayın. Deniz yazısını okurken çok telaşlıydı. Deniz'in kendisiyle dalga geçeceğini düşünmüştü. Ancak mantıklı düşündüğünde Deniz'in asla dalga geçmeyeceğini hatırlamıştı. "Şaşırmam çok normal çünkü daha önceden bana yazı

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

yazdığını söylememiştin." diyerek ukalaca dudaklarını büzüştürdü Deniz. Deniz'e asla laf yetiştirilemeyeceğini anlayan Ali sessiz kalmayı tercih etti. Sessizliğe dayanamayan Deniz, "Bu kadar güzel yazıyorsan muhakkak ki daha önceden yazmış olduğun yazılar vardır." dedi kendinden emin bir tavırla. Eğer karşısında başka biri olsaydı kendi işine bakmasını söyleyerek restini çekerdi Ali. Fakat konu Deniz'e gelince işler değişiyordu. Kızın istediği herhangi bir şeye hayır diyemiyordu. Bunun nedenini tam olarak bilmiyordu ama aklında iki olasılık vardı. Ya kız çok inatçıydı ve onunla asla tartışılmıyordu ya da kızdan hoşlanıyordu. Ali düşüncelere dalmışken Deniz'in el çırpmasıyla uyandı. "Hey, sana diyorum!" "Şey, evet orada, çekmecenin içindeler." Deniz koşar adım çekmeceye yöneldi ve içinden on beş-yirmi tane parşömen çıkardı. Hepsini teker teker okumaya başladı. Kız yazıları büyük bir iştahla okuyor, Ali ise Deniz'i izlerken dudaklarının ucu yukarıya doğru kıvrılıyordu. Beş dakika sonra Deniz, "Bunları babana göstermeliyiz, eminim ki baban bunları gazetesine koyar." dedi. Ali, Deniz'in dediklerini kafasında tarttı. Bir yandan yazılarının gazetede yayınlanması iyi bir şeydi. Yazıları herkes tarafından sevilirse ünlü olabilirdi. Diğer yandan yazıları sevilmezse tüm ülkede alay konusu olurdu. Deniz, Ali'nin kafasından geçenleri anlamışçasına "Benim bir fikrim var." dedi. Ali'nin "Ne?" demesine kalmadan, Deniz Ali'nin kolundan tutup merdivenlerden aşağı indi. Tam kapıdan çıkacaklarken Deniz, Ali'nin evinin mutfağında çalışan Ayşe Hanım'dan bir sepet istedi. Ardından hâlâ elinde tuttuğu parşömenleri cebine koydu. Ayşe Hanım, Ali'ye imalı bakışlar fırlatarak sepeti Deniz'e verdi. Sonrasında Ali'ye göz kırptı. Ali utançtan kıpkırmızı kesildi. Kapıdan çıkarken Ayşe Hanım'ın imalı bakışlarını Deniz'in görmemiş olduğunu umdu. Deniz, Ali'yi çekiştirerek koşmaya başladı. En sonunda deniz manzaralı bir yamaca vardılar. Deniz sepetin içine böğürtlen ve dağ çileği doldurmaya koyuldu. "Burada öyle kazık gibi duracağına bana yardım edersen sevinirim." dedi Deniz hafif bir sinirle. Ali, Deniz'in bu haline gülüp ona yardım etti. Çok iyi vakit geçiriyorlardı, hem böğürtlen topluyor hem de birbirlerine fırlatarak şakalaşıyorlardı. En sonunda yorulduldular ve kavağın gövdesine dayanarak oturdular. "Eee, buraya neden geldik peki?" diye sordu Ali. Deniz de "İzle ve gör." dedi ve ağacın altını kazmaya başladı. Ali sadece oturup Deniz'e anlamaz gözlerle bakıyordu. Deniz ise Ali'nin yazılarını kazdığı çukurun içine koydu. Daha sonra üstünü beceriksizce toprakla örttü. "Yazdıklarını kimseyle paylaşmadığın için en mantıklı yolun onları gömmek olduğunu düşündüm." Ali hâlâ meraklı gözlerini Deniz'in mavilerine

BİR KAVAK ve İNSANLAR

ÖYKÜ TAMAMLAMA

dikmiş mantıklı bir açıklama bekliyordu. Deniz devam etti "Düşündüm ki bu yazıları gömdüğüm zaman bu anı ölümsüzleştirmiş olurum ve yazılarında bu ağaç gibi yeşerdikçe değer kazanır. Biliyorum çok saçma ama…" Deniz'in sözü Ali'nin kendisine sarılmasıyla yarım kaldı. Ayrıldıklarında Ali yerden sivri bir taş buldu ve kavağın üstüne "Deniz ve Ali sonsuza dek dost" diye kazıdı. Evet, ihtiyar adamın zihninde yapmış olduğumuz yolculuğu bitirdik. Şimdiki zamana geri dönüyoruz. Ali elinde tespihiyle denizin kumluğu tatlı tatlı yalayışını izliyordu. İçinden gelen bir dürtüyle ağacın dibini kazmaya başladı. İçinden çıkan parşömenleri görünce göz yaşlarına hâkim olamadı. Sanki daha dün gibi hatırlıyordu onun iri mavi gözlerini, kestane saçlarını savuruşunu. Dün gibi hatırlıyordu birlikte böğürtlen toplayışlarını. Ali gözyaşlarını nasır tutmuş elleriyle sildi ve ağacın gövdesine dokundu. "Sonsuza kadar dost" yazısı hâlâ duruyordu. Birden omzunda narin parmaklar hissetti. Arkasına baktığında, o her zamanki muzip ifadesiyle Deniz duruyordu. İki dost birbirlerine gülümsediler ve genç kız ihtiyarın ruhuyla el ele gökyüzüne, sonsuzluğa doğru yürüdü.

Melike YÜKSEL 8C

Aziz Nesin'e Mektuplar

25 Ekim 2017 İstanbul

Değerli Büyüğüm Aziz Nesin,

Ben, 6/A sınıfından Ceylin Ece Yılmaz, on bir yaşındayım. Türkçe dersinde öğretmenim vesilesiyle sizin kitabınız olan "Şimdiki Çocuklar Harika" yı okuduk. Ben bu kitabı çok beğendiğim için size bu kitap ile ilgili bir mektup yazmak istedim.

Yazdığınız kitap sayesinde çok değerli bilgiler öğrendim. Bu öğrendiklerimi sizinle paylaşmak istiyorum. Büyükler bazı durumlarda kendi verdikleri öğütlere kendileri uymuyorlar, oysa tam tersi olmalı. Kitaptaki tüm bölümler komik ve güzel ancak içlerinden bir bölüm beni daha çok güldürdü. Bu bölüm ise "Amerika'yı Yapan Mimar". Okurken gülme krizine girdim. Ana karakter Ahmet'in başından geçen bir olay anlatılıyor. Okula müfettiş geleceği için Ahmet, müfettişin soracağını düşündükleri soruların yanıtlarını ezberliyor ama müfettiş soruları değiştiriyor. Oysa Ahmet ezberlediği yanıtları söylüyor ve sorulara çok komik yanıtlar vermiş oluyor.

Öğretmenin sayesinde artık sizin gibi çok değerli bir roman yazarını tanıyorum. Siz olmasaydınız mizahi kitap bulmak benim için zorlaşacaktı.

Saygı ve sevgilerimle,

Ceylin Ece Yılmaz 6A

Özel Irmak Ortaokulu
Caddebostan - İstanbul

26.10.2017

Sayın Aziz Nesin,

Önce size kendimi tanıtmak istiyorum. Ben, 6. sınıfa gidiyorum. İstanbul, Yenisahra'da yaşıyorum. Bir agabeyim var, adı Umut, on sekiz yaşında ve Bilgi Üniversitesine gidiyor. Biz Türkçe dersinde sizin "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabınızı okuduk. Kitap ile ilgili düşüncelerimi sizinle paylaşmak istiyorum.

Bence kitabınız çok güzel. Mektup şeklinde yazılmış, bu fikrinizi çok beğendim. Ayrıca kitabınızda bilerek yazım yanlışları yaptığınızı gördük, bu da çok ilgimi çekti. En beğendiğim bölüm "Amerika'yı Yapan Mimar'' dı. Bu bölümde, çocuklara ezberin kötü bir şey olduğunu göstermeye çalışmışsınız.

Bence bu kitabı okuduğumuz için çok şanslıyız. Kitabınızı herkese tavsiye edeceğim, sizi tanımak çok isterdim. Gerçekten çok güzel bir kitaptı.

Saygı ve sevgilerimle,

Ekin Deniz EROL 6B

Özel Irmak Okulları
Caddebostan - İstanbul

Aziz Nesin'e Mektuplar

25 Ekim 2017 İstanbul

Değerli Büyüğüm Aziz Nesin,

Ben Irmak Okullarında altıncı sınıfta okuyorum. Adım Emre Şensoy. İstanbul'da oturuyorum. "Şimdiki Çocuklar Harika" adlı kitabınızı severek okudum. Bu kitapla ilgili düşüncelerimi yazacağım.

Bence yazım kurallarına uymamanız çok ilginç ve iyi bir şey, bence insanlar kendi kurallarını kendileri üretebilir. Kitapta en sevdiğim bölüm, sekizinci bölüm olan "Sekiz Kız Babası" bölümüydü. İlk başta bir adamın bu kadar çok çocuğa baba olamayacağını düşündüm. Sonra öğretmenimin annesinin de böyle bir ailede doğduğunu öğrenince böyle şeylerin gerçekte olabileceğini anladım. Bu anı benim çok ilgimi çekti.

Bu kitap çok zevkliydi. Kitabınızın bir bölümünün "Hababam Sınıfı" adlı filmde de olduğunu görünce çok sevindim. Bu kitabınızı herkese öneririm.

Saygılarımla,

Emre ŞENS OY 6C

25 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Büyüğüm Aziz Nesin,

Ben, ortaokul 6. sınıfta okuyan bir öğrenciyim, adım Ela Turnaoğlu, İstanbul' da yaşıyorum. "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabınızı Türkçe dersinde okuduk. Size, bu kitapla ilgili görüşlerimi anlatmak için bu mektubu yazıyorum.

Kitabınızda en çok beğendiğim bölüm, "Amerika'yı Yapan Mimar". Bu bölüm çok eğlenceliydi. Müfettişin gelmesi ve Ahmet'in soruları karıştırması çok komikti. Bu öyküden ezber yapmanın kötü olduğunu öğrendik. Kitabınızdaki "Sekiz Kız Babası" da çok beğendiğim öykülerdendi, okurken öyküdeki Hikmet'in ailesine çok üzüldüm. Böyle kız – erkek ayrımlarının olmaması gerektiğini bir daha gördük.
Keşke sizi yakından tanıma olanağım olsaydı. Kitabınızı arkadaşlarıma öneriyorum.

Saygı ve sevgilerimle,

Irmak Şen 6C

Irmak Ortaokulu
Caddebostan/Kadıköy

Aziz Nesin'e Mektuplar

25 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Aziz Nesin,

Yazdığınız "Şimdiki Çocuklar Harika" adlı kitabı çok severek okudum. Kitap eski olduğu için şu anki çocuklar kitapta anlattıklarınız gibi değil. Tam tersine, anne babalarla arkadaşmış gibi konuşuyorlar.

Bence bütün öyküler çok güzeldi ama en çok "Sekiz Kız Babası" öyküsünden etkilendim. Bu öyküde, Cumhuriyet'imizin ilan edilişinin üstünden çok yıl geçmesine rağmen hâlâ kız erkek eşitliğinin olmadığını gördüm. Açıkçası o zamanlarda, yani tam elli yıl sonra doğduğum için çok mutluyum. Kız olduğum için de çok mutluyum.

Kitaptan anladığımız kadarıyla o zamanlarda çocuklar dilediğince sokakta oynar, okula yürüyerek giderlerdi. Artık çocuklar tek başına dışarı adımını bile atamıyor. Çünkü artık dünya o zamanlardaki gibi güvenli değil. Ben de Ahmet ve Zeynep gibi dışarlarda oynadığım bir çocukluk geçirmek isterdim.

Acaba şu anki dünyayı görseniz nasıl hissedersiniz? Mutlu mu oldurdunuz yoksa dünyanın bu kadar değiştiğine şaşırır mıydınız? Gerçekten merak ediyorum.

Saygılarımla,

Jülide İdil AYDIN 6A

Özel Irmak Ortaokulu
Caddebostan - İstanbul

25 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Büyüğüm Yazar Aziz Nesin,

Ben ortaokul altıncı sınıfta okuyan bir öğrenciyim. Adım Duru Kaşka. Size kendimi tanıtmak istiyorum: Annem ve babamla birlikte İstanbul'da yaşıyorum. Bir köpeğim var. Kedimse dört ay önce öldü.

Sizin "Şimdiki Çocuklar Harika" adlı kitabınızı Türkçe dersinde okuduk. Size bu mektupta kitabınızla ilgili görüşlerimi anlatmak istiyorum.

Kitapta en sevdiğim bölüm "Sekiz Kız Babası" adlı bölüm oldu çünkü kızların bazı sorunları anlatıyor. Bu kitabın hiçbir kötü bölümü, sıkıcı cümlesi yoktu. Gerçekten çok sevdim. Kitabınızı arkadaşlarıma çok öneriyorum. Keşke sizi yakından tanıma olanağım olsaydı. Sizinle tanışmayacak olsam da kitabınızdan dolayı sizi tanımış kadar oldum.

Saygı ve sevgilerimle,

Duru Kaşka 6C

Özel Irmak Okulları
Caddebostan - İstanbul

Aziz Nesin'e Mektuplar

25 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Aziz Nesin,

Ben, 6. sınıfa giden Begüm Aslıbay. On bir yaşındayım. Irmak Ortaokulunda okuyorum. Türkçe dersinde sizin kitaplarınızdan "Şimdiki Çocuklar Harika"yı okuduk. Size kitabınızla ilgili görüşlerimi yazmak istiyorum.

Kitabın "Vicdan Azabı" bölümünde hem güldüm hem de içim bir garip oldu. Ama "Amerika'yı Yapan Mimar" bölümü çok komikti. Öyle güldüm öyle güldüm ki o gün karın ağrısından öldüm. "Sekiz Kız Babası"ndaki Hikmet'e gerçekten acıdım. Benim de bir tane ablam var. Ben onunla başa çıkamıyorum, Hikmet'in tam yedi tane ablası var. Onlarla yaşamak çok zor olmalı. Kitabınızı beğendim, arkadaşlarıma tavsiye ediyorum.

Sevgi ve saygılarımla,

Begüm Aslıbay 6A

Özel Irmak Ortaokulu
Caddebostan, İstanbul

25 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Aziz Nesin,

Ben, Özel Irmak Okullarında okuyorum. Altıncı sınıfa gidiyorum. On bir yaşındayım.
Türkçe dersinde sizin kitabınız olan "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabını okuduk. Bu mektubu size kitabınızla ilgili görüşlerimi anlatmak için yazıyorum.

Kitapta en sevdiğim bölüm "Bütün Babalar Birinci" hikâyesi oldu. Benim babamın da küçükken dersleri çok kötüymüş ama bazen bana şaka olsun diye "Çok iyi notlar alırdım." deyip gülüyor. Annemse tam tersi hep yüksek notlar alır, hiç düşük not almazmış. Kitabınızda pek çok eğlenceli ve komik anı vardı. Okurken bazı hikâyelere çok güldüm.

Okuyan herkes kitaplarınızı çok seviyor, keşke yeni kitaplarınız çıksa…

Saygılarımla,

Elmira Selin NOİ 6A

Özel Irmak Okulları
Caddebostan - İstanbul

Aziz Nesin'e Mektuplar

26 Ekim 2017

Sayın Aziz Nesin,

Ben Sibel, 6.sınıfa gidiyorum. Irmak Okullarında okuyorum. İstanbul'da yaşıyorum. Türkçe dersinde "Şimdiki Çocuklar Harika'' kitabınızı okuduk. Kitabınızla ilgili düşüncelerimi sizinle paylaşmak istiyorum.

Bence çok eğlenceli bir kitaptı. Kitabınızla en beğendiğim bölüm, müfettişin geldiği bölümdü, yani "Amerika'yı Yapan Mimar" adlı bölüm. Beğenmediğim bölümlerse üzücü olanlardı, mesela "Vicdan Azabı" ve "Sekiz Kız Babası" adlı bölümler. Kitabınızdaki çoğu olayı hayatımızda yaşıyoruz, bu yüzden de kitap gerçekçi ve okuması zevkli olmuş.

İmkân olsaydı sizinle mutlaka görüşmek isterdim.

Sevgilerimle,

Sibel Yağmur GRESSEL 6B

Adres: Cemil Topuzlu Caddesi
No: 100 Kadıköy / İSTANBUL

27 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Büyüğüm Aziz Nesin,

Ben, ortaokul altıncı sınıfta okuyan bir öğrenciyim. Adım Kerem Çağan Olgun. On iki yaşında ve sıradan bir çocuğum. "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabınızı okudum. Hikâyeleriniz hakkındaki düşüncelerim paylaşmak için bu mektubu kaleme aldım.

Kitabınızın yazım dilinde çocuklara karşı yaptığınız empati beni etkiledi. Ama merak ediyorum, neden hep sizden bile genç yetişkinleri, çocukları tarafından eleştiriye maruz bırakmayı tercih ettiniz? Yanlış anlamayınız, bunu çok komik buluyorum, bir yetişkinin empati kurarak böyle ilişkiler yapması benim için ilginç bir şey ama diğer kişiler için belki farklıdır. Eminim bazı büyükler böyle eleştirilerden hoşlanmayacak, kusurlarını görmek istemeyeceklerdir çünkü onlar çocuklarının karşısında her zaman haklı olmak isterler. Yine de annem, onunla bu hikâyelerden bazılarını paylaşınca anlattıklarınızın çok doğru olduğunu söyledi ve hikâyelere güldü.

Kitabınızı sevdim, bu nedenle de "Zübük" adlı başka bir kitabınızı aldım. Mizah anlayışınız çok iyi, eminim bu yeni kitaptan da keyif alacağım. Tabii öncelikle Tılsım Öğretmen'imin ders için bize verdiği kitapları okumalıyım. Umarım hikâyelerinize bizim güldüğümüzü görüyorsunuzdur.

Saygılarımla,

Kerem Çağan Olgun 6C

Özel Irmak Ortaokulu
Caddebostan - İstanbul

Aziz Nesin'e Mektuplar

26 Ekim 2017 İstanbul

Sevgili Aziz Nesin,

Önce size kendimi tanıtayım. Ben, İstanbul'da yaşıyorum ve Irmak Okullarında okuyorum. 6. sınıfa gidiyorum. Bir ağabeyim var.

Bu mektubu Türkçe dersinde yazıyorum çünkü Türkçe dersinde "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabınızı okuduk. Kitabınız çok güzel bir kitap ve özellikle çocuklar tarafından çok beğeniliyor. En çok beğendiğim bölüm, "Eski Öğrendiklerinizi Unutun" adlı bölüm oldu. Bu bölüm çok ilgimi çekti. Sizin kitabınızı okurken çok zevk aldım. Kitabınız okuyucuyu içine çekiyor. Bu kitabı herkese önerdim. Elinize sağlık. Keşke sizi tanıyabilseydim.

Saygı ve sevgilerimle,

Berk Ünlü 6B

Adres:
Irmak Okulları
Caddebostan - İstanbul

26 Ekim 2017 İstanbul

Sevgili Aziz Nesin,

Benim adım Duru, 6.sınıfa gidiyorum. Okulumda sizin kitabınız "Şimdiki Çocuklar Harika" çok beğenilerek okundu. Bence sizin kitabınızın bu kadar sevilmesinin nedeni, bu kitabın bizim, yani çocukların gözünden yazılmış olması. Bizim gözümüzden dünyayı eleştiren bu kitap, gerçekten doğru bir şekilde eleştiriyor ve düşüncelerimizi yansıtıyor.

Öncelikle, bence böyle bir kitap tüm dünyaya yayılmalı ve tüm dünya çocukları tarafından okunmalı. Kitabınız çok güzeldi. Aslında pek bana düşmez ama kitapta dikkatimi çeken bazı yanlışlar vardı. Zeynep'in çok duygusal olaylara kafa yorması, bence bir çocuğun yapacağı türden bir şey değil. Onun dışında kitaptaki her şey harika ve kitabın ismi ile çok ilgili bence.

Sizi pek tanımıyor olsam da yazar olmanız ve bu tip bir bakış açınız olması, sizin akıllı ve çok büyük bir insan olduğunuzu gösteriyor. Her insan gibi sizin de hakkınızı vermek, yardıma muhtaç küçük çocuklara yardım ettiğiniz için sizi tebrik etmek istiyorum. Sizin gibi büyük bir yazarı on bir yaşında bir çocuğun böyle eleştirmesi doğru olmasa da bunlar benim öz ve net düşüncelerim. Daha çok kitap yazmanız ve çok başarılı olmanız dileği ile.

Saygılarımla,

Duru Koyuncu 6C

Zühtüpaşa Mahallesi,
Kadıköy - İstanbul

Aziz Nesin'e Mektuplar

26 Ekim 2017 İstanbul

Sayın Aziz Nesin,

Ben, 6. sınıfa gidiyorum. Irmak Okullarında okuyorum. İstanbul'da yaşıyorum. Türkçe dersinde "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabınızı okuduk. Kitabınızla ilgili düşüncelerimi sizinle paylaşmak amacıyla bu mektubu yazıyorum.

Kitabınızı okurken çok eğlendim. En sevdiğim bölüm "Amerika'yı Yapan Mimar". Beğenmediğim bölüm ise "Damlaya Damlaya Sel Olur" çünkü biraz sıkıcı geldi bana. "Sen Daha Anlamazsın" bölümünü kendi hayatıma benzettim çünkü benim de büyüklerim hep bana "Sen daha anlamazsın." derler.

Ben, kitabınızı çok sevdim ve başkalarına da tavsiye edeceğim.

Saygı ve sevgilerimle,

Şimal Yüce 6B

Irmak Okulları
Caddebostan / İstanbul

26 Ekim 2017 İstanbul

Değerli Yazarımız Aziz Nesin,

Benim ismim Su. Özel Irmak Okullarına gidiyorum. 6. sınıftayım. İstanbul'da yaşıyorum. Sizin kitaplarınızdan bazılarını okudum. "Şimdiki Çocuklar Harika", "Hayvan Deyip Geçme", "Aziz Dede'den Öyküler" aklıma gelenler. Daha başka kitaplarınızı da okudum. Bu kitapları 5. sınıftayken okumuştum. Bu yıl da "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabını derste okuduk. Ben size "Şimdiki Çocuklar Harika" kitabıyla ilgili görüşlerimi anlatmak istiyorum.

Bence sizin bu kitaplarınız tümüyle çok güzel. Benim en beğendiğim bölüm "Amerika'yı Yapan Mimar" idi. En beğenmediğim bölüm yoktu çünkü bu kitabı çok özenerek yazdığınız için kötü bir bölüm yazmamışsınız. Benim hayatımda kitaptaki kadar çok olay geçmedi. Bunlar benim başımdan geçseydi herhalde ben bambaşka birine dönüşüverirdim.

Keşke sizi tanıma fırsatım olsaydı. Siz, çok değerli ve değer bilen, empati yapan ve çok güzel özelliklere sahip olan birisiniz. Sizi tanıma fırsatım olsaydı bunları teker teker dile dökerdim ama maalesef böyle bir şansım olmadı. "Nesin Vakfı"ndaki çocuklar çok şanslılar. Sizi görme fırsatları oldu. Keşke benim de böyle bir fırsatım olsaydı.

Sevgilerimle ve Saygılarımla,

Su Demirağ 6B

Özel Irmak Okulları
Caddebostan - İstanbul

YEMEK YAPALIM
MOCHİ

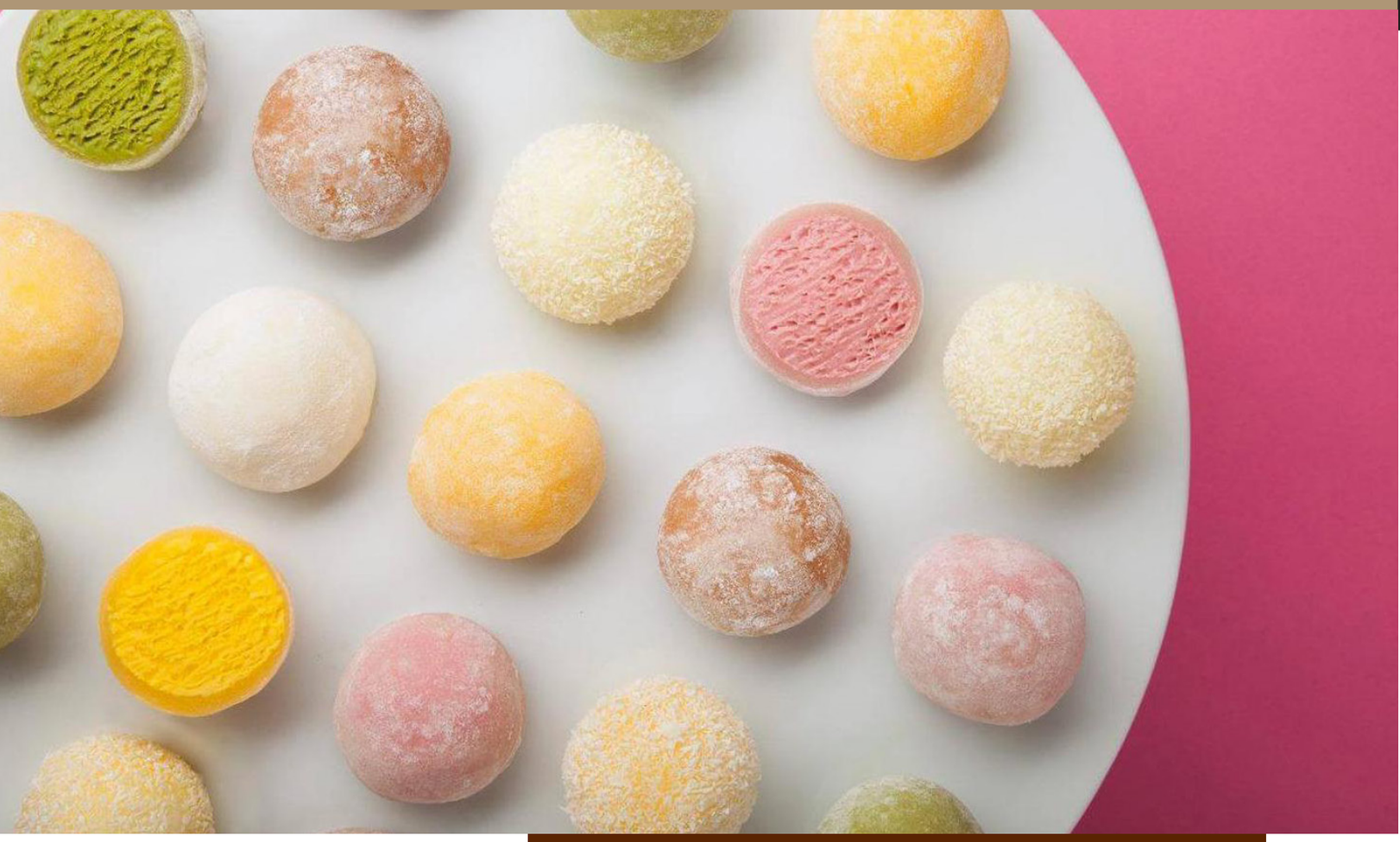

Mochi Malzemeleri:

1 kap (250ml) pirinç unu
1 kap musluk suyu
1/4 kap toz şeker (toz şekeriniz iri çekilmiş ise yarı yarıya pudra şekeri kullanın).
1 yemek kaşığı yeşil çay tozu (veya kakao, çilek, vanilya tozu)
1/2 kap mısır nişastası (üstü ve yoğurmak için)

İç harcı:

Fıstıklı / kakaolu helva
veya fıstık / fındık ezmesi
veya çikolata
veya dondurulmuş meyve püresi

1. İç harç malzemelerini karıştırdıktan sonra yuvarlak hâle getirip buzluğa atıyoruz.
2. Pirinç ununu ve yeşil çay (veya kakao vs.) tozunu bir kasede karıştırıyoruz ve şekeri ekleyip tekrar karıştırıyoruz.
3. Suyumuzu çok yavaş bir şekilde ekliyoruz. (Kakao kullanacaklar suyu hafif ılık tutsun) malzemeler birbirine girene kadar çırpıyoruz.
4. Elde ettiğimiz karışımın üstünü sera veya alüminyum folyo ile kapatıyoruz.
5. Mikrodalgayı 3 dakika 12 saniyeye ayarlıyoruz ve kaseyi içine koyup çalıştırıyoruz. Bu arada donmuş olan iç harcını çıkarıp bir kenara koyuyoruz.
6. Yoğuracağımız alana çok az mısır nişastası serpiyoruz (ellerinize de alın, hamuru ele yapışan bir kıvam)
7. Kabımızı mikrodalgadan çıkartıp hızlıca karıştırıp 20 saniye ısınması için tekrar mikrodalgaya koyup çalıştırıyoruz.
8. Isınan hamuru ellerimize nişasta alıp çok hızlıca (10 sn) topluyoruz. Elimize iç harcından biraz daha büyük hamur alıp onu da yuvarlıyoruz. Sonra açıp tam ortasına iç harcı koyup uçlardan kapatıyor ve avuçlarımızın ortasından bastırıyoruz. Topumuzu mısır nişastasına batırıp çıkartıyoruz ve dikiş kısmı aşağıda kalacak şekilde buzluk kabına koyuyoruz.

Otuz dakika sonra "mochi"yi afiyetle yiyebilirsiniz.

YEMEK YAPALIM
OMİJA / KİMCHİ

OMİJA malzemeleri:

Kurutulmuş omija (meyve adı)
Su
Bal veya şeker

KİMCHİ Malzemeleri:

Bir küçük lahana
Bir kök taze zencefil
İki adet beyaz turp
Bir kase tuzlu karides suyu
Bir demet su teresi
İki demet yeşil soğan
İki kase kırmızı toz biber
Dört yemek kaşığı tuz
Dört yemek kaşığı şeker
Beş diş sarımsak

OMİJA nasıl yapılır?

Çayı içeceğiniz bardağın içine kaynatılmış su koyun.
Sonra bu sıcak suyun içine kurutulmuş omijayı atın.
Tatlı sevenler çaylarına bal veya şeker ekleyebilirler.

Kimchi nasıl yapılır?

Lahana yaprakları ikiye veya dörde bölünüp tuzlanarak dört saat bekletilir. Turplar dilimlenir ve su teresi beş cm uzunluğunda kesilir. Yeşil soğanlar ince ince dilimlenir, sarımsak ve zencefil dilimlenir veya dövülür. Tuzlu karides suyu, kırmızı toz biberle karıştırılır(az acılı Kimchi tercih edenler kırmızı biber miktarını azaltabilirler). Bu karışıma, dilimlenen turplar, su teresi, yeşil soğanlar, sarımsak ve zencefil eklenerek hepsi elle karıştırılır. Lahanalar yıkanarak süzülür. Hazırlanmış olan karışım lahana yaprakları arasına doldurulur. Karışımı lahanaların aralarına iyice yaydıktan sonra her lahana en dıştaki yaprağı ile kapatılır ve bütün lahanalar toprak bir kaba teker teker yerleştirilir. İlk mayalanma için oda sıcaklığında bir veya iki gün bekletildikten sonra buzdolabına konur. Küçük parçalar hâlinde kesilerek servis edilir.

YEMEK YAPALIM
RAMEN

RAMEN Malzemeleri:

Ramen eriştesi
İsteğe göre farklı sebzeler (domates, havuç, yeşil soğan ya da kuru soğan kullanılabilir. Maydanoz niyetine kullanılabilecek diğer sebzeler de eklenebilir.)
Soya sosu
Yumurta (isteğe göre)
Damak tadınıza göre tavuk eti veya kuşbaşı et.

RAMEN nasıl yapılır?

Erişteler paketten çıkarıldığında birbirine geçmiş ve kalıp gibi bir hâlde olurlar. Bu kalıbı sığdırabileceğiniz küçük bir tencere kullanabilirsiniz. Tencerenin içine bolca su koyun ve bu yemeği bir çorba gibi düşünerek ateşin altını açın. Su kaynadıktan sonra erişteleri içine atın. Yumuşamaya başladıktan sonra ateşin altını kısın fakat kapatmayın. Etleri hangi şekilde istiyorsanız öyle yapın ve eriştenin olduğu tencereye atın. Eğer et kullanmak istemiyorsanız onun yerine bulyon da kullanabilirsiniz. Tadı kesinlikle harika olacaktır.

Ardından sebzeleri dilimlemeye başlayabilirsiniz. Öncelikle havuçtan başlayın çünkü sert olduğundan daha zor pişer. Ayrı bir tavaya biraz yağ ekleyin ve dilimlediğiniz havuçları ilave edin. Daha sonra en sert malzemeden en yumuşağa doğru olacak şekilde sebzeleri dilimleyin ve tavaya koyun. Tavanın altını yakın ve tüm sebzeleri iyice karıştırın. Kıvama gelen sebzeleri alın ve eriştenin bulunduğu tencereye ekleyip tekrar karıştırın. Şayet yumurtalı yapacaksanız önce yumurtayı haşlayın ve ikiye böldükten sonra biraz soya sosu ile tuz ilave ederek bir kenara ayırın. Pul biber, kimyon, nane ve kekik gibi baharatları arzunuza göre kullanabilirsiniz. Pişen erişte ve sebzeleri büyükçe bir kaseye aldıktan sonra yumurtaları üzerine koyarak servis edebilirsiniz.

Begüm Ekmen 8C
Ayşegül Duru Baydemir 8B

DOSTLUK

Dost, hayatımızdaki en değerli varlıklardan biridir. Eğer dost diye bir şey olmasaydı anılarınızı, gizli tuttuğumuz anları anlatacak kimseniz olmazdı.

Bir dostunuz varsa onun kıymetini bilmelisiniz. Onun size anlattığı sırları kimseye söylememelisiniz. Eğer bir dost istiyorsanız -bence bir insanın mutlaka bir dostu olmalı- ilk başta onun güvenilir biri olup olmadığını anlamanız gerekir. Daha sonra "Benim kötü günümde yanımda olacak mı?" sorusunu cevaplamalısınız. Eğer bunların hepsini ve daha fazlasını yapmışsa o kişi sizin dostunuzdur, karar size kalmış.

Defne US 5B

İnsanın dostu olmazsa mutlu olamaz, mutlu olmazsa da hayatın tadını çıkaramaz. Fakat gerçek dost bulmak da kolay bir şey değildir. Eğer sevgimiz karşılıklıysa ve çok iyi anlaşıyorsak, bu gerçek dostluktur. Eğer dostunun iyi anlaştığı başka dostları da varsa bu sizi sevmediği ve değer vermediği anlamına gelmez. Bir dost yoldaştır, hep arkamızdadır. Adı üstünde zaten, "arkadaş".

Duru AKAY 5B

Bence dostluk, hepimiz için çok önemlidir. Çünkü hepimiz; annemiz, babamız, akrabalarımız dışında sevdiğimiz insanlara ihtiyaç duyarız. Ama dost olmak için bunlar yeterli değildir.

Dostluk için gereken şeyler kısaca şunlardır: Gerçek dost her zaman dostunun arkasını kollar, gerçek dost asla dostunu önemsiz yere terk etmez, gerçek dost asla dostunun yapmadığı bir şey için onu suçlamaz. Eğer bir insanın dostu yoksa gerçek fakir işte odur.

Hikmet ÇINAR 5B

Dostluğun birçok tanımı vardır. Sevgi, mutluluk, sadakat ve paylaşmak bunlardan birkaçıdır. Dost, bir tabloya benzer. Dostunla yaşadığın anlar o tablonun renkleridir. Dostunun sana kötü anında bile yardım etmesi, tablonun çizgileridir; yani dostluğun temelidir. Dostluğun önemi, sana kötü anında bile yardım edince ortaya çıkar; atasözünde dendiği gibi, "Dost kara günde belli olur." Dostunun sana önem verip vermediğini işte o zaman anlarsın. Dostun senin dayanağındır.

Dostluk matematiğe benzer; mutluluğu çarpar, üzüntüyü böler, eğlenceyi toplar, acıyı çıkarırsın. Dostunla geçirdiğin her gün kendini daha iyi hissedersin çünkü yaslanabileceğin bir omzun vardır. Bir dostunun olması çok güzel bir histir, iyi gününde kötü gününde kısacası her zaman yanındadır. Dostunuzu sevin ve onu asla bırakmayın.

Eren ÖZELÇİ 5A

BENİM ÖĞRETMENİM

Benim öğretmenim; bana yazmayı ilk öğreten, okumayı söktüren, bir tebessümüyle günümü aydınlatan, bana kendime inanmayı ve güveni aşılayan kişi… Benim öğretmenim; yüreğimde tomurcuklanan vatan sevgisini büyüten, dünyanın daha güzel bir yer olması için sevgiyi ve saygıyı bir değer olarak hayatıma katmamı sağlayan kişi… Benim öğretmenim hayatımda büyük izler bırakan, bir dokunuşuyla beni "ben" yapan kişi… Benim öğretmenim elinde tuttuğu meşale ile geleceği aydınlatan eğitim neferi.

Öğretmenler Günü, her yıl 24 Kasım'da kutlanan, coşkuyla şiirler okuduğumuz, törenler düzenlediğimiz gün. 365 günün, sadece tek bir gününde, bir saatlik törenlerle öğretmenlerimizi –güya- ödüllendirdiğimiz gün. Böyle mi olmalı peki? Öğretmenler, gölgemiz gibidir bizim. Toprağa bağlanmamızı sağlayan köktür. Bir annedir şefkatle yaklaşan, yol gösteren babadır. Yanlış yaparız, düzeltir; doğruya ulaşırız, kutlar. Üzülürüz, bizimle ağlar, derdimize çare bulmaya çalışır. Bir bakışımızla içimizi okur. Olmadık şeylere güleriz bizimle kahkahalar atar, saçmalıklarımıza katlanır, hayır, onları saçmalık olarak görmez çünkü bizi bizden iyi tanır.

Öğretmenliği diğer mesleklerden ayıran çok fazla unsur var ama onu sıradan bir meslek olarak görmek, sıradanlaşmış bir şey ülkemizde. Sonuçta bize okuma, yazma, toplama, çıkarma… öğretirler. Ne kadar içi boş ve yavan bir tanım. Oysa Atatürk "Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğiticiden mahrum bir millet, henüz bir millet adını alma yeteneğini kazanamamıştır." diyerek öğretmenlerin ne kadar kutsal ve büyük bir sorumlulukları olduğunu anlatmış. Bunu da her fırsatta dile getirmiş.

Birçok kişi öğretmenliğin nasıl zorlu bir meslek olduğunu bilmiyor. Sadece derse girip öğrencilere bir şeyler öğretmiyor onlar. Insanlar bilir mi ki öğretmenlerin bize adam olmayı öğrettiğini? Benim öğretmenim hak ediyor mu hep sıradan olmayı, arka planda tutulmayı? Oysa yeni nesiller onların eseri olacak. Çocuklar, bir ülkenin en değerli varlıkları, onların emaneti olacak.

Öğretmenler gül gibidir, koku verir, güzelliğini gösterir ama asla dikenini batırmaz. O kadar kıymetli bir meslektir ki öğretmenlik, gelecek onların eseri olacaktır. Nedendir bilinmez ama düştüğümüzde hep bizi kaldırmak için yanımızdalardır. Ailemizden olmasalar da manevi bir bağ olur aramızda. Öğretmenlerimizi, geleceğimizin temelini atan insanları ödüllendirmeli, kendilerini değerli hissettirmeliyiz bence. Sonuçta bir ülkedeki eğitim ne kadar gelişmişse o kadar büyüktür o ülke, o kadar güçlüdür. Bir öğrenci ne kadar başarılıysa onun kadar başarılıdır öğretmeni, değerlidir. Haberimiz olmasa da bizim temelimizi atar öğretmenler. İnsanları başarılı kılandır eğitim, öğretmenleridir onların eğitmeni, öğretmendir onların okuldaki anaları, babaları. O çocukların yüzündeki gülümsemenin sebebidir benim öğretmenim. Tohumları yemyeşil fidanlara dönüştürecek olandır benim öğretmenim. Bir güldür benim öğretmenim hiç solmayan ve hep kan kırmızısı kalan.

"Gelecekteki kurtuluşumuzun saygıdeğer öncüleri olan Türkiye öğretmenleri" diye hitap etti Atatürk, benim öğretmenime. "Öğretmenler; yeni nesli Cumhuriyet'in fedakâr öğretmen ve eğitimcilerini sizler yetiştireceksiniz ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır…" Bu söz sadece benim öğretmenime yakışır, başkasına değil.

Bence hayatta en büyük şans, küçükken iyi bir öğretmene rastlamaktır; onlar geçmişin öğreticisi, geleceğin kurucusudur. Atatürk'ün söylediği gibi "Eserinin üzerinde imzası olmayan yegâne sanatkar öğretmendir." Bugün onlara öğretmen olmanın mutluluğunu yaşatalım. Hakiki başarıyı gösterelim. Tüm saygı ve sevgiyle bakalım gözlerinin içine, bir mutluluk serpelim yüreklerine… Çünkü benim öğretmenim tıpkı bir kandil gibi kendini tüketerek etrafına ışık saçar.

Yiğit ERDOĞAN 8C

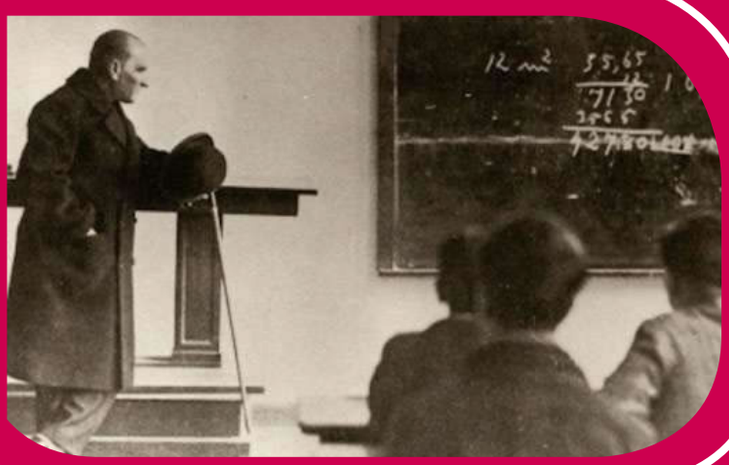

BİR ÖLÜM

Tan yeri ağardığında, yorgun ve huysuz şekilde ranzalı yatağından kalkan Ece için hayatın bir anlamı yoktu artık. Dün yaşanan olayları hatırlamamaya çalışıyordu Ece. Gece boyunca küçük kız kardeşi Nazlı'nın korku dolu çığlıkları aklına geldiği için uykusu ona haram olmuştu. Kendisine muhtaç olan kardeşini nasıl bir yabancının kollarına bırakabilmişti? Ece gece boyunca kafasını koyduğu yastığa dokundu. Artık ne kadar ağladıysa yastığı sırılsıklam olmuştu. Derin bir nefes çekerek banyoya doğru yavaş adımlarla ilerledi. Aynadaki yansımasına odaklandı. Her zaman neşeyle parlayan kahverengi gözlerinde tek bir ifade vardı: elem. Gözaltları ağlamaktan morarmış ve şişmişti. Koyu sarı saçlarına baktığında istemsizce duygulandı. Kardeşi Nazlı her zaman sarı saçlı olmak isterdi, Ece de bunu bildiği için Nazlı'ya hava atardı. Aslında Ece Nazlı'nın koyu kahve saçlarını severdi ama bunu asla belli etmez ve dile getirmezdi. Banyodan çıkıp odasına ilerlediğinde ranzalı yatağın üst katına baktı. Nazlı ile küçükken çok kavga etmişlerdi en üst katta uyuyabilmek için. Tabii Ece daha büyük ve uzun olmanın verdiği avantajla üst katı kapmıştı hemen. Evde biraz daha kalmanın kendisini ağlatacağını bildiği için apar topar evden çıktı. Ece ağlamaktan nefret ederdi. Ağlamanın zayıflara göre olduğunu düşünürdü. Dün gece ilk kez gözünden dökülen yaşlar, sular seller gibi akmıştı. Kız kardeşini daha önce hiç belli etmese de çok seviyordu ama onu kaybetmişti. Binanın kapısından çıkmadan önce, evdeki hassas, duygusal Ece'yi bırakıp duygusuz, acımasız ama güçlü bir Ece maskesini takındı. Ardından hızlı adımlarla yürümeye başladı. Nereye gittiğini veya yolun sonunun nereye varacağını bilmiyordu ama yürüyordu işte. Ayakları onu nihayet bir yere götürdü. O yer ise her gün kardeşiyle birlikte yürüdüğü okuluydu. Okulun kapısından girer girmez bütün gözler Ece'ye döndü ve öğrencilerin arasında fısıltılar başladı. Son günlerde bu mahalle ve yakınında cinayet oranları artmıştı ve bütün cinayetleri işleyen kişinin aynı kişi olduğuna dair şüpheler vardı ve bu da Nazlı'nın ölümünün bir tesadüften ibaret olduğu yargısını çürütmek için yeterdi. Kimse Nazlı'ya neler olduğunu tam olarak bilmiyordu. Bu da işin daha gizemli bir hale bürünmesinde büyük bir rol oynuyordu. Ece etrafındaki fısıltıları duymazdan gelerek yürümeye devam etti. Sınıfa girdiğinde bütün olaylardan haberi olan Dilan'ı gözüne kestirdi. Her zamanki gibi bir olayı hararetli bir şekilde anlatarak etrafındakileri kendine çekiyordu. Dilan'ın Nazlı'dan bahsettiğini anlayınca gözlerini devirdi Ece ve sırasına yerleşti. Şimdi bu olay tüm okula yayıldığına göre tüm meraklı insanlar Ece'yi bu konu hakkında soru yağmuruna boğacaktı ve her zamanki gibi Ece, çileden çıkacaktı. Bu düşünce aklına gelince dudaklarında buruk bir tebessüm belirdi. İnsanlardan nefret ediyordu. Özellikle de dedikoducu ve meraklı olanlardan. Ece bu olan düşüncelerini kafasından attı ve yüzünü sıra arkadaşı Tuna'ya çevirdi. Çocuk, Ece'ye olay hakkında sorular sormak istiyordu ama tereddüt ediyordu. "İyi misin?" diye sordu çekimser bir tavırla. Ece soğuk bakışlar fırlatıp kafasını sallamakla yetindi. Öğretmen sınıfa adımını attığında, öğrencileri susturmak için çok uğraştı ve yeni konuya zar zor başladı. Ece bu vaziyetteyken hiç ders dinlemek istemiyordu. Bu yüzden kafasını sıraya gömdü. Kendini uykunun emin ellerine bırakmadan önce bütün bu yaşadıklarının bir rüya olmasını diledi.

Melike YÜKSEL 8C

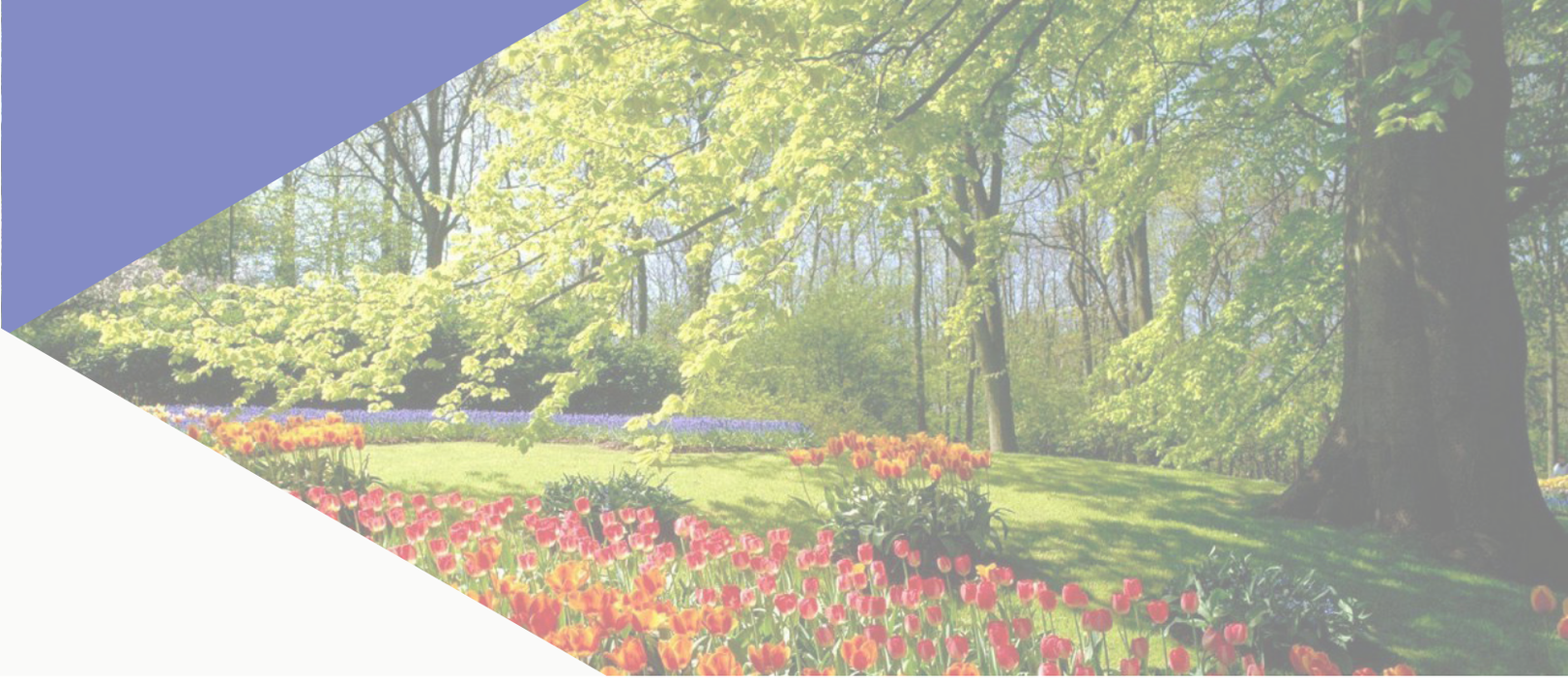

DÜNYANIN EN DEĞİŞİK DÖRT BİTKİSİ

1. Porcupine Domatesi

Madagaskar'da yetişen bu bitki sivri ve zehirli olmasının yanında inanılmaz büyük bir hızla yayılıyor ve büyüyor.

2. Bebekgözü Bitkisi

Bu bitkiyle karşılaşırsanız gözleri yemeye çalışmayın çünkü gözlerinin zehirli olduğu söyleniyor.

3. Kanayan Diş Mantarı

"Şeytanın dişi" olarak da bilinen bir mantar türüdür. Diş eti kanamasına benzer görüntüsünden dolayı bu adı almıştır.

4. Çıplak Adam Orkidesi

İtalyan orkidesi olarak da bilinen bir Akdeniz orkidesi türüdür. Mor rengi ve değişik görünümü ile fevkalade bir doğa harikasıdır.

Yiğit EKMEKÇİ 7C

DEMİR'E GÖRE OKUNMASI GEREKEN ÜÇ ÇİZGİ ROMAN

Demir KIRAN 7A

1- ONE PUNCH MAN

Çizimleriyle söze başlamak istiyorum. Özellikle kötü karakterlerin çizimlerine bayıldım. Bu çizgi roman, Saitama adında bir kahramanın başından geçenleri konu alıyor. İlk ciltten sonra seri hakkında kafamda birkaç fikir oluştu ama sevip sevmediğimden pek emin olamıyorum. Okurken güldüğüm yerler aklıma geldikçe sevdiğime inansam da benim çok sevdiğim bölümleri yerdiğini hatırladıkça çıldırıyorum. Şimdi yazarken fark ediyorum da kendi kategorisinde bir parodi olduğunu göz önüne alırsak keyifli bir okuma olmuş.

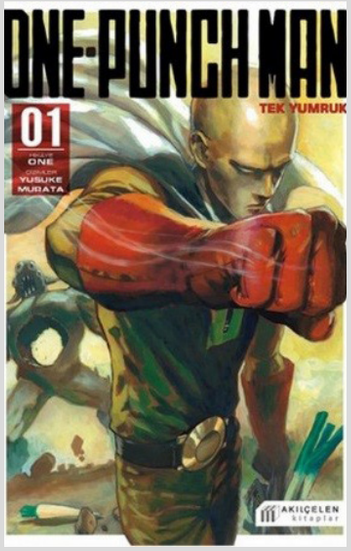

2- DEATH NOTE

Death Note Türkçeye "Ölüm Defteri" olarak çevrilmiş. Bu çizgi roman, Japon yazar Tsugumi Ooba tarafından yazılmış, Takeshi Obata tarafından da resimlenen bir mangadır. On yedi yaşındaki lise öğrencisi Light Yagami'nin, bir şinigaminin düşürdüğü doğaüstü defteri (Ölüm Defteri) bulup kendini "Yeni Dünyanın Tanrısı" yapmasını konu alır. Ölüm Defteri, Light'ın adını ve yüzünü bildiği kişileri öldürmesine olanak tanımlanır. Death Note manga olarak başlamıştır. İlk önce, Şüeişa tarafından Shonen Jump adlı bir dergide aralık 2003'ten mayıs 2006'ya kadar yayımlanmıştır. Toplam 37 bölümden oluşmaktadır. Ben bu kitabı araştırırken çok eğlendim ve kitabı okumaya başladım. Eminim okurken siz de aynı keyfi alacaksınız.

3- TOKYO GHOUL

Toky Sui Ishida tarafından oluşturulan bir manga dizisi ve manga kitabıdır. Shueisha'nın manga dergisi Weekly Young Jump'da Eylül 2011 - Eylül 2014 tarihleri arasında yayımlanmıştır. 18 Ekim 2014 itibarı ile 14 cilt hâlinde toplanmıştır. Türkiye'de de Gerekli Şeyler tarafından, Kasım 2015 - Eylül 2017 tarihleri arasında yayımlanmıştır. Ana karakterimiz Kaneki Ken. Oldukça masum, saf bir kitap kurdu. Annesini ve babasını uzun yıllar önce kaybettiği için tek başına yaşıyor. En yakın arkadaşı da Hideyoshi. O da Kaneki gibi tam bir kitap kurdu, Rize Kamishiro. Aynı kitabı okumak, ortak ilgi alanlarına sahip olmak gibi hoş muhabbetler dönüyor. Fakat Rize Kamishiro aslında bir ghouldur. Ghoul ise bir çeşit vampirdir. Diğerleri gibi bu kitabı okumak keyifli olur.

ENZO FERRARI

Enzo Ferrari, 18 Şubat 1898'de İtalya'nın Modena kasabasında doğdu. Babası orta çapta bir işletme sahibiydi. Ferrari'nin küçüklüğünde ilerisi için üç hayali vardı.. Birincisi opera sanatçısı olmak, ikincisi spor muhabiri olmak ve sonuncusu ise yarış pilotu olmaktı. Birincisi için pek yeteneği yoktu, ikincisi için çaba göstermedi fakat üçüncü tutkusu dünya üzerinde unutulmayacak bir isim yarattı. 1916 yılında İtalya Birinci Dünya Savaşı'nda olduğu için babası ve abisi askere alınmıştı ve grip salgınında ölenler arasındalardı. Bu gelişmeler üzerine okulu terk eden Ferrari de orduya alındı. Bir iki ayını cephe arkasında katırları nallayarak geçiren Ferrari, 1918 yılında tekrar baş gösteren grip salgınında hastalandı. Savaştan daha çok ölüme sebep veren bu salgını atlatan Ferrari, ordudan ayrıldı.

Evine geri döndüğünde diğer askerler gibi yeni bir hayata başlayacak olan Ferrari, dul annesine bakmak ve hayalini gerçekleştirmek için Fiat'a başvurdu. Savaş sonrası ekonomik durumu tam bir felaket olan İtalya'da tırmanan işsizlik nedeniyle Fiat'tan red cevabı aldı. Daha sonra Vespa için test sürüşleri yapmaya başlayan Ferrari, katıldığı yarışlarda çektiği dikkat sayesinde 1920 yılında Alfa Romeo için çalışmaya başladı. Mussolini'nin başa geçtiği İtalya'da faşizm hızlı bir yükselişe geçti. İtalya adına edindiği başarılarla Mussolini'nin gözüne giren Ferrari, Cavaliere dell'ordine della Corona d'Italia(İtalya Kraliyet Nişanı Şövalyesi) unvanı aldı.

1920'lerin ortasında geçirdiği bunalımlı bir dönemde yarışmayı bırakan Ferrari, 1927'de tekrar pistlere döndü. Oğlu 1932'de doğana kadar Alfa Romeo için yarışmaya devam etti. Oğlunun doğumundan sonra yarışmayı bırakıp idari mevkilerde Alfa Romeo için dokuz yıl daha çalışan Ferrari, daha sonra esas isteğinin kendi adını taşıyacak arabalar tasarlamak olduğunu fark ederek ayrıldı. Fakat İkinci Dünya Savaşı'nın başlangıcıyla duran yarışlar nedeniyle Ferrari, silah endüstrisine girdi. Savaş esnasında uğradığı bombalı saldırı nedeniyle fabrikasını Maranello'ya taşımak zorunda kaldı.

1946 yılında Ferrari kendi adını taşıyacak ilk arabayı tasarladı, Ferrari 250 ve Ferrari 250GT. Ferrari imparatorluğu, İtalyan ekonomisi gibi yükselişe geçmişti. 1950'ler bu ekonomik yükselişin zirvede olduğu bir dönemdi, İtalyan mallarına olan talebin artması bunun en büyük nedeniydi. Bu yükseliş, Dino Ferrari'nin ölümüyle Enzo için son buldu. Eşi Laura'dan boşanarak fabrikada yaşamaya başlayan Ferrari için işler kötüye gitmeye başladı. Test sürücülerinin başına gelen kazalardan dolayı birçok davayla uğraşmak zorunda kalan Ferrari, sıkı güvenlik kuralları getirmek zorunda kaldı.

1960'larda İtalya başka bir ekonomik kriz dönemine girdi. Bu yıllarda yükselen enflasyon nedeniyle işçilerin ayaklanması fabrikatörleri ve Ferrari'yi zora soktu. 1965 yılında şirketin hisselerinin bir bölümünü Fiat'a satan Ferrari, 1969 yılında hisselerinin 90%'ını Fiat'a satmak zorunda kaldı fakat ölümüne kadar işinin başında kaldı. 1971'de başkanlıktan ayrılan Ferrari, öldüğü 1988 yılına kadar şirketin işlerinin kontrolünü elinde tutmuştur.

Ayberk DANIŞMAN 7B

NASA

NASA, 29 Temmuz 1958 tarihinde ABD Başkanı Dwight Eisenhower tarafından ülkenin uzay programı çalışmalarını düzenleyip kontrol etmek amacıyla kurulmuştur. Daire, 1 Ekim 1958 tarihinden itibaren askeri amaçlardan ziyade sivil alanda barışçıl bir şekilde faaliyet göstermeye başlamıştır.

NASA, başta Ay'a dönük Apollo uçuşlarında, Skylab uzay istasyonu ve daha sonra uzay mekiği gibi çalışmalarla her zaman ABD'nin uzay çalışmalarına yön vermiştir. Günümüzde NASA, Uluslararası Uzay İstasyonu'nu desteklemekte ve yeni Ares I ve Ares V iniş araçlarını geliştirmektedir. Uzay programı çalışmalarının yanı sıra uzun vadeli sivil ve askeri roket çalışmaları da NASA'nın çalışma alanlarının arasındadır.

Uçak kanatları ve çeşitli cisimlerin hava ile etkileşimlerini araştıran kurum, zamanla birçok rüzgâr tüneli inşa etmiş ve Amerika Birleşik Devletleri'nin bütün savaş uçaklarının tasarımlarını yönlendiren bir birim hâline gelmiştir. 1946'dan beri de Bell X-1 gibi süpersonik roket uçaklar üzerinde çalışıyordu. Bu sayede sadece uzay için değil, uçak ve tünel gibi yapılar için de araçlar inşa etmişlerdir.

"Uzay Yarışı" ABD ve Rusya arasında 1957'den 1975'e kadar süren, resmi olmayan rekabettir. Uzaya uydu ve sonda göndererek uzayı keşfetmek, uzaya insan göndermek, Ay'a ilk insanı indirmek gibi çabaları içerir. NASA, ABD'nin bu amacına hizmet etmek çalışmalarına devam etmiştir.

NASA'nın şimdiye kadar yaptığı uzay çalışmaları, büyük oranda başarıyla sonuçlanmıştır. Fakat bu ABD'ye milyarlarca dolara mal olmuştur.

KUZEY ANDAÇ 7A

MUTLULUK

En büyük mutluluk, mutsuzluğun kaynağını bilmektir. Bazı insanlar mutsuz olduklarında bu durumun kaynağını araştırmaya başlarlar. Mutsuzluklarının üstüne giderler. O durumu yok edene kadar uğraşırlar. Böyle davranarak aslında ilk adımı atmış olurlar. Şunu fark ederler ki mutluluk aslında hemen yanı başlarındadır.

Kendini geçmişte yaptığın hatalarınla, eksiklerinle ve diğer aciz yanlarınla seversen, mutluluk kapı komşun olur.

Emir TAŞKIRAN 5A

MUTLULUĞUN SIRRI

Bence mutlu olmak, yaşadığımız en güzel duygu durumu. Çünkü mutlu olmak insanın kendisini çok güzel hissetmesini sağlıyor. Ayrıca mutluluk, her yerde aslında… Sen onu bulabilirsen, her yerde mutlu olabilirsin.

Sıkıldığımda, "Nasıl mutlu olabilirim?" diye düşünüyorum ve çoğu zaman da çözüm bulabiliyorum. Ama yine de ben küçükken sıkıldığımda daha çok eğlenmenin yolunu bulabiliyordum. Şimdi daha az bulabiliyorum. Çünkü bence küçükken daha az sorumluluğum olduğu için eğlenmeye daha çok zaman bulabiliyordum. Mutlu olmak aslında o kadar kolay ki sadece küçük şeylerden mutlu olabilmek ve her şeyin eğlenceli tarafını görebilmek yeterli.

Defne US 5B

MUTLULUK

MUTLULUĞUN SIRRI

Mutluluktan bahseden hiçbir yazının gerçekten ne anlatmaya çalıştığını uzun bir süre anlayamadım. Türkçe dersi desen değil. Matematik değil, Fen Bilgisi hiç değil. Sonra kendi kendime: " Mutluluk nasıl bir şey?" diye sormaya başladım.

Yemek yemek gibi miydi? Şarkı söylemek gibi mi? Yoksa cehennem gibi sıcakta, Akdeniz'in yemyeşil sularına dalmak gibi bir şey miydi?

Mutluluk para ile satın alınır mı? Mutluluk ödünç verilir mi? Mutluluk küser mi ya da "Küstüm oynamıyorum." der mi?

Mutluluk ne dışarıdan alınıyor ne küsüyor. Ne de şımarıklık ediyor.

Mutluluk insanın en orta yerinden geliyor. Mutluluk insanın en içinden geliyor. Mutluluk insanın dışından geliyor.

Yani mutluluk yaşamın en saf yerinden geliyor. En saf yer de çocuk kalbi.

Yani arkadaş, ben gördüm ki çocukken mutlu olmak kolay.

Siz hiç, bir top çikolatalı dondurma ile mutlu olan büyük gördünüz mü? Siz hiç monoply oyunu oynayacak diye mutlu olan büyük gördünüz mü? Ya da bir topun peşinden koşan, şen kahkahalar atarken mutlu olan büyük insan gördünüz mü?

Ben henüz görmedim. Sanıyorum ki yok denecek kadar az.

O yok denecek kadar az olan insanlara da büyükler, ''deli'' diyorlar. Yani arkadaş, henüz büyümeden şu topun peşinden koşmanın, bir top dondurmanın hesabını yapmanın, çocukça inat etmenin, mutluluk olduğunu anlıyor insan.

Bir gözlemleyin bakalım. Hayatı kuyruğu ile oynayarak geçen kedinin mutluluğunu, suyun içinde kendini yıkayan kuşun neşesini…

Yani arkadaş, çocuk olmak başlı başına mutluluk. Kaçınılmaz son, "Büyümek." Belki de mutluluğun sırrı hiçbir şeyi ertelemeden doğaya karşı sorumluluğu unutmadan yaşayabilmektir. Ben anlamıyorum büyükleri, mutluluğun sırrını dışarıda arıyorlar. Oysa o içlerindeki çocukta dev gibi bir mutluluk saklı. Bir bilseler bunu, hep beraber mutlu olacağız. İçinizdeki o hiç büyümeyecek çocuğa sevgiler…

Tara TOPRAK 5B

MUTLULUK

MUTLULUĞUN SIRRI

Hayat size Tanrı tarafından verilen en büyük hediyedir. Hayatın her anını doya doya yaşamak önemlidir. Bazıları hayatın mutluluğunu para ile kazanacağını sanır ama para olmadan da mutluluğun sırrını öğrenebiliriz. Hayatı, aceleyle geçirirsek hayatın tadını asla çıkaramayız. Hayat eğlenceyle, işle, korkuyla geçen bir şeydir; yani hayat her şeyin bir bütünüdür. Eğer bu durumu kabul edersek mutluluğun sırrını keşfedebiliz.

Arda Ziya TEMA 5A

MUTLULUĞUN SIRRI SİZCE NEDİR?

Mutluluğun sırrı bence, kendimizi ve başka kişileri üzmeden hayatı yaşamaktır. Ayrıca kendimize yapılmasını istemediğimiz şeyleri başkalarına yapmamaktır.

Dünyada mutluluğun sırrını bilmeyen birçok kişi var. Mutlu olmak hayatta yaşamak istediğimiz duygulardan en önemlisidir. Mutluluğun sırrı kimine göre zenginlik, kimine göre lüks bir araba, kimine göre iki katlı güzel bir evden geçer. Ama mutluluk bu değildir.

Bence üç kuruşun olsa da sen yine de mutlu olabilirsin. Ailen ile birbirinizi seviyorsanız iyi günde, kötü günde ailen hep yanındaysa mutluluk işte budur bence.

Mutluluğun değerini her zaman bilmemiz gerekir...

Melissa KASAVİ 5A

MUTLULUK

MUTLULUK

Mutluluğun küçük bir sırrı vardır, birçoğumuzun bilmediği bir sır: mutluluğun bize gelmesine beklememize gerek yoktur. Aslında bizler zaten en büyük mutluluğun içindeyiz, hayattayız, yaşıyoruz.

Hayatın tadını çıkarmak da pek zor değildir. Tek gereken "Anın tadını çıkarmak"tır. Aceleyle hayatımızı geçirdiğimizin farkında mıyız?

Etrafımızdaki güzellikleri fark edebilir, sorumluluklarımızı yerine getirirken de mutlu olmayı başarabilirsek hayatın sırrını çözmüş oluruz.

Mina KARAMANCI 5A

Mutluluk, yaşama verdiğin olumlu tepkinin bir yansımasıdır. Mutluluk, amaç haline getirilemez. Mutluluk bir nesne olsaydı, tüm zenginler onu satın alır ve mutlu olurlardı. Unvan, konum, para, diploma mutluluğu sağlasaydı bunlara sahip bütün insanların mutlu olması gerekirdi. Oysa hiç de öyle olmadığı açıktır.

Mutluluk, zihnin ve yüreğin birbirine odaklanmasıdır.

Arhan GÖKYAYLA 5A

MUTLULUK

MUTLULUK NEDİR?

Mutluluk, en güzel duygudur, insana kendisini mükemmel hissettirir. Bu duygu hayata tutunma sebebimizdir. Ama bazı insanlar mutluluğu parada arar. Fakat asıl şey bu değildir.

Mutluluğun sırrı benim için zengin veya varlıklı olmak değildir. Mutlu olmanın sırrı sevmek,sevilmektir. Ve bu hayatta herkese saygılı ve iyi davranırsak onlardan da elbete karşılığını alırız. Ve böylece hep mutlu ve neşeli oluruz. Ama böyle olmak çok kolay değildir. Örneğin, insanlara zorba gibi davranırsak, canlarını sıkarsak zamanla hiç sevenimizin kalmadığını fark ederiz ve mutsuz oluruz. Yani, her şeyin bir karşılığı vardır. Bu yüzden, benim için mutluluğun sırrı, hayatta olabildiğince herkesle iyi geçinmek ve insanları mutlu etmektir.

Lidya KERPİÇ 5B

MUTLULUĞUN SIRRI

Mutluluk insan yaşamının en önemli amacıdır. Tüm çabalarımız ona ulaşmak içindir. Yemek, içmek, eğlenmek, çalışmak, para kazanmak hep mutlu olmayı amaçlar. Güzel bir yemek yemek bizi mutlu ederken bir ihtiyaç sahibine yardım etmek bize manevi bir mutluluk verir.

Günümüzde mutluluk genellikle maddi olanaklara bağlı görülmektedir. Çok para kazanmak, güzel yemekler, pahalı arabalar ve evler mutluluğun kaynağı sayılmaktadır. Halbuki bunlar bizi mutluluğa götüren araçlardır. Sadece bunların varlığı bizi mutlu etmeye yetmez. Maddi imkanlar mutlu olmak için önemlidir ama bunlara ulaşmamız hep mutlu olacağımız anlamına gelmez. Önemli olan iç huzuru yakalayabilmektir. Mutlu olmak için kişinin gerçekçi olması ve elinde olanın kıymetini bilmesi gerekir. Bunun yanında kendine ve diğer insanların hayatlarına bir şeyler katmak için severek yapılan çalışmalar kişiyi mutlu edebilir. Bunlar, ihtiyaç sahiplerine yardım etmek ya da bilimsel bir çalışma yapmak olabilir.

Sonuç olarak mutluluğun maddiyattan çok manevi duygulardan kaynaklandığını söyleyebiliriz. Mutluluk kendin olabilmek ve sevmeyi başarabilmektir.

Onur ÖZKAYA 5C

KİTAPLAR

Kitaplar, basılı ya da el yazılı kâğıt yaprakların ciltli ya ciltsiz olarak bir araya getirilmiş biçimidir. Kitapların birçok çeşidi vardır: roman, şiir, masal, bilim kurgu ve fantastik kurgu…

İnsanlar kitapları farklı nedenler için okur. Bazıları gösteriş olsun diye, bazıları zaman geçirmek için bazıları da okumayı sevdikleri için okurlar. Özellikle okullarda kitap okumaya önem verilmektedir. Çünkü bir çocuğun küçük yaşta okumayı alışkanlık hâline getirmesi hayatı için önemlidir.

KİTAPLAR BİZLERE NELER KATAR?

Kitap okumak öncelikle kelime dağarcığımızı geliştirir. Kelime dağarcığımızın gelişmesiyle kendimizi daha rahat ifade etmeye başlarız. Bu da başarımızı olumlu yönde etkiler.

Kitap okuyanların zihni her zaman açıktır. Toplumu, hayatı, doğayı daha iyi anlarlar. Genel kültürlü etkin ve etkili bireylerdir kitap okuyanlar. Hayal güçleri de oldukça gelişmiştir.

KİTAP OKUMAK NASIL ALIŞKANLIK HALİNE GELİR?

Konu edebiyat olunca okumayı alışkanlık haline getirenler ve sadece kitap okuması söylendiği için zorla okuyanlar olarak ayırabiliriz insanları. Bir de çeşitli bahanelerin arkasına sığınıp bir türlü kitap okumayanlar var tabii!

Aşağıdaki altı adımı tamamlayınca okuma günlük bir rutin hâline gelip tam bir kurduna dönüşeceksiniz!

1. Okumak için bir kitap seçin.
2. Günlük okuma rutininizi oluşturun: Günlük 15 dakikanızı kitap okumaya ayırın. Bu süre içinde kitap okumak dışında başka bir şeye odaklanmayın.
3. Sıkıldıysanız yarıda bırakın: Seçtiğiniz kitaba bir türlü odaklanamıyorsanız kendinizi suçlamak yerine kitabı bırakın. Vakit kaybetmeden yeni bir kitaba başlayın.
4. Sosyal medyada okuduğunuz kitabı duyurun: İnsanlarla kitap okuduğunuz paylaşmak sizi motive edebilir. Hatta okuduğunuz kitapla ilgili birkaç cümle yorum yapmak size iyi gelebilir.
5. Kitaba başlamadan önce masanıza kitapla ilgili bir eşya koyun.
6. Kitabı okumaya başlamadan önce kitapla ilgili eleştirileri okuyun.

Eğer düzenli kitap okuyorsak kitap okumaktan sıkılmayız çünkü kitap okumak bizim hayatımızın bir parçasıdır aynı zamanda.

Kitap okuma alışkanlığı olmayan biriysek ilgimizi çeken konulardaki kitapları okuyarak kitap okumayı alışkanlık hâline getirebiliriz.

Günümüzde insanların çoğu kitap okumak yerine bilgisayar oyunları oynamak ya da internete vakit geçirmeyi tercih etmektedir. Ne yazık ki kitap okuyan kişi sayısı azalmıştır. Bunu değiştirmek çok da kolay değildir çünkü insanların alışkanlıklarından vazgeçmeleri zordur.

Işık Özgü UNUTMAZ 5B

BİR RÜZGÂR ALIP GÖTÜRDÜ

Mum ışığında sana bakarken,
Yüzün ışıldıyor, gözüm kamaşıyor.
Mum ışığında sana bakarken,
Kirpiklerin kapanıyor, gözünün rengi açılıyor.

Limana doğru yürüyecektik,
"Kenarda kıyıda olmaz." demiştik.
Limanda duracaktık,
Haykıracaktık aşkımızı.

Felaket geliyor, rüzgâr onun habercisi,
Uzaktan bir fırtına, yaklaşıyor yavaşça.
Korkuyorum, korkuyorum ki rüzgâr gelecek,
Aşkımızı alıp götürecek.

İlk kez sana mum ışığında baktığımda,
İlk kez sana âşık olduğumda.
Korkmuştum aşkımız bize fazla gelecek diye,
Bir rüzgâr bu aşkı alıp götürecek diye.

Şimdi neredesin?
Başka bir limanda, düşünüyor musun beni?
Mum ışığında hatırlıyor musun beni?
Korktuğum başıma geldi işte.
Gelen fırtınada bir rüzgâr alıp götürdü aşkımızı…

Serpil Rana ÖZHEKİM 8A

RÜZGAR

Rüzgâr eser, saçlarım uçuşur.
Rüzgâr eser hayallerim uyanır.
Bu dünyada yalnız sensin beni mutlu eden
Es deli deli, hüznümü yok et rüzgâr.

O güzel deniz kokusunu getir bana
Tuzlu, ılık ve serin.
Balkonda oturmuşum
Rüzgâr yavaştan yanağımı okşuyor
Kahvemi yudumlarken
Rüzgâra kapılmış gitmişim.

Bir dakikada dünyayı gezmişim
Hayal içinde hayale dalmışım, gitmişim
Her güzel şeyin sesini duymuş
Dalış o dalış gitmişim...

KORKU

Korku
İçimde derin bir kuyu
Hadi anne yanı başımda uyu.
Korku
Uzak, tuzak ve karanlık.
İçimde hiç bitmeyen yalnızlık.
Korku
Zaman zaman duyduğum bir çığlık
Kanım akıyor ılık ılık.
Korku bir kılıç sanki ensemde
Yok olacağız nihayetinde.

Efe RENDA 8C

PELE

Edson Arantes do Nascimento Pele, 1940 yılında dünyaya geldi. Futbola Bauru Atletic takımında başlayan Pele, 1955'te geçtiği Santos Kulübü'nde 1956'da A takımına alındı.
İlk Dünya Şampiyonluğu'nu 1958'de tattı. Yedekler arasında İsveç'e götürülen Pele, oyuna girdiği zamanlarda başarılı futboluyla dikkatleri üzerine çekti ve Milli Takım'ın ilk on birinde yer alarak kupayı kaldıranlar arasına girdi. 1962 Dünya Kupası onun için kötü bir dönemdi. Pele sakat olduğu için o yıl milli takıma çağrılmadı.
Futbolun "taçsız kralı" olarak adlandırılan Pele, 1970 dünya kupasında hem olgun bir futbol hem de dünyanın gelmiş geçmiş en iyi futbolcusu olduğunu gösterdi. Brezilya bu dünya kupasından da şampiyonlukla çıkarak 3 kez kupayı evine götürmeyi başardı.
Her an her şeyi yapabilecek teknikte bir oyuncu olması, rakiplerin korkulu rüyası hâline getirdi onu. Fakat o, bu durumda şımarmak yerine kendisini daha da geliştirmeye çalıştı. 1974 yılına kadar oynadığı Santos takımında tam 1284 gol attı. O yıl tatilini geçirmek üzere gittiği ABD'nin New York kentinin Cosmos takımına transfer oldu. 1977'de de futbolu bıraktı. Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük futbolcusu olarak gösterilen Pele, halen bütün dünyada futbol için ölçü ve hedef olarak gösterilmektedir.

Yiğit Ekmekçi 7C

RUSSELL WESTBROOK

Russell Westbrook, belki de NBA'de oyun tarzı bakımından en çok eleştirilen oyun kurucu. Ancak tüm bu eleştirilere rağmen NBA'de 5. sezonuna girecek olan Russell, şu ana kadar iki kez All-star ve iki kez en iyi ikinci takıma seçildi. Westbrook'un tüm bu başarılarının altında çok büyük acılar yatıyor.

Westbrook çocukluk yıllarında en iyi arkadaşı Khelcey Barrs ile birlikte basketbola bağlı iki gençti. Westbrook o zamanlar vasat bir guard iken Khelcey çok büyük pontansiyele sahip ve gelecek vaat eden bir forvetti. Khelcey Barrs 16 yaşındayken çoğu kolejin radarındaydı. Khelcey 2003 yılında (2. sezonunda) Leuzinger Lisesinde 18 sayı 11 ribaund ve 3 blok ortalamayla oynadı.

Khelcey Barrs ile Russell Westbrook bu yıllarda birbirlerinden hiç ayrılmayan iki iyi arkadaş olmuşlardı. Her maçta takım arkadaşı oluyorlardı. Gelecek planları ise aynı kolejde birbirleri için oynamaktı. Ancak Khelcey etraftaki her kolejden teklif alırken Westbrook sadece Loyola Marymount, Creighton ve Kent State kolejlerinden teklif alabildi.

Dışarıda birlikte çok çalışacakları konusunda birbirlerine söz veren ikilinin yolları ayrıldı. Khelcey Barrs L.A. Southwest kolejinin yolunu tuttu. İşte bu esnada Westbrook'un hayatını değiştirecek bir olay gerçekleşti. L. A. Southwest'in her zamanki sabah antremanında Khelcey Barrs bir anda yere yığıldı. Centinela Hastanesine götürülen Khelcey, kalp krizi nedeniyle hayata veda etti. Kötü haber ise Westbrook'a çabuk ulaşmıştı. Westbrook artık Khelcey içinde basketbol oynuyordu. O olayın ardından ise Westbrook sadece basketbola odaklandı ve deli gibi çalışmaya başladı.

Westbrook bu çalışmasının meyvesini ise almaya başlamıştı. UCLA ile anlaşan Westbrook, UCLA tarihinin en iyi oyuncuları arasına girmeyi başarmıştı. Üniversite kariyerinin ardından NBA draftında 4. sıradan Seattle tarafından seçildi.

Westbrook hâlâ çok çalışıyor ve hâlâ Khelcey için oynuyor. Taktığı mavi bileklikte "KB3" turuncu bileklikte ise " Why Not? " yazıyor.

Khelcey'in trajik ölümü olmasaydı Westbrook nasıl biri olur bilinmez ancak Khelcey için çok çalıştığını ve çalışacağından eminiz.

BURAK METİN 7A

DÜŞÜNCE PARAGRAFI

Hayatı daha kolay bir hâle getirmek için başkalarının tecrübelerinden yararlanmak gerekir. Eğer dürüst olursak, hepimiz toy birer genciz. "Küçüktüm ufacıktım, top oynadım acıktım." felsefesine hâlâ uyuyoruz. Belki kendimizi bu kadar küçük görmek yanlış ama tecrübelerimiz de bizler gibi daha olgunlaşmamıştır. Bu çiğ tecrübelerimiz adeta mevsimi gelmemiş yemyeşil mandalina misalidir. Pekiyi bu olgunlaşmamış tecrübelerimiz nerede değerlenir? Cevap basit: Büyüklerimizin yanında zaman geçirerek, belki bazen de babalarımızın uzun askerlik anılarını dinleyerek…

Ali NİKRAVAN 7C

Akşamın derinliği mi daha güzel, yoksa sabahın yeryüzüne çıkmak için çırpınma çabaları mı sigara içmek için? Yanına iliştirilmiş fıstıklı bir lokumla ne güzel gider! Tam kırk yıldır, kırmızı mineli çakmağınla sigaranı elinden bırakmadın. Çocuğun, torunun, karın hep bırak mı dediler sana, hep? Kurtul şu zıkkımdan, diye ısrar mı ettiler sana? Alışkanlıklar paslı çiviler gibidir, kolay kolay sökülüp atılamaz. Sigarasız, fıstıklı lokumdan da köpüklü kahveden de tat alınamaz hayatta. Yeşilay mı çözümü, yoksa ailenin zorlaması mı bilinmez. Bir tek alışkanlıkları bırakmak ne zordur, işte o bilinir.

Ali NİKRAVAN 7C

ARKADAŞ

İnsanın yakın bir arkadaşı olması ne güzeldir! Dertlerinizi paylaşabileceğiniz, yanında kendiniz gibi olabileceğiniz, sırlarınızı anlatabileceğiniz bir kişinin varlığı herkesin kalbini ısıtmaya yeter. Bu nedenle hep bir arayış içindeyizdir. Sadece bir arkadaş değildir bu arayışımız, başka bir sürü kavram içinde barındırır. Etrafımıza; mutluluk, sevgi, eğlence, başarı... Fakat anlamayız ki ne zaman aramayı kesersek ancak o zaman bulacağız aradığımızı.

Nehir NİL SOY 7B

DÜŞÜNCE PARAGRAFI

Hayatı daha kolay bir hâle getirmek için başkalarının tecrübelerinde yararlanmak gerekir. Neden mi? Çünkü hiçbirimiz hayata, büyüklerimizin yaşadığı her şeyi önceden yaşayarak ya da tüm kitapları doğmadan önce okuyarak gelmiyoruz.

Doğduğumuzda saf ve korumasız oluyoruz her birimiz. Bu nedenle, bizler büyüdükçe anne ve babalarımızın, büyüklerimizin bize verdikleri tavsiye ve hayat tecrübeleri çok değerlidir. Onları bu konuda aşağılayıp zaten bildiğimizi söyleyerek hem kalp kırmış hem de bir gün çok işimize yarayacak bilgileri elimizin tersiyle itmiş oluyoruz. Fakat bu önümüze gelen her şeyi sorgusuz sualsiz inanmak, kabul etmek demek değildir. Sorgulamak, hayatta sizin işinize yarayıp yaramayacağını, mantıklı olup olmayacağını tartmaktır.

Kısacası siz, çevrenizdekilerin hayat tecrübelerinden yararlanın, kim bilir belki bir gün kapılarınıza anahtar olabilirler.

Ceylin ARPACI 7A

Hayatı daha kolay bir hâle getirmek için başkalarının tecrübelerinden yararlanmak gerekir. Karşılaştığımız bazı durumlarda tecrübesizdir. Ne yapacağımızı bilmez, yardım edebilecek bir rehber ararız. Aslında amacımız hayatımızı kolaylaştırmaktır. Bu durumda çevremizdekilerin tecrübelerinden yararlanmaya çalışırız. Ancak bu girişimimizde zaman zaman zorlanırız. Daha öncesinde dâhil olmadığımız bir yere gidip oradan yardım istemek kadar zahmetli bir iş yoktur. Örneğin ilkokula yeni başlamış bir çocuk, öğretmenin yanından hiç ayrılmaz. Sürekli sorular sorar kuyruk gibi peşindedir öğretmeninin. Ancak bilgisiz ve saf oldukları için laf edemezsiniz onlara. Teneffüsün tadını çıkaramaz, dersin başlamasını istersiniz. Tecrübe kazanmak hayatın her anının farkına varmak gibidir. Sıkıcı da olsa da bilgi vermek, tecrübelerinizi paylaşmak önemlidir. Paylaşınca siz de kendinizi iyi hisseder, mutlu olursunuz.

Serdar CANBEYLİ 7B

ŞİİRLER

KEDİLER

Yumuşacık tüyleri olan,
Dost canlısı hayvanlar
Bal gibi gözleri olan,
Sevecenlerdir onlar.

Gerektiğinde tırmalarlar,
Kendilerini savunmak için,
Gerektiğinde ısırırlar,
Sırf sevgilerini göstermek için.

Bazılarımız
Sever onları,
Bazılarımız ise
Umursamaz onları.

Hâlbuki onlar,
Zarar vermek istemezler bize.
Yalnızca
Oynamak isterler bizimle.

Sevmeyenleri anlarız,
Fakat zarar verenleri,
Sonuna kadar
Uyarmalıyız.

Bilin bakalım,
Bu dost canlısı hayvanlar,
Hangi hayvanlardır acaba?
Sevmelisiniz ki bilesiniz.

YILBAŞI

Yılbaşı gelince,
Gelir kar tanesi.
Yılbaşı deyince
Gelir oyun neşesi.

Süslenir her yer,
Sevinçle birlikte.
Oynanır oyunlar,
Onun sevgisiyle.

Çocuklar heyecanlanır,
Hediyeler gelir diye,
Noel Baba da anlayıp
Getirir hediyeleri sevinçle.

KİTAPLAR

Bir okudunuz mu dalar gidersiniz
Hayallerin olduğu
Bambaşka bir dünyaya

Bir de bakmışsınız
Tinker Bell olmuşsunuz,
Peter Pan'la beraber
Uçuyorsunuz.

Gözünüzü bir kırptığınızda
Bir de bakıyorsunuz
Gemide kaptan olmuşsunuz,
Ariel'le konuşuyorsunuz.

Şanlı hayallere dalmışken böyle
Geliyor kütüphaneci,
Sarsıyor seni,
Kütüphanenin kapanacağını
söylüyor.

GÖKKUŞAĞI

Yağmur şakı şakır yağarken,
Seller sular gibi akarken,
Bir gölcüğün üzerinde zıplarken,
Beliriverdi bir gökkuşağı.

Türlü türlü renklerle,
Işık saçıyordu gülücüğüyle,
Sarıdan turuncuya, turuncudan
kırmızıya,
Kafamda bir ampul.

Koştum evin içine,
Aldım bir kalem,
Aldım iki kalem,
Etti üç kalem.

Çıktım tekrar dışarı,
Resmini yapacaktım belli.
Fakat gördüğüm zaman olan
biteni,
Pişman oldum içeri girdiğme.

Su DEMİRDAĞ 6B

BAL KIZI

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken. Ben bağda üzüm bekler, derede odun yükler iken, bir varmış bir yokmuş... Masalın yalanı mı olurmuş? Bir zamanlar altı güzel kızı olan bir kral varmış ama bu kral insanların kralı değilmiş. Ülkesi dalgaların altında balıkların değerli taşlar gibi parıldadığı bir ülkeymiş. Kraliçe çoktan ölmüş ve altı güzel kızı büyükanneleri büyütmüş. İçlerinde en güzelleri en küçük olanıymış. Saçları altın bukleler halinde omuzlarına dökülüyormuş. O kadar güzelmiş ki tarif edilemez.

İşte ben o kıza sevdalıydım. Adı "Bal Kızı". Bal Kızı'nı daha sık görebilmek için babasının sarayında çalışıyordum. Bakmayın pek de özel bir iş değil benimkisi. Aslında ben de tam bilmiyorum asıl görevimin ne olduğunu. Küçük bir çıraklıktı işte. Arada bir görebiliyordum Bal Kızı'nı. Bir gün Bal Kızı ailesiyle kavga edip evden kaçmış. Ben de diğer arkadaşlarımdan öğrendim. İlk önce inanamadım desem doğru olur. "Arkadaşlar sahi mi?" dedim. Hepsi bir ağızdan, "Aynen öyle!" dediler ve ardından olan biteni ayrıntılı anlattılar. Hemen düştüm yollara. Çok umutluydum bu sefer. Hem üzgündüm hem de içimde bir şey kıpır kıpır kıpırdıyordu. O güne kadar sadece uzaktan sevmiş, kendimi fark ettirememiştim. Bal Kızı'n bu sefer beni fark edeceğinden ve seveceğinden çok emindim.

Yollarda koşuyor aynı zamanda her yeri didik didik arıyordum. Bir ses duydum, "Yardım edin! Yardım edin!" diye bağıran bir kadın sesiydi. Bu ses meğer Bal Kızı'nın sesiymiş. Bal Kızı koşarken kuyuya düşmüş ve yaralanmış. Hemen kuyunun başına gittim. Kuyu çok derindi fakat ona olan aşkım için bu engel hiçbir şeydi. Kuyuya atladım, yaralandım. Canım çok yanıyordu. Önce, "Geldim Bal Kızı Geldim!" diye seslendim. Sonra hemen Bal Kızı'nın yanına koştum.

Bal kızı, "Aman senden yardım filan istemiyorum. Çırak parçalarıyla işim yok benim. Yardıma prensim geliyor zaten. Prensim şimdi gelir. Sen de daha fazla canın yanmadan çık şu kuyudan, seni çırak parçası!" dedi. Kalbim gerçekten çok kırılmıştı. Ben onun için fedakârlıklarda bulundum, o ise beni küçümseyerek kovdu. Bu da bana ders oldu. Bir daha asla karşımdakini tanımadan aşkımı itiraf etmeyeceğime kendi kendime söz verdim.

Iraz Kocaman 6C

ÖMER SEYFETTİN'İN "FALAKA" ÖYKÜSÜ ÜZERİNE

Ülkemizin eğitim sisteminde şiddet, öğrencilerin sıkça karşılaştığı bir kavramdır. Bu uygulama, öğrencilerin eğitime korkuyla bakmalarına neden olmakta, onlara hem fiziksel hem de psikolojik açıdan zarar vermektedir. Ömer Seyfettin'in "Falaka" adlı öyküsü, eğitimde çocuklara karşı uygulanan şiddetin onlar üzerindeki etkisine değinmekte, konuyu şiddet uygulayan hocalar ve şiddete maruz kalan talebelerin gözünden ele almaktadır. Öyküde belirtildiği gibi, uygulanan ceza sistemi, öğrencilerde intikam isteği uyandırmış, mektepte öğretilen dersleri kavramalarına engel olmuş ve en önemlisi, düşüncelerini ifade etme haklarını sınırlamıştır. 19. yüzyılda uygulanmaya başlanan bu ceza sistemi, günümüzde de ülkemizin bazı bölgelerinde uygulanmaya devam etmektedir. Öğrenciler, hala şiddete maruz kalmaktadır. Sonuç olarak, eğitiminde şiddetin çocuklar üzerinde büyük bir etkisi vardır ve bu nedenle, hiçbir koşul altında onlara karşı kullanılmamalıdır. Şiddet uygulayan öğretmenler bu konu hakkında bilinçlendirilmeli, çocuk eğitiminde şiddete dur denilmelidir!

Alvin ÖZHEKİM 8B

''İyi öğretmen'' kavramı herkese göre değişebilir ancak bence iyi bir öğretmen hem disiplinli hem de eğlenceli olmalıdır. Sınıfın düzeninin bozulmasına izin vermeden şakalar yapabilmeli, yeri geldiğinde ciddiyeti bozup öğrencilerin rahatlamasına izin verip yeri geldiğinde ders anlatırken tüm dikkat ve ilgiyi konuya çekmelidir. Çünkü her şey ayarında olmalıdır. Ayrıca iyi bir öğretmen, verdiği cezaların boyutunu iyi ayarlamalıdır, limitlerini bilmelidir. Ceza başvuracağı son seçenek olmalıdır ve ceza öğrenciden bir şeyler alacak değil, öğrenciye bir şeyler katacak seviyede olmalıdır. Özellikle şiddetle korkutmaktan uzak durmalıdır. Çünkü sıra dayağı, falaka gibi cezaların hiçbir yararı yoktur ve tamamen korku, şiddet üzerine kurulmuşlardır. Bu cezalar öğrencilere hiçbir şey katmadığı için bir açık buldukları anda sorun çıkaracaklardır. Örneğin Ömer Seyfettin'in ''Falaka'' öyküsünde hoca hapşıranı falakaya çekeceğine büyük bir yemin ettikten sonra, çocuklar eşeği hapşırtmış, hocaya sözünü hatırlatıp eşeğe falaka çektirdikten sonra hocanın görevinden alınmasına sebep olmuşlardır. Bu gibi durumları önlemek içim, öğretmen yaptıklarının sınırlarını ve sonuçlarını bilmelidir.

Ayşegül Duru BAYDEMİR 8B

İlkokul günlerimi hatırladığımda, içimde anlam veremediğim sıcaklık, dudaklarımda istemsizce bir tebessüm oluşur. Bazı arkadaşlarımda da tam tersi, kâbus gibi anılarının akıllarına akın etmesinden ötürü suratları somurtkan bir hal alır. Ben bunu ilkokulda derslerimize giren öğretmenlerin davranış biçimlerine bağlıyorum. Benim sınıfıma giren öğretmen her yönüyle nitelikli bir insandı. Hem sınıf içerisinde bir otoriteye sahipti hem de sınıfla arkadaş olmayı çok iyi bilirdi. Her ne kadar dışarıdan disiplinli, soğuk ve ağırbaşlı görünse de, inanın ki onu tanıdığınızda aslında ne kadar yufka yürekli, sıcak ve tatlı olduğunu anlardınız. Ömer Seyfettin'in "Falaka" öyküsünü ele aldığımızda, orada mektepte çalışan Hoca Efendi'nin, öğretmen niteliklerine sahip olmadığını açıkça görebiliyoruz. Hoca Efendi, öğrencileri falaka ile tehdit ediyor, öğrencilerle arkadaş olmak yerine düşman olmayı tercih ediyor. Bu yüzden de öğrenciler, Hoca Efendi ile uğraşıyor, dalga geçiyor ve falaka kaldırıldığı zaman onu ciddiye almıyorlar. Kısacası, öğretmenler öğrencilere ağır cezalarla tehdit etmeyip onlarla arkadaş olmaya çalışsalar çoğu öğrenci ilkokul günlerini hatırladığında benim gibi mesut olur.

Aysu Melike YÜKSEL 8C

ÖMER SEYFETTİN'İN "FALAKA" ÖYKÜSÜ ÜZERİNE

İyi bir öğretmen nasıl olmalıdır? Herkesin bu konu üzerine farklı fikirleri olabilir ama ben hiç kimsenin Ömer Seyfettin'in "Falaka" öyküsünde olduğu gibi öğrencilere ne dediklerini bile bilmeden sadece ezberleten, soru sorulduğunda tek başına cevap veremeyen öğrenciler yetiştiren, dayakla disiplini sağlamaya çalışan bir öğretmen isteyeceğini düşünmüyorum. İyi bir öğretmen öğrencilerin ondan korkmasını değil, ona saygı duymasını sağlamalıdır. Bilgileri ezberletmeden çeşitli öğrenme ortamlarıyla öğrencilere aktarmalıdır.

Güneş ÖZEN 8B

Sınıfta okumuş olduğumuz Ömer Seyfettin'in "Falaka" öyküsünde öğrenciler ceza olarak falakaya yatırılıyordu ya da yapılan haylazlıklar için dayak yiyordu. Öğrencinin okulda yaptığı bir hata için şiddet görmesi çok yanlış bir şey. Tabii ki de okulda kurallar olmazsa disiplin de olmaz. Bu yüzden mutlaka bir ceza olması şart. Ama çocuklara şiddetle hiçbir şey öğretemeyiz. Yaptıklarının yanlış olduğunu onlara anlatmak gerekir ve bir daha yapmaması için sevdiği şeylerden mahrum bırakılabilir. Ama kesinlikle eğitim ve şiddet aynı yerde bulunamaz. Çocuğa dayak atmak ona hiçbir şey öğretmez. Sadece öğrencinin korkmasına neden oldu. Bu da öğretmenin otoritesini sanılanın aksine azaltır. Çünkü öyküde de gördüğümüz gibi korku unsuru ortadan kalkınca öğrenciler disiplinsiz davranır. Şiddet, asla eğitim ve öğretimin bir parçası olamaz.

Beyza BAKIRCIOĞLU 8A

Her öğretmenin kendine özel teknikleri vardır. Hem öğretmek, eğitim vermek için hem de çocukları disiplinli bir şekilde kontrol edebilmek için. Okuduğumuz "Falaka" öyküsünde öğretmen sahip olduğu, insanların gözünü korkutan falaka ile çocukları disipline ediyordu. Falaka çocukların canını yaktığı için çocuklar sessiz duruyordu ve öğretmen çocukların disiplinli bir şekilde derste bulunmasını sağlıyordu. Fakat bence çocukları tehdit edip canlarını yakacağımızı belirterek disipline etmek hem saçma hem de gereksiz. Çocukları kızmadan disiplinli olmaya hem aileleri hem de öğretmenleri alıştırırsa işimiz çok daha kolay olur. Disiplin elde edilmesi zor bir şey gibi dursa bile sabırla, çocukları kırmadan ve korkutmadan kazanılması oldukça kolay bir unsur haline getirilebilir. Bir insan alıştığı şekilde davranır, eğer insanları kızmadan disiplinli olmaya alıştırırsak kızmaya, bağırmaya ve onları üzmeye gerek kalmaz.

Lal ATSAN 8C

Bence eğitimde ceza olmalıdır. Çocuklara yanlışlar öğretilmelidir ancak falaka, dayak, tokat vb. cezalar çok ağırdır. İyi bir öğretmen bu cezaları uygulamaz. Ayrıca iyi bir öğretmen en ufak hataya veya insanlık haline ceza vermez. Mesela "Falaka" öyküsünde Hoca Efendi hapşıran çocukları döveceğini şart etmiştir. Bu vb. davranışlar kesinlikle yanlıştır. Çocukları dövmek çözüm değildir. Onlara hatasını bir daha yaptırmayacak cezalar verilmelidir. Mesela defterine yaptığının yanlış olduğu ile ilgili uzun bir yazı yazdırarak uygun bir ceza olabilir. Bu yüzden ceza verilmelidir ama verilmeden önce cezanın ağırlığı, yaptığı yanlışın ağırlığı da değerlendirilip öyle ceza verilmelidir.

Kaan Yiğit ALKOÇ 8A

ÖMER SEYFETTİN'İN "FALAKA" ÖYKÜSÜ ÜZERİNE

Çocuk eğitiminde çoğu şeyin olması gerektiği gibi ceza da olmalıdır. Ama Ömer Seyfettin'in Falaka adlı öyküsündeki gibi ölesiye dövülmemeli, falakaya yatırılmamalıdır. Çünkü böyle ağır cezalar çocuğun bilinçaltına işleyebilir ve çocuk büyüdüğünde depresyonla mücadele etmek zorunda kalabilir ve bunun tedavisi cidden zordur. Bunun yerine sözlü uyarıyı öneririm. İşe yaramıyorsa bilgisayara el koyma, odada 1 saat kalma gibi cezalar daha uygun. Eğer hiçbir şey işe yaramıyorsa fiziksel şiddet uygulamak yerine psikolojik destek almanızı öneririm. Çünkü çocuklar bizim geleceğimizdir.

Zeynep Dilara BEKALAN 8B

Hayatta önemli değerler vardır: şan, şöhret, başarı… Ancak insanların yaptıklarının cezasını çekmeye mahkum oldukları günümüz dünyası uzun süredir değişmemiş ve belki de uygarlığın sonuna dek asla değişmeyecek iki kavram üzerine kurulmuştur: suç ve ceza. Dostoyevski'nin kitabında anlattıkları ve belki de daha fazlası... Bazıları yaşamımızda büyük yer tutan cezaların eğitimde uygulanmaması gerektiğini savunur. Ancak hatalılardır çünkü Ömer Seyfettin'in "Falaka"sından çıkmış cezalar değildir kastettiğimiz, suçun cezasıdır. Eğitime çocuklara olumlu duygular aşılamak amaçlansa da ceza hayatın olmazsa olmazıdır. Sonuçta okulda bile olsa hiçbir suç cezasız kalmamalıdır.

Bilge Doğa BACINOĞLU 8C

DÜNYANIN EN GELİŞMİŞ 3 OYUNCU BİLGİSAYARLARI

1)Monster Semruk S7

Bu bilgisayar tam bir canavar, onunla istediğiniz oyunları oynayabilir ve dilediğiniz gibi internette dolaşabilirsiniz. Bilgisayarın CPU performansı normal bilgisayarlara göre %37 daha fazla ayrıca içinde intel core i7 ve nvidia'yı destekleyen GTX 980M SLI ve 4.2 GHz hızı var, ayrıca gece çalışanlar için klavye aydınlatması bulunmakta ama maliyeti tahminlerin biraz üzerinde.

2)MSI Ageis TI 3

Bu bilgisayar, MSI'ın hızlı kasa çözümü. Aegis Ti'ın kasayı açıp içindekilerine yakından baktıktan sonra i7 7700K ve GTX1080 SLI görüyorlar. Sonra da test ediyorlar ve gerçekten de çok iyi performans verdiği görülüyor. Bilgisayarın kasasında oyunculara özel kulaklık koyma yeri bile var. Bilgisayarın ses kalitesi muazzam kulaklık yokken öyle güçlü bir ses çıkıyor inanamazsınız. Bilgisayarın arka kısmında 8 tane USB girişi var. Ayrıca bu bilgisayar sadece oyuncular için değil çalışanlar için de çok gerekli. Gece çalışanlar için kasanın aydınlatması da bulunmakta.

3)MSI GT83VR SLI

Bu bilgisayar, MSI'ın güçlü ve hızlı bir laptopu. Bu bilgisayarda çift GTX 1080 taşınılabilir. Söz konusu oyun olduğunda MSI kendini ispatlamış bir firma. Ayrıca bu bilgisayarda amacınız oyun oynamak ise beklentilerinizi 4K çözünürlükte karşılamaya yetiyor. Fakat bu bilgisayarı sadece oyun oynamak için yeterli. Çünkü internet de gezinmek için beklentileriniz karşılamayabilir. Ayrıca mekanik klavye almak bu bilgisayar için gereksiz. Çünkü bilgisayarın klavyesin kendinden mekanik buna ek olarak klavyenin ses karakteristiği de var. Tabii her bilgisayar gibi bunun da fiyatı biraz pahalı.

Demir KIRAN 7A

YOUTUBE

Günümüzün en popüler video paylaşım sitesi olan YouTube, insanların kendi çektikleri videoları, dünyaya açık bir şekilde, yayınlamalarına izin veren ve erişimi en kolay sitedir. Youtube'da, isteyen herkes bir kanal açabilir. Siz de bu kanallara abone (takip etmek) olmak koşuluyla videoyu yükleyen kullanıcının Youtube kanallarının gelişmesine yardımcı olabiliyorsunuz.

Youtube kanalında yer alan bir videoyu çok beğeniyorsanız, "beğen" tuşuna basmanız yeterlidir. Beğendiğiniz video, hesabınızdaki videolar klasörüne aktarılır. Böylece o videoyu tekrar tekrar aramak zorunda kalmazsınız. Tabi beğenmediğiniz bir videoyu da "beğenme" tuşuna basarak belirtebilirsiniz. Tüm bunların yanında, abone olduğunuz bir kanalın attığı videolardan haberdar olmak için "çan" işaretine basarak bildirim alabilirsiniz.

Youtube'da; eğitim, eğlence, film, animasyon, oyun ve daha birçok kategori alır. Video kalitesinde, en yüksek çözünürlük şu anda 2160p yani 4k görüntü kalitesidir. Ancak şu anda birçok oyun Youtuber, 1080p kaliteyi kendilerine sınır olarak görür.

Kaan Büyükuygur 7B

GEZİP GÖRÜLMESİ GEREKEN 4 YER

Dünyamızda keşfedilecek çok yer var. Peki ya siz bunların kaç tanesine gittiniz?

4- Havana, Küba

Eski Havana sokaklarını keşfetmek insanı zamanda yolculuğa çıkarıyor. Klasik arabaları, denizden esen rüzgârı ve evlerde pişen yemeklerin kokusu ile mükemmel bir zaman geçiriyorsunuz.

3- Kudüs, İsrail

Kudüs gerçekten de kültürlerin, mutfak ve inançların beşiği olan bir yer. Üç dinin de kalıntılarının kaldığı yeri mutlaka gezmelisiniz.

2- Granada, İspanya

Alhambra'nın güzelliklerinden Albayzin bölgesinin dar sokakları ile Arnavut kaldırımlarıyla dolu köşeleriyle Granada, Avrupa'da bile çok az rastlanır bir büyüye sahip mükemmel bir şehir.

1- Lyon, Fransa

Lyon, UNESCO Dünya Mirası olarak tanınan şehirlerden biri. Geçmişi Roma İmparatorluğu zamanlarına dayanıyor. Burayı mutlaka gezmelisiniz.

Mert Güngör 7A

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

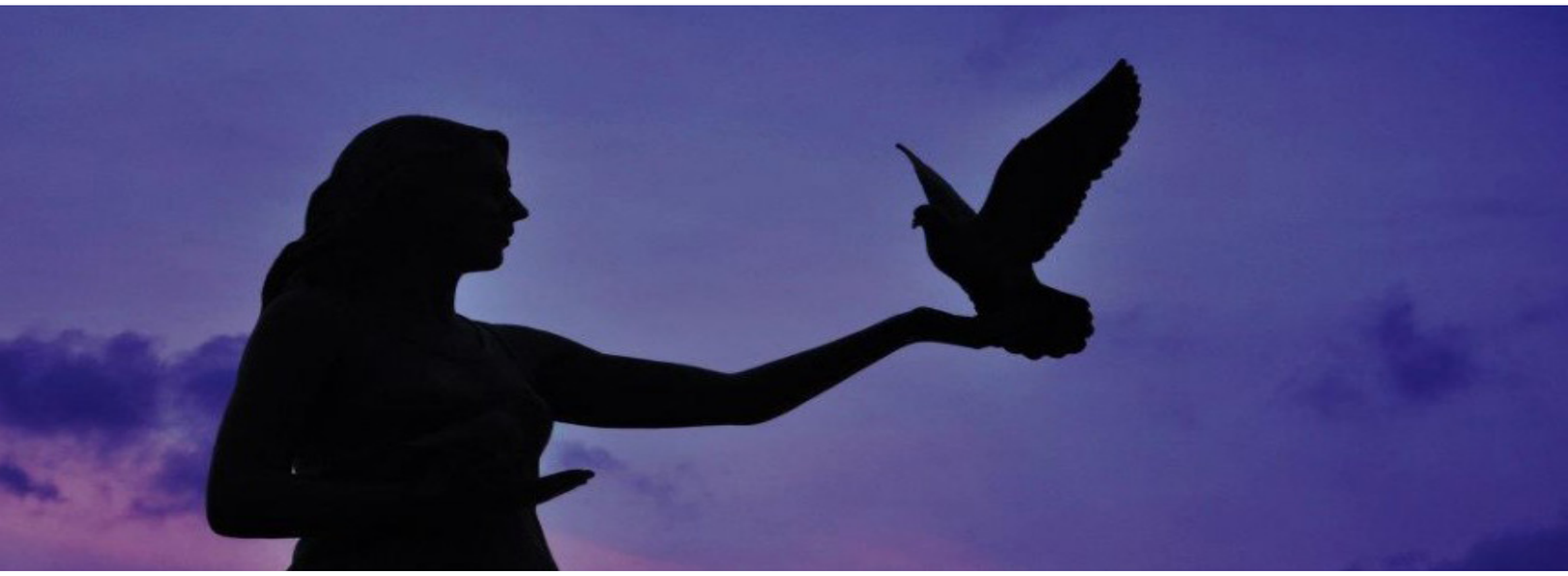

Özgürlük herkes için çok önemli bir kavramdır ve farklı tanımları vardır. Bense yazımda özellikle "düşünce özgürlüğü" üzerinde duracağım. Düşünce özgürlüğü insanların içindekileri korkmadan dile getirmesidir, haklarımıza sahip çıkıp onurlu yaşamaktır. Düşünce özgürlüğü toplumların gelişmesi için de çok önemlidir ve düşünce özgürlüğü bize kuvvet kazandırır. Bu kuvveti korumak için başka kişilerin boyunduruğuna girmek yerine kendi düşüncelerimizi savunmalıyız. Bir mücadelede olsak bile özgürlüğümüz için orada olmalı, özgürlüğümüzü korumayı ve haykırmayı bir erdem olarak kabul etmeliyiz. Voltaire'nin dediği gibi, "Özgürlük adaletten başka bir şey değildir." Daha adil bir dünya için özgürlüklerimizden vazgeçmemeliyiz.

Doruk CERAN 8A

Özgürlük insanların tarih boyunca toplarla tüfeklerle uğruna mücadele ettiği kavramlardan biridir. Şu anda yaşadığımız toplumda kâğıt üzerinde özgür görünsek bile aslında kapitalist düzenin içinde yaşayan köleleriz. Bize bazı varlıklar ve seçenekler sunulmuştur. Bizim onlarla yetinmemiz beklenir ve onların dışına çıkarsak bazı yaptırımlar uygulanır. Bazı durumlarda ise sadece ekonomik durumu iyi olan bireyler bu haklardan yararlanabilir. İnsanların gerçekten özgürlüğe ulaşması için gerçek eşitlik ve adalet gerekir. Yaşadığımız toplumlarda bunlar az yaşanan şeylerdir. Özgürlüğümüze kavuşmamız için paraya ihtiyacımız olur. Parayı elde etmek için dediğim gibi kapitalist düzenin içinde yaşayan köleler oluruz. Yani özgürlüğe ulaşmak için özgürlüğümüzü kısıtlarız. İnsanlar artık bu durumdan sıkılmaya başladılar. Herkesin eşit olması istenmekte ancak halinden mutlu olan kişiler tarafından susturulmaktadırlar. Umarım ileriki yıllarda insanların bu haykırışları yankılanarak artar ve insanların kendilerinden aldıkları özgürlüğü geri alırlar.

Zeynep TEZCAN 8A

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Özgürlük sözcüğü size neyi anımsatıyor? Bana kalırsa özgürlük; yaşam demektir, hayat demektir, huzur demektir. Günümüzde toplumlar, özgürlük hakkında yürüyüşler ve protestolar yapıyorlar. Düşünce özgürlüğümüz olmadan, küçük bir akvaryumun içindeki bir balık gibi oluruz. Küçük akvaryumumuzda, hiçbir şey değiştirmeden pasifçe yüzeriz. Özgür gibi görünen balık hiçbir zaman akvaryumun dışına çıkamayacak, dışarıda onu bekleyen yenilikleri ve değerli şeyleri asla keşfedemeyecek. Düşünce özgürlüğü de işte böyle bir şeydir, düşünceleriniz olmadan, biz de özgün değilizdir, etrafı kapalı bir akvaryumda yüzüp özgür olduğumuza inanırız. Öyle ki şu anda dünyada gelişmiş olan çoğu ülkeler gerçek anlamda özgürdür, onlar fanusun içinden çıkıp yeni şeyler bulan, icat eden ve yeni şeyler oluşturan kişiler ve toplumlardır. Bazen özgürlük kötü sonuçlar doğurabilir. Protesto ve eylemler abartılabilir ve yanlış şekilde haykırabilir. Ancak onlar seslerini, özgürlüklerini iyi niyetle haykırdıkça onların sesi yankılanacaktır ve başarının sesi her zamankinden daha yüksek çıkacaktır. Özgürlüğünüz için her zaman mücadele edin. Nasıl olsa özgürlük ekmekten tatlı, güneşten güzeldir.

Bartu KARASU 8A

Özgürlük, insanların engellenmeksizin veya sınırlandırılmaksızın istediğini yapabilme, seçebilme ve hareket edebilmesidir. En kısa tanımı ile özgürlük, insanın kendi hareketlerini kontrol edebilmesi durumudur. Özgürlüğü bireysel ve toplumsal olarak iki başlık altında inceleyebiliriz. Toplumsal özgürlüğü ise daha ileri boyutta ülkelerin özgürlüğü olarak başka bir başlık altında inceleyebiliriz. Bireysel özgürlük toplum içinde olduğumuz zamanda ikinci plana atılmalı ve ortak alınan kararlara uyulmalıdır. Erdemli bir kişi kendi özgürlüğünün başladığı yeri bilir ve buna göre davranır. Fakat toplumda bunu dikkate almayan bireyler de vardır ve bu gibi kişiler için cezai yaptırımlar vardır. Ülkelerin özgürlüğünden bahsedecek olursak, birçok ülkenin özgürlüğünü elde etmek için mücadele verdiğini görürüz. Bizim ülkemizde bu ülkelerin başında gelir. Ünlü filozof J.J. Rousseau'nun da bu konuda bir sözü vardır: "Özgürlük çok pahalı bir maldır, paradan daha değerli olan kırmızı kan ile alınır." Bu sözden de anlaşılabileceği gibi özgürlük çok önemli ve kazanılması zor bir değerdir. Ülkeler tarih boyunca haykırışları ve mücadeleleri ile bu değeri çabaları ile kazanmışlardır. Kaybedilmesi düşünülmez bir değerdir.

Begüm EKMEN 8C

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Hayatta en önemli ve vazgeçilmez kavramlardan biridir özgürlük. Kendi geminizin kaptanı olmak ve dümene geçmek özgürleşmenin temelidir. Gerçek özgürlük, istediğini yapabilmek değildir, size bir başkası tarafından verilmez. İstediğini yiyip içmek, istediğin gibi yaşamak değildir özgürlük. Özgürlük bir sanattır. Kendin olabilme ve ruhun arzusunu yerine getirebilme sanatıdır. Herkes kendini göklerde özgürce uçan kuş zanneder. Aslında çoğu insan kafeste olduğunun farkında bile değildir. Onlar sadece özgürce uçmanın hayallerini kurarlar. Bu kafesten çıkmak onların elindedir. Kendi içlerinde bir mücadelededirler. Haykırışları zihinlerinde yankılanıyordur. Eğer düşünürlerse bu kafesten çıkabilirler ama insan düşünmüyorsa mutlu ve özgür değildir. Dante'nin dediği gibi "İnsan özgür olmazsa mutlu olamaz". Diğer bir yandan kendin olabilme, kendini ifade etme, duygu ve düşüncelerimizi dile getirebilme özgürleşmenin temelidir. İnsanın sahip olduğu en büyük haktır özgürlük. Önemli olan bizim özgürlüğümüz başlarken başkasınınkinin bitmemesidir. Sınırlarımızı aşmadan, etrafımızı rahatsız etmeden özgür olmalıyız. Kısacası kendinizi ifade etmekten, sorgulamaktan ve düşünmekten korkmayın. Artık geminizin kaptanı olma ve dümene geçme vakti geldi. Şimdi bembeyaz sayfalar açın. Kendin ol, özgür ol çünkü son insan ölene kadar, özgürlük devam edecektir.

Beyza BAKIRCIOĞLU 8A

Özgürlük, tıpkı su, yemek ve oksijen gibi, insanın ihtiyaç duyduğu bir kavramdır. Belki de o yüzden, yüzyıllarca özgürlükleri için mücadele etmiş toplumların haykırışları yankılanır tarihte. Paul Eluard'ın "Özgürlük" adlı şiirinde de "Kumlar, karlar üstüne yazarım adını." dizeleriyle de belirtildiği gibi, özgürlük, bir insanın nerede veya hangi koşullara sahip olursa olsun aradığı bir nimettir.
Özgür insan, erdemli bir insandır. Bir yere veya bir başkasına zincirlenmemiş olan şahsiyet, en özgün fikirleri ortaya çıkarır çünkü bunları düşünmekte ve paylaşmakta özgürdür. Toplumu hep bir adım ileriye taşır özgür olan, özgür düşünen insan. Bu kural; tarihe, kitaplara ne kadar derinlemesine baksanız da hep aynıdır. Özgürlük, günümüzü şekillendirmiştir ve şekillendirmeye devam edecektir. Albert Camus'un da dediği gibi, "Özgürlük, tarihte kaybolmayan tek değerdir." Toplum olarak biz, bu değere sıkıca sarılmalı ve asla kaybetmemeliyiz. Her çağda, her yılda varsa özgürlük, herkesin de olmalıdır; yalnız düşünürlerin değil, sokaktaki çöpçü de olmalı özgür, şirketlerin genel müdürleri de. 1950 yılındaki bir ev kadını da, 2100 yılındaki bir astronot da özgür olmalı, özgür düşünmelidir çünkü özgürlük, her şeyi kaybettiğimizde bize kalan şeydir.

Billur GÜLGE 8B

1800'lü yılların sonları, koca Osmanlı İmparatorluğu düşmüş, 1. Meşrutiyet ilan edilmiş…

Mısır, Irak, Süveyş, Balkanlar teker teker elden gidiyordu. Kapıya dayanmış düşmanı püskürtmeye, İmparatorluğun gücü yetmiyordu. Türkmeneli, Batı Trakya, adalar derken sıra geldi Çanakkale'ye… Düşmanın hedefi, Çanakkale Boğazı'nı ele geçirip İstanbul'a, İstanbul'dan da İmparatorluğun bir başka düşmanı olan Rus Çarlığı'na yardım göndermekti. Türk İmparatorluğu'nun Genel Kurmay Başkanlığı, Almanların elindeydi. Bu nedenle, Çanakkale'deki birçok Türk Komutan devre dışı bırakılıyor veya bırakılmak isteniyordu. İşte o komutanlardan biri, sarı saçlı, mavi gözlü, Selanikli Mustafa Kemal'di. Daha önce Trablus'ta görev yapmış, halkı düşmana karşı örgütleyip İmparatorluğa zafer kazandırmış bir komutan. İleri görüşlü, zeki ve mücadeleci… Daha önceden düşmanın Çanakkale'ye geleceğini, İmparatorluğu zor durumda bırakacağını tahmin etmiş bir komutan.

Çanakkale – İlk Taarruz

İngiliz kara harekatının komuta yetkisini elinde tutan Sir Ian Hamilton, Mısır'a giderek hazırlıklara başlar. Britanya Savaş Bakanı Lord Kitchener, 10 Mart 1915'te, 29'uncu İngiliz tümenini Çanakkale'ye göndereceğini ve Fransızların bir tümeninin de kendilerine katılacağını açıklamıştı. Ayrıca; Mısır'daki Anzak tümenleri ile birlikte 75.000 kişilik bir Britanya ordusu kara harekâtına tahsis edilmiş, Mısır'da bulunan bir Hint tugayı da yedek olarak tutulmuştu. Müttefiklerin, daha sonra 10. tümeni de savaşa sürecekleri henüz bilinmiyordu. Sonradan katılan birliklerle, düşmanın asker sayısı 469.000'e ulaşmıştı. Bunlardan 328.000'i savaşa katılmış, 141.000'i ise savaşan askerlere destek vermişti. İngiliz ordusu, bu askerlerini, iklim koşullarına uygun kıyafetler, gıdalar, makinalı tüfekler, ağır silâhlar ve zırhlı savaş gemileri ile donatmıştı.

Buna karşılık; Türk askerleri günde sadece 1 öğün yiyorlardı. Ancak; 259 günü karada geçen Çanakkale Savaşı'nı, zırhlı savaş gemileri, makinalı tüfekleri olan düşman değil; günde tek öğün yemek yiyen, giyecek ayakkabısı olmayan yiğitler kazanmıştı. Makinalı tüfeği ve gemisi olanlar değil; Mustafa Kemal'in üstün zekâsına, Seyit Onbaşı'nın gücüne, 57. Alay'ın ruhuna ve onlarca yiğide sahip olan TÜRK kazandı o savaşı. Bir kez daha dünyaya, "Ben buradayım." dedi Türkler.

Çanakkale'den sonra çeşitli nedenlerden dolayı Suriye'ye sürülen Mustafa Kemal, Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihte imzaladığı en kötü antlaşmalardan biri olan Mondros Ateşkes Antlaşması sonrasında İstanbul'a döner. Antlaşmaya göre; İzmir Yunanistan'a, Bodrum'dan Antalya'ya kadar olan bölüm İtalyanlara, Mersin'den Urfa'ya kadar olan bölge ise Fransızlara, bunun dışında, Eskişehir, Kütahya, Konya, Mersin, Samsun, Adapazarı ve Çanakkale, İngilizlere bırakılıyordu. Mustafa Kemal, böyle bir antlaşmayı imzalayan bir hükümetin "iyi" işler başaramayacağını anlamıştı. Tarihte; 3 kıtaya hükmetmiş, 600 yıllık büyük bir İmparatorluk, artık sadece Orta Anadolu'ya sıkıştırılıyor, orduları dağıtılıyor ve silâhları ellerinden alınıyordu. Padişahın ve İmparatorluğun teslim olduğunu gören ve artık yeni bir yönetime ihtiyaç olduğunu anlayan Mustafa Kemal, komutanlara, silâhların düşmana teslim edilmemesini emreder.

Bu arada Anadolu'da, düşmana karşı ayaklanmalar başlamıştı. Padişah Vadettin, Mustafa Kemal Paşa'yı saraya çağırır ve ayaklanmaları durdurması için ona Samsun'a gitme emri verir. Mustafa Kemal Paşa'nın ise hedefi ve amacı, bambaşkaydı: Samsun'a çıkıp düşmanı yurttan temizlemek ve milli mücadeleyi başlatmak. Hazırlıkları tamamlayan Mirliva Mustafa Kemal ve arkadaşları, 16 Mayıs 1919 günü, onları Samsun'a taşıyacak Bandırma vapuruna binerler ve üç gün süren yolculuktan sonra, 19 Mayıs 1919 günü Samsun'a ayak basarlar.

Mustafa Kemal, Samsun'a ayak bastıktan birkaç gün sonra Havza genelgesini yayınlar. Bu genelgede, İstanbul Hükümeti ve halk işgale isyan etmeye ve protestoya davet edildi. Mitingler düzenlenmesi ancak taşkınlık yapılmaması istendi. Bu genelge, Milli Mücadele Döneminde yayınlanan ilk genelgedir ve Milli Mücadele'nin başlangıcı olarak kabul edilir. Bu genelgenin ardından Saray, Mustafa Kemal'i İstanbul'a geri çağırmış ancak o buna uymamıştır.

Amasya Genelgesi

Amasya'ya hareket eden Mustafa Kemal, orada Rauf Orbay, Refet Bey, A. Fuat Cebesoy ve Cafer Tayyar Paşa'nın yazılı desteğini almıştır. Kazım Karabekir ise telgraf ile desteğini bildirmiştir. Böylece genelge kararları kişisel olmaktan çıkmıştır. Genelge, 22 Haziran 1919 günü yayınlanmıştır. Vatanın bütünlüğünü ve bağımsızlığını yakından ilgilendiren genelgenin maddeleri şöyledir:

- Vatanın bütünlüğü ve milletin bağımsızlığı tehlikededir. İstanbul Hükümeti görevini yerine getirememektedir. Bu durum, milletimizi yok saymak anlamına gelmekte olup Anadolu'da yeni bir direnişin başlaması gerektiğini ortaya koymaktadır.
- Milletin bağımsızlığını yine milletin azmi ve kararı kurtaracaktır.
- Milletin haklarını korumak amacıyla her türlü etki ve denetimden uzak, milli bir heyetin varlığı gereklidir.
- Anadolu'nun her bakımdan en güvenli yeri olan Sivas'ta bir milli kongre toplanmalıdır.

- Her sancaktan, milletin güvenini kazanmış üçer kişi seçilerek hemen Sivas'a doğru yola çıkmalıdır. Sivas Kongresinde, Doğu illerini Erzurum Kongresi'ne katılan delegeler temsil edecektir.
- Sivas Kongresi'ne yönelik bütün faaliyetler, İstanbul Hükümeti ve İtilaf Devletleri'nden gizli olarak yürütülecektir.
- Askeri ve sivil teşkilatlar hiçbir suretle dağıtılmayacak, silahlar teslim edilmeyecektir.
- Mondros'a karşı çıkılarak gerektiğinde silahlı bir mücadelenin yapılacağı ifade edilmiştir.

Bu genelge ile Mustafa Kemal asıl amacını bütün yurda açıklamıştır. Genelgenin yayınlanmasından hemen sonraki gün, Erzurum Kongresi toplanır. Erzurum Kongresi'nin amacı, çoğunlukla yurtsever Kürtlerden oluşan "Doğu İlleri Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti"ni mücadeleye dâhil etmektir. Fakat zaman daralmaktadır. İngiliz destekli Yunan orduları, Mondros Antlaşmsı'nda yazdığı gibi İzmir'e çıkmaktadır.

Erzurum Kongresi kararları şu şekildedir:
- Millet, her türlü yabancı işgal ve müdahalesine karşı topyekûn kendisini savunacak ve direnecektir.
- Milli gücü kullanmak ve milli iradeyi hâkim kılmak temel ilkedir.
- Manda ve himaye kabul edilemez.

Bu kararlarla Doğu illeri Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti, Milli Mücadeleye kazandırılmış ve Sivas Kongresi'ne katılması sağlanmıştır.

Doğu illerinde mücadele başlamıştır artık. Fakat ABD'nin desteğini alan Ermenileri, İngiliz desteğini alan hain Kürt aşiretlerini yıldırmak basit değildir. 12 milyon toplam nüfus, bunun 6 milyonu veremli, geri kalanlar ise yıllar süren savaşlardan bitkin düşmüş durumda. Bu millet, dünyanın en güçlü ordularına karşı zafer kazanmak zorunda. O zamanlar bırakın bu hedeflemek bunu hayal etmek bile zordu. Kimin hain olup kimin dost olduğu belli değildi. Fakat en azından çeteler hâlinde de olsa, mücadele başlamıştı. Bir düşünün! "O" ayaklar Samsun'a basmasa, belki yine Asya'da varlığını sürdürecektir Türkler fakat Türk'ün kalemi artık yazmayacaktı Anadolu'da. Yabancı kalem, yabancı ayakların olacaktı Anadolu. Kendi vatanımıza gitmek için pasaport, vize gerekecekti. Hatta vizeden öte, belki özel izin almamız gerekecekti. Bazılarımız, topraklarımızdan sürgün edilecekti ya da en başından köle pazarlarında satılacaktık. İşte tam bu nedenle toplandı doğu illeri Erzurum'da fakat yeterli değildi. Bütün yurt genelinde bir orduya ihtiyaç vardı. Yoksa düşman alt edilemezdi.

Erzurum Kongresi'nden sonra, Sivas Kongresi ile ilgili çalışmalar yapılıyordu. Sivas Kongresi, Amasya Genelgesi ile milli bir kongre olarak öngörülmüştü. Bu arada Fransızlar da Sivas Kongresi'ne karşı bazı önlemler alıyor hatta Fransız Binbaşı Brunat, Sivas Valisi Reşit Paşa'ya "kongrenin toplanması halinde şehri işgal edeceklerini" bildirmişti. Elazığ Valisi Ali Galip ise kongreyi basmakla görevlendirilmişti. Kongre, 4 Eylül 1919'da Sivas'ta, bugün lise olarak kullanılan binada saat 15.00'de toplandı. Mustafa Kemal'in Kongre Başkanı seçilmesine kimi üyelerden itiraz geldiyse de bu sonucu değiştirmedi. Kongrenin ilk günlerinde İttihat ve Terakki Cemiyeti ile ilişkisi olup olmadığı tartışıldı. Sonrasında manda sorunu ele alındı.

Sivas Kongresi, ilk milli kongre olduğu için kararlarda bu doğrultuda alınmıştır. Erzurum Kongresinde alınan tüm kararlar kabul edilmiştir. Yurtta ayrı ayrı çalışan tüm cemiyetlerin birleştirilmesi ve tek yönetim altına alınması sağlanmış yeni bir " Temsil Heyeti (Heyet-i Temsiliye)" oluşturulmuş ve bu heyetin başına da Mustafa Kemal getirilmiştir.

Sivas Kongresi kararları ile şu şekilde idi:
- Milli sınırlar içinde vatan bölünmez bir bütündür.
- Her türlü yabancı işgal ve müdahalesine karşı millet top yekûn kendisini savunacak ve direnecektir.

- İstanbul Hükümeti, harici bir baskı karşısında memleketimizin herhangi bir parçasını terk mecburiyetinde kalırsa vatanın bağımsızlığını ve bütünlüğünü sağlayacak her türlü karar alınmıştır.
- Kuvay-ı Milliye'yi tek kuvvet olarak tanımak esastır.
- Manda ve himaye kabul olunamaz.
- Milli İradeyi temsil etmek üzere, Meclisi Mebusan'ın derhal toplanması gerekir.

Aynı gaye ile milli vicdandan doğan cemiyetler, "Anadolu ve Rumeli Müdafa-i Hukuk Cemiyeti" adı altında genel bir teşkilat olarak birleştirilmiştir. Genel Teşkilat-ı idare ve alınan kararları yürütmek için kongre tarafından bir "Temsil Heyeti" seçilmiştir. Bu kararlar üzerine 21 Aralık 1918'de Vadettin tarafından dağıtılan Meclisi Mebusan, 12 Ocak 1920'de İstanbul'da yeniden açılmıştır.

Meclisi Mebusan, Osmanlı İmparatorluğu'nda 23 Aralık 1876 tarihli anayasaya göre kurulmuş ve 1. Meşrutiyet ve 2. Meşrutiyet dönemlerinde görev yapmış yasama organıdır.

12 Ocak 1920'de İstanbul'da toplanan Meclisi Mebusan, her ne kadar Mustafa Kemal'i Meclis Reisliğine seçmemiş olsa da Amasya Genelgesi ve Sivas Kongresi kararlarına uygun olarak 28 Ocak 1920'de aşağıdaki "Misak-ı Milli (Milli Yemin) kararlarını almıştır:

28 Ocak 1920, Meclisi Mebusan'ın kabul ettiği Misak'ı Milli kararları şu şekildedir:

- Mondros Ateşkesi imzaladığı sırada işgal edilmemiş bölgeler kesin Türk yurdudur, parçalanamaz.
- Kars, Ardahan ve Batum'da yeniden referanduma gidilecektir.
- Araplar kendi geleceklerini kendileri belirleyecektir. (Arapların çoğunlukla yaşadığı bölgelerde referandum yapılacaktır)
- Batı Trakya'nın geleceği referandum ile belirlenecektir.
- İstanbul, Marmara ve Halife'nin güvenliği sağlandığı takdirde, Boğazlar trafiğe açılacaktır.
- Azınlıklara diğer ülkelerdeki Türk azınlıklara tanınan haklar tanınacaktır.
- Siyasi, mali gelişmemizi engelleyen kapitülasyonlar kabul edilemez.

23 Nisan 1920 – Türkiye Büyük Millet Meclisi açıldı.

Anadolu'da, Sivas – İstanbul arasındaki ulaşım ve iletişimin yeterli olmaması sebebi ile Mustafa Kemal Milli Mücadele karargahını Sivas'tan Ankara'ya çekmiştir. 13 Kasım 1918'den beri İstanbul'u fiilen işgal altında tutan İngilizlerin, 15-17 Mart 1920 tarihli işgalleriyle Meclis-i Mebusan 18 Mart 1920'de kapatılmış ve Osmanlı Devleti Yönetimi çökmüştür. Padişah, itilaf devletlerinin esiri haline gelmiştir. Bu koşullarda, ulus kendi kaderini belirlemeli ve kendisini yönetmeye başlamalıydı. Dolayısıyla ulusu temsil eden ulus adına karar veren yetkili bir "yönetim organına" ihtiyaç vardı. Bu da yeni bir Meclis olacaktı. Söz konusu yeni Meclis, Türkiye Büyük Millet Meclisi adıyla (TBMM) 23 Nisan 1923 1920'de 338 Milletvekilinin katılımı ile açıldı.

Sevr Antlaşması – 10 Ağustos 1920

10 Ağustos 1920'de Osmanlı Devleti ile İngiltere, Fransa, Japonya, Ermenistan, Belçika, Yunanistan, Hicaz, Polonya, Romanya, Sırp, Hırvat, Sloven Krallığı ve Çekoslavakya Devletleri arasında "Türklerin Ölüm Fermanı" ilan edilen SEVR ANTLAŞMASI imzalanmıştır. TBMM'nin, Sevr Antlaşması imzalayanları tepkisi sert olmuş ve bu antlaşmayı imzalayanlar vatan haini ilan edilmiştir. Ancak her ne kadar, Osmanlı Hükümeti Sevr Antlaşması'nı imzalamış olsa da Meclisi Mebusan bu antlaşmayı hiçbir zaman onaylamamıştır. Bilindiği gibi hükümetlerin imzaladığı antlaşmalar, ilgili ülkelerin Meclisleri kabul etmediği sürece yürürlüğe girmiş sayılmazlar.

Sevr Antlaşması'nda; "İstanbul'un Osmanlı Devleti'nin başkenti kalacağı ancak Osmanlı bir itaatsizlik yaparsa Türklerden alınacağı, Boğazların her zaman bütün ülkelere açık olması ve uluslararası bir komisyonun boğazları yöneteceği fakat içinde hiçbir Türk bulunmayacağı, Anadolu'nun doğusunda iki yeni devlet kurulacağı, Ege Bölgesi'nin büyük bir bölümünün ve Büyük Çekmece çizgisinin batısında Trakya bölümünün Yunanlılara bırakılacağı, Arabistan ve Irak'ın İngiltere'ye verilmesi, Urfa, Mardin ve Suriye'nin Fransa'ya verileceği ayrıca Adana'dan Kayseri ve Sivas'ın kuzeyine kadar uzanan bölge Fransa nüfuzuna kayıtlı olacağı, İzmir Bölgesi dışında tüm Batı Anadolu, Afyon'dan Kayseri'ye kadar uzanan çizginin güneyinde kalan toprakların İtalyan nüfuz bölgesi olacağı, Osmanlı Devleti'nin Askeri Gücünün 50.700 kişiden ibaret olacağı, ordunun ağır silah ve uçakları bulunmayacağı ve deniz kuvvetlerinin de 13 savaş gemisini geçmeyeceği, azınlıklara geniş haklar verileceği, Müttefik işgal devletlerine maddi ve adli ayrıcalıklar sağlanacağı", yazılıydı.

Kurtuluş Savaşımız

Artık asırlardır Türk yurdu olan Anadolu'yu silah zoruyla korumaktan, kurtarmaktan, Milli Mücadele'yi Anadolu'nun dört bir yanında başlatmaktan başka çare kalmamıştı. 15 Mayıs 1919'da İzmir'i işgal eden Yunan, Sevr Antlaşmasına dayanarak Batı Anadolu'nun içlerine doğru ilerlemeye başlamıştı. İngiltere, İtalya ve Fransa kendi askerlerini sahaya sürmektense Yunan askerlerini maşa olarak kullanmayı tercih etmişlerdi. İşgal güçleri, Anadolu'da yaşayan Rumların da Yunan ordusuna destek vereceğini hesap etmişler ve ne yazık ki yanılmamışlardı.

1.İnönü Savaşı

Yunan Kuvvetleri, 6 Ocak 1921'de Bursa – Uşak – Eskişehir- Afyon istikametine ilerlemeye başlar. Batı cephesi komutanı Albay İsmet Bey, Bursa ve İzmir yönünden gelen düşmanı, Eskişehir civarında İnönü'de karşılamaya karar verir. 9 Ocak'ta İnönü önlerinde beliren ve direniş beklemeyen düşmanı Türk Ordusu bir günde perişan eder. Ertesi gün düşman yenilgiyi kabullenerek Bursa'ya çekilir.

2. İnönü Savaşı

Londra Konferansı'nın sonuç vermemesi ve Ankara Hükümeti'nin Sevr'i kabul etmemesi üzerine işgal güçleri, Yunanistan'ı Türk Ordusu'nun üzerine, bu sefer daha büyük bir kuvvetle sürdüler. 23 Mart'ta, Bursa'dan İnönü'ye hareket eden Yunan ordusu, Türk Kuvvetleri karşısında gene büyük bir yenilgi aldı. 31 Mart 1921 akşamına kadar süren kanlı savaşta kahraman Mehmetçik, Yunan Ordusu'nu bozguna uğrattı. 1. İnönü'deki başarısı nedeniyle Albay İsmet Bey'in rütbesi, Generalliğe yükseltildi. Küçük direniş gruplarından oluşan Kuvay-ı Milliye yerine, bağımsızlık için savaşan düzenli Türk Ordusu'na geçildi.

İnönü savaşlarından sonra, Ankara TBMM Hükümeti'nin tüm dünyada prestiji arttı. Ancak, İnönü savaşlarında bozguna uğrayan düşman pes etmedi. SEVR, ne pahasına olursa olsun Türklere kabul ettirilmeliydi. Türk Ordusu'nun sorunlarını bilen düşman, kısa süre de toparlanarak Eskişehir ve Kütahya'ya yeniden hücum etti. General İsmet Bey, İnönü Savaşlarında yıpranmış olan Türk Ordusu'nu kayıp vermemesi ve gücünü kaybetmemesi için geri çekti. Ankara önlerine doğru gelen ordu, savunma hattını buraya kurdu. Batı cephesi komutanı General İsmet Paşa, komutayı Mustafa Kemal'e devretti. Ordunun savaşmadan Ankara önlerine kadar gelmesi, TBMM'deki Mustafa Kemal karşıtların harekete geçirdi fakat Mustafa Kemal ve silah arkadaşlarının dik duruşundan dolayı susmak zorunda kaldılar. Mustafa Kemal, tarihe geçen o ünlü sözünü bu günlerde söylemiştir: "Hattı müdafaa değil, sathı müdafaa vardır. O satıh, bütün vatandır!"

Sakarya Meydan Muharebesi

23 Ağustos – 13 Eylül 1921, Kurtuluş Savaşı'nın dönüm noktası ve Türk tarihinin en önemli savaşlarından biridir. Savaş tarihçilerine göre, Türk'ün 1682 2. Viyana Kuşatması'nda başlayan geri çekilmesinin durduğu savaştır. Dünya tarihin en uzun sürmüş meydan savaşıdır. Yunan ordusu, bu savaştaki yenilgisinden sonra bir daha Türk ordusuna hücum etme gafletini gösterememiştir.

Türk ordusu, Eskişehir ve Kütahya önlerine kadar gelen düşmanı Sakarya'da karşıladı. 22 gün ve gece süren kanlı bir savaştan sonra Yunan ordusu dağılarak kaçtı.

Büyük Taarruz

Sakarya'da büyük bir zafer kazanan Türk ordusunun yaralarını sarıp güçlenmesi için zamana ihtiyaç vardı. Ancak aynı şey Yunanlılar için de geçeliydi. Bu nedenle, işgal Kuvvetleri, Türklerin toparlanıp taarruza geçeceğini düşünemediler.

Türk ordusu, Mustafa Kemal'in emriyle son savaşa, Büyük Taarruza, ciddiyetle ve gizlilikle hazırlanıyordu. En nihayet, 26 Ağustos 1922'de Büyük Taarruz başladı. 30 Ağustos 1922'deki Başkomutanlık Muharebesi'nde Yunan ordusunu, gene bozguna uğratan kahraman Mehmetçik, düşmanları İzmir'e kadar kovalayarak 9 Eylül 1922'de İzmir'den denize döktü. İşgalci Yunanlılar, yüzmeyi Mustafa Kemal ve askerlerinden öğrendiler

Mudanya Ateşkes Antlaşması - Türkiye Cumhuriyeti'nin ilânı – Lozan Barış Antlaşması

Ankara Hükümeti, bu zafer sonrasında, işgal güçleri ile 11 Ekim 1922'de Mudanya Ateşkes Antlaşması yaptı.

29 Ekim 1923'te CUMHURİYET ilan edildi. Zor müzakerelerden ve diplomasiden sonra, 24 Temmuz 1923'te LOZAN Barış Antlaşması imzalandı. Türkiye Cumhuriyeti, varlığını tüm dünyaya kabul ettirdi.

Tüm bu savaşlar ve boğuşmalardan neticesinde Cumhuriyet ilân edildikten sonra Mustafa Kemal, art arda önemli devrimlere imza attı:

1 Kasım 1922'de Saltanatın kaldırılması, 3 Mart 1924'te Eğitim, 25 Kasım 1925'te Şapka Devrimi, 1 Ocak 1926'da Saat ve Takvim, 17 Şubat 1926 Türk Medeni Kanunu, 1 Kasım 1928'de Harf Devrimi, 1930'da Kadın Erkek Eşitliği, 1 Mart 1934'de Halifeliğin kaldırılması, 21 Haziran 1934'te Soyadı Kanunu gibi devrimler hızla hayata geçirildi.

Cumhuriyet, bizleri Padişahın kulu olmaktan kurtarmış, diğer tüm vatandaşlarla birlikte eşit haklara sahip bir birey olmamızı sağlamıştır. Cumhuriyet; sadece bir yönetim şekli değil, yaşam biçimidir bizim için. Büyük Atamızın dediği gibi "Cumhuriyet, adam olmaktır."

Cumhuriyet, savaşlardan ve devrimlerden mi ibarettir?

Çanakkale ve İstiklal Savaşı'na katılan çok sayıda 13-16 yaşlarındaki çocuk, vatan savunmasında kahramanlık örnekleri sergilediler. Öyle ki bütün öğrencileri şehit düşen Galatasaray, Konya ve İzmir Liseleri 1915'te tek bir mezun dahi veremediler. Çanakkale destanında bugünkü İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin ise ayrı bir yeri var. 1915'te 1. sınıfta öğrenim gören 2 bin 500 tıbbiyeli, okullarını bırakarak Çanakkale'ye koştu. Gelibolu'ya gelen gençler, bir Anzak Baskını sonucu şehit oldular. Bu nedenle bir sonraki yıl açılışta siyaha boyanan okul, 1921 yılında hiç mezun veremedi.

Kurtuluş savaşında en az erkeklerimiz kadar mücadele eden sayısız kadınlarımız vardı: Halide Onbaşı, Nezahat Onbaşı, Şerife Bacı, Erzurumlu Kara Fatma, Halime Çavuş, Çete Emir Ayşe… Ünlü tarihçi İlber Ortaylı'nın dediği gibi "Türkler mülteci olmazlar. Kadınıyla, erkeğiyle, genciyle, yaşlısıyla ülkelerinde kalıp, vatanlarını savunurlar."

Yıl 2017: Bazı ülkeler kadınlarına "Araba ehliyeti verelim mi?" diye tartışadursun, bu topraklardan dünyanın ilk kadın savaş pilotu Sabiha Gökçen çıkmıştır. Hem de tam 80 yıl önce!

Bugün, Kurtuluş Savaşımızda silâh zoruyla ülkemizden attığımız aynı işgal güçleri, bize, gene SEVR'i dayatıyorlar. Devletimizi yıkmak için dört koldan saldırıyorlar. Hiç şüphe yok ki bağımsızlığımıza kasteden bu düşmanları, Kurtuluş savaşımızdaki gibi gene yeneceğiz. Mustafa Kemal'in dediği gibi "Türkiye Cumhuriyeti, sonsuza dek sürecektir."

Büyük Atatürk ve silah arkadaşlarını, dünden bugüne, ülkemizin bağımsızlığı için canlarını veren tüm şehitlerimiz ile kahraman gazilerimizi minnet, şükran, saygı ve sevgi ile anıyoruz.

Büyük Atam, kurduğun Cumhuriyet, biz Türk Gençliğine emanettir! Mustafa Kemal'in silahsız askerleri her geçen gün çoğalıyor, gelişiyor, Cumhuriyete sahip çıkıyor…

Türk gençliği olarak sana söz veriyoruz: "Türk istiklâl ve Cumhuriyetini sonsuza dek muhafaza ve müdafaa edeceğiz."

Ne mutlu Türküm diyene, Ne mutlu Türkiye Cumhuriyetine!

Güneş YÜKSEL 7A

CUMHURİYET

ANADOLU AJANSININ TARİHİ

ANADOLU AJANSI

Anadolu Ajansı'nın tarihi, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihi ile adeta özdeştir. Türkiye Büyük Millet Meclisi açılmadan 17 gün önce 6 Nisan 1920'de kurulan Anadolu Ajansı, TBMM'nin çıkardığı ilk yasaları duyurdu. Milli Mücadele'nin ve Kurtuluş Savaşı'nın her aşamasına, Cumhuriyet devrimlerine tanıklık etti.

İstanbul'un 16 Mart 1920'de resmen işgali ve Meclis-i Mebusan'ın kapanması üzerine Mustafa Kemal Paşa, Ankara'da toplanacak Meclis için seçim yapılmasını illere bildirdi. Artık İstanbul'da kalınamayacağını gören bazı aydınlar da bir süredir Milli Mücadele'ye katılmanın yollarını aramaktaydı. Bu gelişme, Anadolu Ajansı'nın kuruluşunu da sağlayacaktı.

Ankara'ya doğru yola çıkan iki ayrı kafilede yer alan gazeteci Yunus Nadi (Abalıoğlu) ile gazeteci yazar Halide Edip (Adıvar), 31 Mart'ta Geyve'de buluştular. Tren istasyonundaki mola sırasında Ankara'ya gider gitmez ilk iş olarak "bir ajans teşkilatı" kurulmasının gerekliliğini görüştüler. Ajansın adını konuşurlarken "Türk, Ankara, Anadolu" seçenekleri arasından "Anadolu Ajansı" isminde karar kıldılar.

Mustafa Kemal Paşa'nın karargâhında ''Ziraat Mektebi'nde (Şimdi Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü) Anadolu Ajansı'nın kurulması gündeme getirildi ve 6 Nisan 1920'de Anadolu Ajansı'nın kuruluşu gerçekleştirildi.

AA, Kurtuluş Savaşı'nda çok zor bir görevi yerine getirdi.

İçeride; savaşan ve dış dünyadan habersiz kalmış bir halkı ülke ve dünya olaylarından haberdar kılmak, bazı yabancı ve İstanbul gazetelerinin teslimiyetçi tutumlarıyla mücadele etmek gerekiyordu. Dışarıda; ulusal mücadeleyi savunmak, Türkiye'nin haklı istekleri konusunda kamuoyunu aydınlatmak ve ona karşı bazı çevrelerin yürüttüğü oyunları boşa çıkarmak zorunluydu.

Atatürk'ün, yakın bir arkadaş grubunu, Anadolu Ajansı'nı Batılı anlamda bir haber ajansı kimliğine kavuşturmakla görevlendirmesiyle 1 Mart 1925'te "Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi" kuruldu. O tarihlerde, Batı ülkelerinde bile örneği görülmeyen böyle bir yapılanmayla Anadolu Ajansı, özerk statüye kavuştu.

Burak METİN 7A

TÜBİTAK

TÜBİTAK

Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu

Türkiye'nin planlı ekonomi dönemine geçişiyle birlikte, 24 Temmuz 1963 tarih ve 11462 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak kurulmuştur.1963'te Cemal Gürsel tarafından hükümete danışmanlık yapılması ve milli bilim politikasına rehberlik edilmesi amaçlarıyla kurulduğunda "Türkiye Bilim Teknik ve Araştırma Kurumu" diye bilinirken sonradan adı "Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu" olarak değiştirilmiş ve uzun süre bu adla anılmıştır. Bu arada 1993 yılından itibaren Popüler Bilim Kitapları basılmaya başlanmıştır. Ardından "teknik" yerine "teknolojik" kelimesinin kullanılması ile 2005 yılında kurumun adı son hâlini almıştır. Ayrıca, doğrudan Türkiye'deki bilim camiasına hitap eden 12 adet hakemli (Bilimsel Dergi) çıkartmaktadır. YGS'de İlk 5000'e giren öğrencilere, fizik, kimya, biyoloji, matematik, sosyoloji, ekonomi, psikoloji, felsefe ve tarih bölümlerinden birine yerleşmeleri hâlinde, aylık 250 TL karşılıksız burs verilmektedir.

KUZEY ANDAÇ 7A

Bilim-Kurgu Tarihi

Keşfi:

Bilim Kurgu ilk olarak 1970 yılında bir kitap hâlinde ortaya çıkmıştır. Sinemacılar bu olayın ardından geçmiş, dram ve diğer kategorileri elden bırakarak gelecek ve gerilim temalı filmlere daha çok yönelmiştir. Tabii ki Amerika önce davranıp "E.T" adında bir film çıkararak 80'lerin rekorunu ele almıştır. Film o zamanların "En Ucuz ve Kaliteli" ününü alıp adeta sinema tarihine adını altın harflerle kazımıştır.

Bilim Kurgu Nedir?

Yakın ya da uzak gelecek ile ilgili öykülerin bugün olası olmayan bilim ve teknoloji unsurlarını da kullanarak oluşturulmasıdır. Bilim kurgu bazen geçmişi de kurgulayabilir. Bilim kurgu kitap, sanat eserleri, televizyon, film, tiyatro eserleri ve diğer kitle iletişim araçlarında bulunabilir. Yapısal ve pazarlama bağlamında bilim kurgu güncel gerçeklik içinde bulunmayacak kurgusal ögeler içeren yaratıcı çalışmaları tanımlamak için kullanılabilir. Bu tanımlama fantastik, korku ve ilgili türleri de içerir.

Fantastik:

Bilim kurguya bağlı olan bu film türü en az bilim kurgu kadar ünlüdür. Genel olarak insanüstü varlıklar veya olağandışı sahnelerin olduğu bu kategori - film türü, izleyicilerin dikkatini çekmektedir. Ancak fantastik başlığı altında yapılan filmler çok nadir ve bulunması zor olduğundan pek fazla tercih edilmez.

Serdar CANBEYLİ 7B

2018 Astrology

2018 is really soon, do you wonder how this year is going to be for you according to astrology? Well if you do, I prepared it for you! Enjoy!

Aries

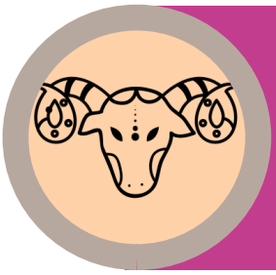

Horoscope brings relief for you and a ray of hope after some challenging & negative times of the last year. You'll finally be able to finalize certain important decisions in life. You become more mature and a lot refined this year. The planets Saturn and Jupiter would be acting in your favour to start things that are more suitable for you in the long run. Seize opportunities as they come your way. In may you'll need to really take care of your health, be careful about that. Change and more change are in store for Aries people in this period. Overall, 2018 will see an uprise in fortunes for you.

Taurus

A peaceful and relaxed mental state awaits you Taurus as you ring in the New Year. However, make sure to tame your anger before it squeezes out love from your relationships. Career will progress fine but do not think of switching job from March to July. During this period, you need to take your work seriously and avoid doing anything that might affect your job security. The period after May is positive for spouse, who may score a promotion! 2018 is promising if you were looking to work and settle in a foreign country. A loan may also get settled this year.

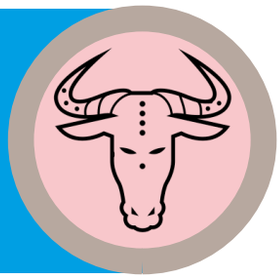

Gemini

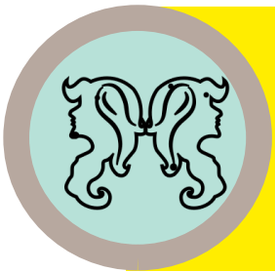

Horoscope indicates that the year would be high on ideas but with lower than the expected progress in terms of results. 2018 would bring in a very high level of emphasis on creative ideas connected with work and you might be involved in some very large projects. For most of the year, your general health and energy levels would be at its best. year would be high on ideas but with lower than the expected progress in terms of results. For finances, Gemini Horoscope 2018 looks good as a new source of income & a potential rise in income seems possible.

Cancer

You're going to see the year 2018 with a new level of optimism and positivity. There will be much luck and fortune coming for you this week. Your confidence level will increase and harmony prevails in your vicinity all through the year. The planets Saturn and Jupiter will bring about numerous opportunities for growth during the period. Development and advancements now come for you in pieces. However your expectations would be met as the year moves on.

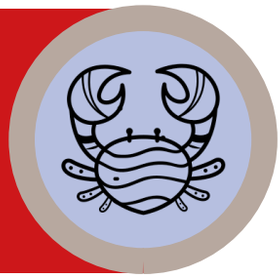

Leo

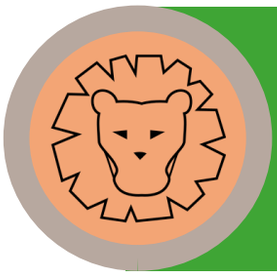

Horoscope is indicating a year when reality & perception could become mixed up causing certain challenges that you might not have felt in the recent time. A gradual increase in pessimism and negative thinking could take away the buoyancy and progress of the recent years. You might act in an unconventional manner that could lead to depletion in your status or public image. Predictions for career remain vibrant and very active throughout 2018. The only difference is that success would not come without changing your way of doing work.

Virgo

Horoscope sees you all set to find progress at work as well as better finances. This will however come at a cost of troubled relations at home or distance from family. 2018 is peculiar as it will find you professional glory but real happiness might not come easily for you. Some very positive trends work for you this year Virgo, where you should take advantage without fail.

Libra

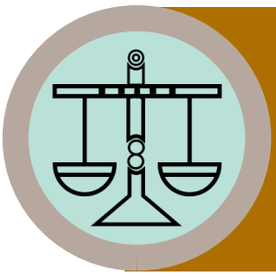

The year 2018 will help you to focus more on their own self rather than catering to the needs of those around. Though you are advised to stick to your entourage, be focused on your ideals in life. Relationship with others will take a new meaning for the year ahead. There will be a good number of opportunities to forge ahead in your life this period. You might get aggressive in handling some of the challenges in your life, which in turn might create pressure. You need to handle the situations carefully

Scorpio

The year 2018 would bring about a great sense of serenity and subtleness for Scorpio natives. There will be much fun, laughter and happiness in life like never this period. You will have much inner peace, a sense of freedom prevails around you. Saturn will help you lead a life of low-profile now. It will also bring about radical changes in your life, from which there will be no returning back. Scorpio 2018 Horoscope also indicates that this year will see you in lower energy cycle compared to the past 2 or 3 years.

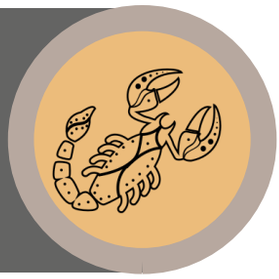

Sagittarius

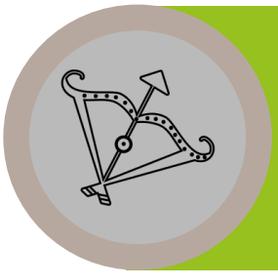

The year 2018 would see the Sagittarians with a new level of energy that had not been seen for a few years now. The frustrations and troubles you had experienced in the past years now disappear. The planetary positions are favorable for you to feel better and do better in life. The future though not sure looks brighter, earlier it looked sort of bleak. There would be overall progress in all walks of your life. Keep going, there is light at the end of the tunnel.

Capricorn

The year 2018 will bring to fore the hidden talents and resources of Capricorn natives. The planets will be more favorable for you to develop and grow in life. You will gain much authority and power during the period ahead. There will be brightness and a sense of joy and happiness in life. Goodness is just round the corner, but practical difficulties cannot be just ruled out. Your practicality would come in handy to come out and excel in your professional and personal life this year.

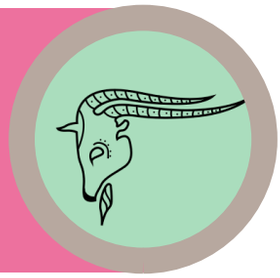

Aquarius

Lots of adjustments and compromises are called for on your part. The planets are favorable on your part to make you earn name and fame in the long run. A good time to forge good relations with those around. Relationships, particularly new ones need to be handled with caution. The year will bring situations where you get to understand your emotional self in a better light. Be sensitive to the emotions and feelings of others too this year.

Pisces

Pisces, you will be entering an important phase in their life this year. Some of your burning desires or ambitions will now take wings. The planets will be helping you to make certain radical changes to your lifestyle, career and future personal life. Do channel your energy properly to get the best rewards in life through the course of this year. Don't let your emotions wander freely, instead let your creativity and other personal assets do the talking.

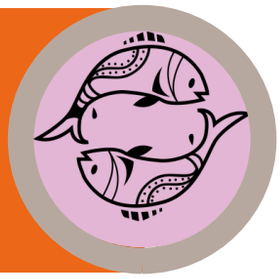

Ayşegül Duru BAYDEMİR 8B

BEST GAMES FOR XBOX & PLAYSTATION

Hello guys, today I am writing about new games in PlayStation & XBOX.

First of all I want to talk about FIFA 18. This game got on the market on 29th September. Game infrastructure is called 'Frosbite'. This infrastructure involves real psychological situations which real footballers need to come up with. FIFA is a very realistic and entertaining game for football fans. You can feel the real magic of football with this game.

Secondly, NBA 2K18 is a game which has very good graphics. The game is about the basketball style in the USA. You can create your own character, put on an NBA team and you can play with him. There is new mode which you can organise your own online team and play with others. This game entertains you by the basketball in the USA.

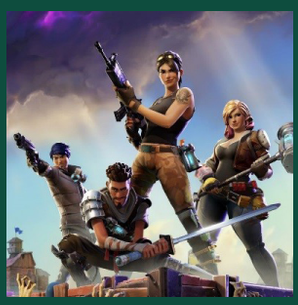

Third one is the Fortnite. Your purpose is to stay alive. Game starts with 100 people. Other 99 people must die for you to win and you must be the only person who could stay alive. You can make bases, stairs and roof. You can earn equipment by opening chests. This game shows that the most important thing is staying alive.

Fourth game is, Uncharted. This game has a story inside. This game has 5 different versions. It also has a Turkish version. Your purpose is to discover different things. Game graphics are so realistic. I recommend this game to you if you like to discover new things.

Our last game is Rocket League. There is a section which you can play 1v1, 2v2, 3v3 and 4v4. You play with a car and you try to score goal with the car. You can remodify your car. There are lots of mods in it. Your car can fly and score goals. There are levels in the game and the game gives you a nickname for your level. You play with your friends and enjoy.

Do you want to try any of them? Which one do you think is the best?

Mert GÜNGÖR 7A

ALLERTY

'You are safe with this app!'

What is it for?
Allerty is a tool which warns people about an earthquake or a fire in your city or near you before it happens. It gives you enough time to take precautions and this way protects you from risks.

What is it like?
Allerty is like any other app and you can download it on your smartphones, tablets and computers. But in an emergency, you can reach it in your lock screen as well.

Why do you think people need an app like that?
People need it because the app has vital importance. Actually people can save their lives with this useful application. And it also helps our disabled friends to protect themselves.
Life matters, do not waste any second, download it! Now!

Ali NİKRAVAN - Bora AYBAR 7C

Dream Apps

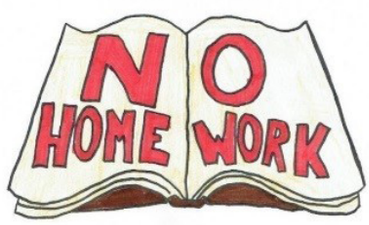

Edu Work

What is it for?
Are you tired of doing your homework? Do you want other people to do your homework for you? Then Edu Work is the perfect app for you. For only 2.99$ per page you can pay other people to do you homework for free. Download now and get your first three pages done for free.

What is it like?
When you first start using the app you choose your subject. After a short time you get matched with an admin. You send photos of your homework after some time you can see results. If you like the homework you accept it and pay them 2.99$ per page.

Why do you think people would use this app?
One sentence is enough, people hate homework, don't you agree with that? The idea of doing homework is terrifying for many people. When people hear that they can just pay 3$ per page, they see it as an opportunity to skip homework. The app is free so people just pay the admins.

Burak METİN & Efe ÇATAL 7A

TIPPER

What is it for?
This application gives you tips about everything, from movies to what to cook for dinner. All you have to do is to take a short test about your personality at the beginning and 'Voila!' This application give you tips about anything! Anything you can think of!

What is it like?
After you take the test, a search bar will appear. For example, you want to watch a movie. You type 'movies' in the search bar and watch your favourite movie appear on the screen. You click on it and download it and enjoy the rest!

Why is it useful?
People rely on other people's opinions to choose what is best for them. We made an application that knows you better than anyone, maybe even better than you!
Sooo, let's give it a try...

Nehir Nil SOY- Oltun ÖZAVCI 7A

STORY
THE TREE OF WONDER

My name is Felicia Wondertree. I am a girl that lives with her parents. Everyone thinks that I'm a normal girl with the same routin as everyone else. No. That's not who I am. If they knew what was going through my head they would confirm it. I am the guardian of a tree called the Tree of Wonder. That's how my family got their last name. Our family has been the guardian of the Tree of Wonder for generations. It first began with a dinosaur that no one else knows, other than our family. It was a dinosaur called the Wondermint. It was the only one of its kind and we still don't know how it came to earth. We didn't know how it looked, exactly but we knew that it was a female. She planted a tree in the most secret place in the world so that no one else could find it. She was immortal and lived for hundred of years. She had an egg that she looked after. Until one day she was poisoned by something that could even kill the immortal! When she realised she was going to die, she left a note in a different language next to her egg. She then hid her egg in the tree and lay beside the tree waiting to die. To this day her skeleton is still there and her egg hadn't hatched, until today. The egg hatched and a tiny wondermint dinosaur got out. I was shocked and told my parents. We called the rest of the family and they were on their way to see the baby dinosaur. I think the baby gave the tree it's powers. In every flower there are thousands of petals. Every petal symbolizes a dimension and every flower symbolizes a universe. If the tree loses it's powers and starts to rot, our homes will rot with it. As everyone gathered around the Tree of Wonder, we saw the baby dinosaur wondering around. Then suddenly it grew wings and turned into a dragon. It breathed fire at us and we tried to run away but it was no use. The doors were closed, we were tarpped! Then it said some words in a different language. We understood, it was due to learning it as a guardian. It said " The Tree of Wonder must be destroyed or else a more dangerous threat will come. There is a pocket universe where you will all go to. You will continue your job, but you need to trust me." We looked at each other in amazement. First, I nodded and so did the others. We let the dinosaur dragon baby do its job and stood aside. We watched as the baby burned the tree and watched the flowers burning and turning into ash. When it reached our universe's flower, it set fire and then we all felt like something stabbed us and held each other as everything turned black.

Fahriye Derin TUNCAY 7A

STORY

PITCH BLACK

A scream echoes outside. One by one, the houses on the street go dark. My house is next. There are five people in my house. Alper, Yasemin, Billur, Kaya and me. We were just trying to do our school project when this started happening. My house is the last one on the street and every other house is dark, quiet. "For God's sake!" Billur exclaims. "It's just electricity going off, literally nothing supernatural about it. No need to freak out." "We both watch TV-shows Billur there's nothing NOT supernatural about it" I say. Then suddenly, my house goes pitch black. None of us can see anything and everywhere is quiet. Too quiet. For a minute or two, no one moves or tries to do anything. We're all scared, until Yasemin finally breaks the silence. "You know what, this is so stupid." " If you think that, why don't you leave and go to your own house?" Kaya replies. I gasp. "You got to be kidding me. NO ONE is leaving until the electricity comes back. It's not safe." "You all are a bunch of cowards. I'm going home bye!" says Alper while walking towards the door. I try to grab his arm to stop him but he's too quick so I can't. He opens the door and gets out. The street is dark, as dark as our gazes, even darker. He stands there, staring at us like he's trying to prove something, which he is. "Look! I told you, it was nothing, Now we all can-" before he can finish his sentence he starts coughing violently. After a few dry coughs, a black liquid starts coming out of his mouth and his nose. It's not really liquid but it's like blood. Black blood. He slowly drops on his knees, tears forming in his eyes, body trembling in pain. He whimpers "Help.." and that's when Yasemin runs to him. "No stop! Don't touch him" we all want to say but we can't, we're all shocked and we know she wouldn't listen anyways. So we just let her. She drops on her knees and holds Alper's face in complete horror. "Breathe" she says softly. "It'll all be over soon, you're going to be okay." Her voice is shaky. "You're going to be okay" she repeats, emphasizing every word. "I promise." As soon as she says that, Alper falls on the floor. "NO" we all shout. But it's too late. We're all frozen, not knowing what to do other then to stare at him lying on the floor and hope him to suddenly get up. It's quiet. Yasemin stands up and turns at us. Our eyes turn to her, too, resisting a bit to watch Alper and see if he does anything. But she doesn't say anything. Even if she was going to, Kaya acts first and asks "W-what happened" not really wanting to know the answer. "Is he-" "yes he's dead" I whisper as I finally get my mind back together and realize what's actually happening. I hesitate for a second, then say "and we're next" "What does that even mean" Billur asks me. "It means that if any of us goes outside, we die." I respond. "I know I sound like I don't care what just happened to Alper. I do. I really do but right now we have to close the door and go upstairs to my room. It's safe there." None of us wants to leave Alper like that but it's not like we have any other choice at this point. "What about Al- his body?" Kaya says, swiping away the tears on his cheeks. "I'll take care of it." Yasemin says coldly. She rushes over and slowly pushes his lifeless body outside. She takes a moment to look at him. Then she closes the door. We all go upstairs to my room and sit on the floor. It's freezing but we're way too sad to care or talk so we just sit there on the floor. After a while, we decide to go to sleep. I can hear everyone's cries as I pull my blanket over my head and close my eyes. I wake up in cold sweat, all alone in my room. I'm sleepy and I don't understand what's going on until I realize that it was a dream. I sigh in relief and get up to open my curtains that I closed last night. But when I do, I don't see the sun shining. Instead, I see black. Pitch black. In wonder, I make my biggest mistake. I open my window and I stare at the pitch black right in front of my eyes, I put my hand through the window and try to grab the darkness with my fingertips but all I feel is emptiness and fear. The last thing I feel before I collapse on my bedroom floor is my skin burning and the liquidy black thing coming out of my mouth, staining my pyjamas. Too bad. My mom has just bought them.

Ayşegül Duru BAYDEMİR 8B

STORY
THE NIGHTTIME

A scream echoes outside. One by one, the houses on the street go dark. My house is next. I don't know what to do; I don't know what to expect. The telephone line isn't working, the computer's gone dead. I'm completely defenseless to what's out there to get me, to what's out there getting everyone. Scared out of my wits, I sit and wait, wait for the darkness to engulf my cold body, wait for it to suck the air out of my lungs. I have no prospect of survival; no faith that someone can save me. Another scream reverberates through the silence of the night, a scream so vigorous that it makes the house quiver. Hands shaking, I reach for the packet of Marlboros sitting beside me on the couch. Cigarettes, my truest friends for the forty-two years I have lived, are the only things that can tranquilize me in such a moment. Just as I am about to light myself a cigarette, I hear the sound of distant gunfire, followed by yelps of pain. I run upstairs to my room and lock the door. What has just happened? Who got hurt? What should I do? Unable to answer any of the questions, I try to get a glimpse of the massacre through the window. Expecting to see nothing but darkness, I see them. I see them coming towards the house. They're coming for me.

Alvin ÖZHEKİM 8B

THE KADESH

I went to the Arcehaology museum on a class trip and I saw may fascinating artifacts from ancient Mesopotamia and ancient Anatolia. The one I liked best was the Kadesh Peace Treaty. I think it's special because it can teach us how to make peace today!

The Kadesh Peace Treaty was the first ever recorded in world history. It was signed and written by King Ramses the 2nd from Egypt and Hattusilis the 3rd from the Hittites area, which is now the Anatolian region of Turkey.

The Egyptian-Hittite War lasted for 80 years. It was an invasion by Egypt, who, at that time, were unstoppable and they conqered every empire in their path. During that time, Egypt was bigger and stronger than it has ever been. Egypt first invaded the Hittite area of land which is now Syria. This was a long and well fought battle for both sides proving that each was equal. Today both sides have different opinions on who actually won the battle.

During Ramses's fifth year of power he wanted to control the city of Kadesh which is located on the Orontes river. The Peace Treaty was signed in 1276 BC.. The treaty was made in the form of a traditional Hittite stone tablet which you can see all over the Hittite temples.

The original tablet is located in the Istanbul Archaeology Museum. A replica is also located at the United Nations headquarters in New York City. It is amazing that they could make peace more then 3000 years ago.

We still don't completely have peace in the world. Maybe Ramses and Hattusilis could teach us some lessons?

Emre ŞENSOY 6C

WHAT WOULD HAPPEN IF WE KNEW WHEN WE WOULD DIE?

If we knew when we would die, people would most likely go into a state like depression. Others wouldn't mind it at all and they might take advantage of it to have some fun while they could.

I think death is a new beginning, a blank page to start off. We should enjoy our lives while we can so that when we die, we can say that we achieved our goals and we succeeded in life.

There is always a proper time to die for every living creature to die so even if you don't know when it will happen there are always some ways you can make life better and enjoyable for yourself.

In conclusion we shouldn't be scared of death. We should enjoy our lives while we can.

Ece GÖKSU 8C

WHAT WOULD YOU DO IF YOU KNEW WHEN YOU WILL DIE?

Dying is part of our lives, but would it be nice to know when you are going to die?

Everyone dies at some point. They either get very ill, very old or they end up in a car crash. One day you will die, but would be nice to know when? I think it wouldn't.

Okay it's true that if you knew when you would die you would have more fun in life. But would you? I think you wouldn't because you would be too sad if you knew how and when you would die. I think you would enjoy life more if you didn't know: Why spoil the last 60 days of your life? Have fun! Live life to the fullest! Even if you have 10 months or even 10 days, what's important is loving and living life.

Dying is like a storybook, you don't know when or how it will end.

Emel ŞENSOY 8C

TIME OF OUR DEATH

Death. A very powerful word that people all over the world, and even the first humans, tried to run away from. The word's strong meaning is like a black hole expanding from day to day. This situation breeds many questions such as "Why do we die? What would happen if we didn't die?" and "What happens when we die?" But overall among these deep questions there is one question which is frequently asked: "When will we die?"

What we should actually ask is "What would happen if we knew when we would die?" I'll tell you. At first people wouldn't believe the time and date. They would be shocked. TV programs like the news would focus on it hovering all over the world like a black cloud causing people to question the reality of news. Once they understood that the numbers were real. a shock, and depression would take over. Some would state that nothing would change but the biggest changes would probably be in their minds.After all of the drama, people would realize that life is too short. Maybe they would try to spend their time having fun or perhaps they would even get ambitious to live their life as well as possible. I guess we'll never know.

Bilge Doğa BACINOĞLU 8C

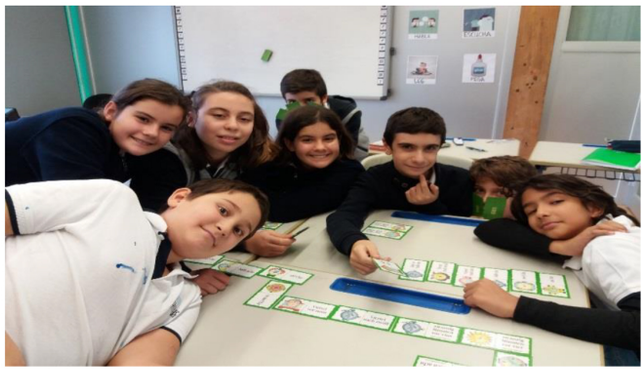

Mit den 6.Klassen haben wir im Deutschunterricht das Thema “Tagesablauf /die Uhrzeiten” und das Thema “Die Verben “durchgenommen.Hier haben unsere Schüler und Schülerinnen zusammen die Themen spielend wiederholt . Die Schüler haben beim spielen sehr Spaß gehabt.

Kaan, es ist Viertel vor fünf.

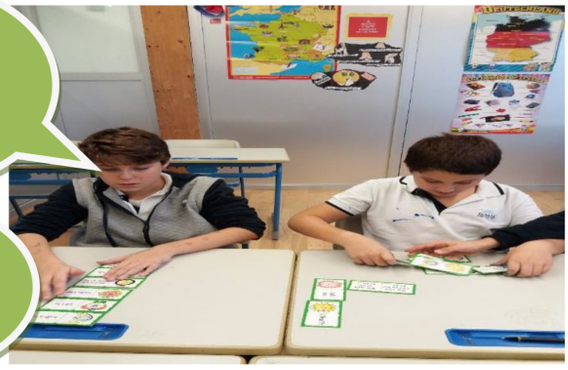

Welche Uhrzeit habt ihr gesagt?

Ich habe immer noch zwei Karten.

Das Spiel hat uns sehr Spaß gemacht!

Wir wiederholen die Verben.

Wer hat das Verb “rufen”?

FRANÇAIS

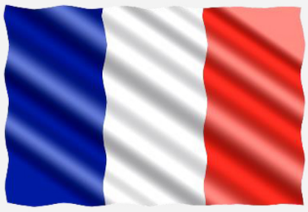

Nous avons demandé de nos élèves de classe 7, de nous rédiger un texte au mode du futur ; ils devaient parler d'une formule magique pour changer le futur. Voici un exemple de cette classe :

Sí ma formule fonctionne, tous les hommes tiendront les mains et ils danseront.

Quand quelqu'un boira de la formule, il aura une peau africaine. Grace à ma formule, le racisme disparaitra.

J'espère que la paix règnera sur terre.

Uluç Kağan Eriş
7-B

Avec nos élèves de classe 5, nous travaillons sur le sujet de la famille. Je leur ai demandé de me décrire leur famille avec des styles de phrases qu'ils connaissent. Voici quelques exemples :

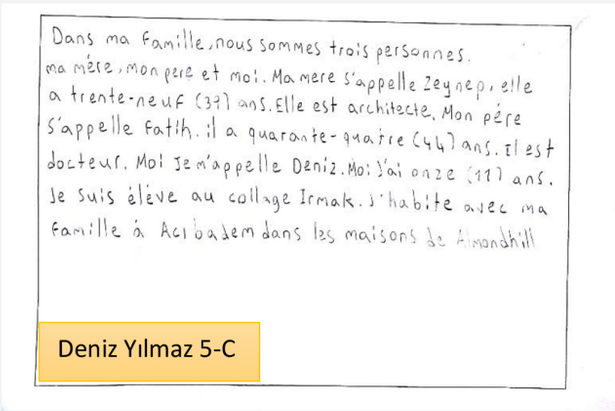

Dans ma famille, nous sommes trois personnes. ma mère, mon pere et moi. Ma mere s'appelle Zeynep, elle a trente-neuf (37) ans. Elle est architecte. Mon père s'appelle Fatih. il a quarante-quatre (44) ans. Il est docteur. Moi Je m'appelle Deniz. Moi j'ai onze (11) ans. Je suis élève au collage Irmak. J'habite avec ma famille à Acibadem dans les maisons de Almondhill

Deniz Yılmaz 5-C

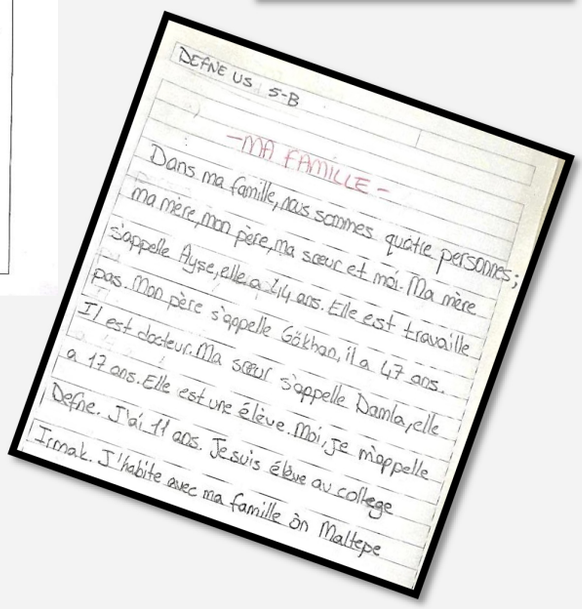

DEFNE US 5-B

-MA FAMILLE-

Dans ma famille, nous sommes quatre personnes; ma mère, mon père, ma sœur et moi. Ma mère s'appelle Ayse, elle a 44 ans. Elle est travaille pas. Mon père s'appelle Gökhan, il a 47 ans. Il est docteur. Ma sœur s'appelle Damla, elle a 17 ans. Elle est une élève. Moi, je m'appelle Defne. J'ai 11 ans. Je suis élève au college Irmak. J'habite avec ma famille ön Maltepe

MI FAMILIA

Hola , me llamo Duru . Yo tengo dos abuelas y un abuelo. Mi abuelo es el padre de mi padre(es mi abuelo) se llama Önder. Mi madre de mi madre(es mi abuela)se llama Ayfer.Mi madre se llama Merve. Mi madre tiene un hermano(es mi tio). Mi tio se llama Emre. Mi mujer de mi tio(es mi tia) se llama Gamze. Mi tio y mi tia no tienen hijos.Mi padre se llama Emre. Mi padre tiene una hermana. Mi tia se llama Ebru. Mi marido de mi tia(es mi tio) se llama Tarkan. Mi tio y tia tienen un hijo y una hija. Mi primo menor se llama Bora y mi primo mayor se llama Nil.Yo tengo un hermano menor. Se llama Mete.

Duru KOYUNCU 6/C

¿QUÉ HE HECHO ESTE FIN DE SEMANA?

Hola, me llamo Rana. En este momento yo digo que he hecho en el fin de semana. Yo me he levantado a las 9 en punto. Yo he desayunado por la mañana. Yo he ido al curso de ruso para dos horas. El curso ha empezado a las 10 en punto y ha terminado a las 12 en punto. Yo he almorzado hamburguesa y he bebido agua. Yo he vuelto a mi casa. He hecho mis tareas. Despues yo he visto la tele con mi familia. Nosotros hemos cocinado la cena . Hemos terminado nuestra noche viendo una pelicula.

Serpil Rana ÖZHEKİM 8/A

ESPAÑOL

SELAH WOLF 6A

ANAOKULU - İLKOKUL - ORTAOKUL - LİSE
Cemil Topuzlu Cad. No : 100 34728 Caddebostan / İSTANBUL
T. +90 216 411 39 23 - F. +90 216 411 39 26
bilgi@irmak.k12.tr / www.irmak.k12.tr